

”TULEE SEMMONEN OLO, ET VOI OPPII SAMALLA”

**Fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä
sosiaalisessa mediassa**

Juha Haavisto & Markus Nevalainen

Fysioterapian pro gradu -tutkielma

Liikuntatieteellinen tiedekunta

Jyväskylän yliopisto

Kevät 2024

TIIVISTELMÄ

Haavisto, J. & Nevalainen, M. 2024. ”Tulee semmoinen olo, et voi oppii samalla” Fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa. Liikuntatieteellinen tiedekunta, Jyväskylän yliopisto, fysioterapian pro gradu -tutkielma, 78 s., 7 liitettä.

Viestintämaisema on muuttunut ja sosiaalista mediaa käytetään vapaa-ajan kulutuksen ohella yhä enemmän ammatillisiin tarkoituksiin. Ammatilliset hyödyntävät sosiaalista mediaa asiantuntijatyössään ja sosiaaliseen mediaan postaavia henkilöitä pidetään uskottavina tietolähteinä. Muutos näyttäytyy myös korkeakoulumaailmassa, sillä opiskelijat hakevat yhä enemmän tietoa sosiaalisesta mediasta. Tutkimuksen tarkoituksena oli lisätä ymmärrystä fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemana

Tämä pro gradu -tutkielma toteutettiin laadullisena haastattelututkimuksena fenomenologishermeneuttiseen lähestymistapaan pohjautuen. Aineisto kerättiin syksyllä 2023 kahdesta suomalaisesta ammattikorkeakoulusta haastattelemalla yhdeksää fysioterapeuttiopiskelijaa. Tutkittavat olivat opiskelleet alaa haastatteluhetkellä vähintään vuoden verran ja seurasivat fysioterapeuttien ammatillista viestintää sosiaalisessa mediassa päivittäin tai viikoittain. Haastatteluista sanasta sanaan litteroitu aineisto analysoitiin hyödyntäen laadullista sisällönanalyysiä.

Aineiston analysoinnin tuloksena muodostettiin neljä tutkittavaa ilmiötä kuvaavaa merkityskokonaisuutta, joihin sisältyi yhteensä neljätoista osamerkityskokonaisuutta. Kolmessa merkityskokonaisuudessa kuvataan ammatillisen viestinnän merkityksiä opiskelijoille ja yhdessä kuvataan opiskelijoiden kokemaa ammatillisen viestinnän merkitystä fysioterapeuteille. Ammatillisen viestinnän merkitys opiskelijalle kytkeytyi kokemuksiin opiskelusta sekä ammatillisen viestinnän sisällöistä ja luotettavuudesta. Opiskelijoiden kokema ammatillisen viestinnän merkitys fysioterapeutille kytkeytyi viestinnän työkäyttöön. Tulosten perusteella fysioterapeuttiopiskelijat kokivat voivansa hyödyntää fysioterapeuttien ammatillista viestintää omassa oppimisessaan, tulevan ammattinsa hahmottamisessa ja ammatillisen viestinnän koettiin vertautuvan sisällöllisesti korkeakoulun opetukseen. Fysioterapeuttien työkäyttöön liittyvä ammatillinen viestintä koettiin merkityksellisenä vuorovaikutuksen, verkostoitumisen, alan kehittämisen ja markkinoinnin näkökulmasta. Opiskelijat kokivat ammatillisen viestinnän seuraamisen vaativan aktiivista ja kriittistä seuraamisotetta.

Tutkimuksen tulokset ovat yhteneväisiä aiemman sosiaalista mediaa ja terveysalaa koskevan tutkimuskirjallisuuden kanssa, mutta täsmentävät tutkimustietoa suomalaisten fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemusten erityispiirteistä koskien fysioterapeuttien ammatillista viestintää. Tuloksia voidaan hyödyntää aiheen ymmärryksen lisäämisessä sekä tulevaisuuden fysioterapeuttikoulutuksen että jatkotutkimusehdotusten kehittämisessä.

Asiasanat: fysioterapeuttiopiskelija, kokemukset, sosiaalinen media, ammatillinen viestintä, laadullinen tutkimus, haastattelututkimus, sisällönanalyysi

ABSTRACT

Haavisto, J. & Nevalainen, M. 2024. "You feel like you can learn at the same time": Physiotherapy students' experiences of physiotherapists' professional communication on social media. Faculty of Sport and Health Sciences, University of Jyväskylä, Master's thesis, 78 pp., 7 appendices.

The field of communication has changed, and social media is being used more and more as a professional tool, instead of just another way to pass time. Professionals utilize social media in their expert work and people posting on social media are regarded as relevant sources of information. The change is also present in the educational setting in universities, where students use social media as a source of information. The purpose of this study is to expand the understanding of physiotherapists' professional communication in social media when experienced by physiotherapy students.

The study was conducted as a qualitative interview, using phenomenological-hermeneutic approach. The data was collected by interviewing nine physiotherapy students from two different universities in autumn 2023. Each participant had studied physiotherapy for at least a year and followed physiotherapists' professional communication in social media either daily or weekly. The transcript from the interviews was analysed using qualitative content analysis.

As a result of the analysis, four sets of meanings were constructed which all gave insight into the subject under study. These sets of meanings were constructed from fourteen sub-meanings. Three of the sets provide insight into the meaning of professional communication in social media for students themselves. One set focuses more on how students experience professional communication as a tool for the physiotherapist in charge of professional communication. The meaning of professional communication for the students was connected to experiences about studying and the contents and reliability of professional communication. The meaning of professional communication for the physiotherapists, as experienced by the students, was connected to mainly work-use. According to the results of this study, physiotherapy students felt like they could use physiotherapists' professional communication as a tool for their own studies and to observe the possibilities of their future profession. The contents of professional communication were also compared to teaching in universities. The professional communication related to work-use was experienced meaningful through interactions, networking, developing the field and marketing. According to the students, following professional communication in social media requires active and critical approach.

The results of this study were in line with previous studies on the subject but provide new information about Finnish physiotherapy students' experiences regarding professional communication in social media. These results can be used when developing the physiotherapy education and as a base for future research.

Key words: physiotherapy student, experiences, social media, professional communication, qualitative research, interview study, qualitative content analysis

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO.....	1
2	TUTKIMUKSEN TAUSTA.....	2
2.1	Sosiaalinen media.....	2
2.2	Sosiaalisen median verkkoyhteisöpalvelut.....	3
2.3	Asiantuntijuus ja ammatillinen viestintä.....	4
2.4	Sosiaalinen media ja ammatillinen viestintä opetuskäytössä.....	4
3	KARTOITTAVA KIRJALLISUUSKATSAUS.....	6
3.1	Kirjallisuuskatsauksen tulokset.....	9
4	TUTKIMUKSEN TARKOITUS JA TUTKIMUSKYSYMYS.....	12
5	EPISTEMOLOGINEN ASEMOINTI.....	13
5.1	Fenomenologishermeneuttinen lähestymistapa ja käsitys merkityksestä.....	13
5.2	Tutkijoiden esiymmärrys.....	15
6	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	16
6.1	Osallistujat ja rekrytointi.....	16
6.2	Aineiston hankinta.....	18
6.3	Litterointi.....	20
6.4	Aineistolähtöinen sisällönanalyysi.....	20
7	TULOKSET.....	23
7.1	Opiskelun merkityskokonaisuus.....	25
7.1.1	Oppimisen merkityskokonaisuus.....	25
7.1.2	Ammatin hahmottamisen osamerkityskokonaisuus.....	26
7.1.3	Ammatillisen kasvun osamerkityskokonaisuus.....	28
7.2	Sisällön merkityskokonaisuus.....	30
7.2.1	Alustojen osamerkityskokonaisuus.....	31

7.2.2	Kiinnostavuuden osamerkityskokonaisuus.....	34
7.2.3	Viestinnän muutoksen osamerkityskokonaisuus	35
7.3	Luotettavuuden merkityskokonaisuus	37
7.3.1	Aktiivisen ja kriittisen seuraamisotteen osamerkityskokonaisuus	38
7.3.2	Viestijän taustatekijöiden osamerkityskokonaisuus	40
7.3.3	Lähteiden käytön osamerkityskokonaisuus	42
7.3.4	Pelkistetyn viestinnän osamerkityskokonaisuus.....	44
7.4	Työkäytön merkityskokonaisuus	46
7.4.1	Vuorovaikutuksen osamerkityskokonaisuus	47
7.4.2	Verkostoitumisen osamerkityskokonaisuus	50
7.4.3	Alan kehittämisen osamerkityskokonaisuus.....	51
7.4.4	Markkinoinnin osamerkityskokonaisuus.....	52
8	POHDINTA.....	56
8.1	Tutkimustulosten tarkastelu.....	56
8.2	Tutkimuksen luotettavuus.....	62
8.3	Tutkimuseettiset näkökulmat.....	65
8.4	Tulosten hyödynnettävyys ja jatkotutkimusehdotukset.....	68
8.5	Johtopäätökset	70
	LÄHTEET	71
	LIITTEET	
	Liite 1: Kirjallisuuskatsaustaulukko	
	Liite 2: Tutkijoiden esiyymmärrykset	
	Liite 3: Haastattelurunko	
	Liite 4: Tutkimusilmoitus	
	Liite 5: Tutkimustiedote	
	Liite 6: Tietosuojailmoitus	
	Liite 7: Esitieto- ja suostumuslomake	

1 JOHDANTO

Viestintämaisema on muuttunut ja sosiaalinen media on tullut jäädäkseen (Matikainen & Huovila 2017). Nykypäivänä kuluttajat käyttävät sosiaalista mediaa tietolähteenä ja se tavoitti vuonna 2023 uutislähteenä 44 % suomalaisista (Uutismedia verkossa 2023, 10). Sosiaalisesta mediasta on tullut osa kuluttajien arkisia terveystilanteita ja muuttunut viestintäkenttä on asettanut koko terveysalan uuden tilanteen eteen (Matikainen & Huovila 2017).

Fysioterapeutti asiantuntija, jonka tulee kyetä itsenäiseen viestintään ja vuorovaikutukseen (Suomen fysioterapeutit 2016, 7–10). Sosiaalinen media mahdollistaa asiantuntijaviestinnässä useita tapoja tavoittaa kuluttajia (Appel ym. 2020). Sen avulla luotettavaa tietoa voidaan jakaa siellä missä ihmiset ovat (Uutela & Jauho 2023) ja tieto voidaan ankkuroida kuluttajien arkeen (Huovila 2016, 68) viiveettömästi (Cook ym. 2018). Toisaalta sosiaalista mediaa on myös kritisoitu asiantuntijaviestinnässä ja jaetun tiedon pätevydestä ei ole takeita (Helve ym. 2015).

Suomen Fysioterapeuttien (2016, 21) muodostamassa fysioterapeutin ydinosaamisen kuvauksessa todetaan, että fysioterapia ja fysioterapeuttikoulutus on muutoksen keskellä. Suomen Fysioterapeutit (2023) ovat osaltaan vastanneet viestintämaiseman muutokseen järjestämällä viime vuoden keväällä Instagramin aakkoset asiantuntijoille asiantuntijaviestintäkoulutuksen. Kansainvälisesti Fysioterapeuttien maailmanjärjestön, World Physiotherapy (2021, 32) julkaisemassa koulutussuosituksessa sosiaalinen media mainitaan puolestaan yhtenä oppimis- ja opetusmenetelmänä.

Suomen Fysioterapeuttien (2016, 5) mukaisesti fysioterapiatieteessä ”humanistinen lähtökohta täydentää luonnontieteellistä lähtökohtaa.” Tässä pro gradu -tutkielmassa viestintämaiseman tilastollista muutosta tarkastellaan fysioterapeuttiopiskelijoiden merkityskokemusten kautta, sillä opiskelijoilla on ainutlaatuinen suhtautuminen koulumaailmaan (Laine 2018). Aihetta ei ole tutkittu Suomessa, joten tutkimuksen tavoitteena oli lisätä ymmärrystä suomalaisten fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksista fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä. Tutkimus pohjautuu fenomenologishermeneuttisen lähestymistavan mukaisesti toteutettuun laadulliseen tutkimusastelemaan ja haastattelututkimukseen. Tämän pro gradu -tutkielman tavoitteena/tarkoituksena oli lisätä ymmärrystä fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemana.

2 TUTKIMUKSEN TAUSTA

Sosiaalinen media on vaikuttanut viestintään huomattavasti, sillä sosiaalisen median myötä yleisöstä on tullut aktiivinen toimija tiedon tuottajana (Matikainen & Huovila 2017). Vuosituhannen vaihteen tietoteknisten rakenteiden muutokset ovat muuttaneet työn rakennetta ja nykyään työn rakenne koostuu tietoistumisesta (Melin & Saari 2019). Myös kuluttajien kasvanut kysyntä ja uudistunut mediaympäristö asettavat perinteiselle asiantuntijuudelle painetta (Uutela & Jauho 2023). Pekkala ja van Zoonen (2022) korostavat, että sosiaalisen median käytöstä onkin tullut korvaamaton osa tietotyötä ja sosiaalisen median välttäminen on nykyään mahdotonta (Matikainen & Huovila 2017). Tietotyöläisiltä odotetaan fyysisen työnteon lisäksi sosiaalisia, rajat ylittävää, innovatiivista että eettistä työntekoa (Lampi ym. 2019). Suomen Fysioterapeuttien (2016, 20) mukaan fysioterapeutin tulisi seurata toimintaympäristön ja työelämän isoja kehityssuuntia, kuten digitalisoitumista ja teknologian lisääntymistä (Suomen Fysioterapeutit 2016, 20).

2.1 Sosiaalinen media

Aichnerin ym. (2021) kirjallisuuskatsaus tuo esille, että sosiaalinen media -termiä käytettiin ensimmäistä kertaa 30-vuotta sitten. Ajanjakson aikana sosiaalista mediaa sekä sen sisältöä onkin kuvattu eri nimillä (Aichner ym. 2021). Nykyisin sosiaalisen median määritelmä on muovautunut kuvaamaan käyttäjien luomaa sisältöä ja sen jakamista (Aichner ym. 2021; Bechmann & Lomborg 2013; Kaplan & Haenlein 2010, 61; Matikainen & Huovila 2017). Aichner ym. (2021) huomauttavat, että ei ole olemassa yhtä yleisesti hyväksyttyä sosiaalisen median määritelmää ja sosiaalisen median määritelmät muuttuvat ajan myötä.

Bechmannin ja Lomborgin (2013) mukaan sosiaaliselle medialle tyypillisiä piirteitä on hajautunut ja säätelemätön viestintä. Matikainen ja Huovila (2017) puolestaan mainitsevat, että sosiaaliselle medialle tyypillistä on vastavuorotteinen vuorovaikutus ja monialainen sisältö. Sosiaaliselle medialle tyypillistä palveluita ovat sisällönjakopalvelut ja verkkoyhteisöpalvelut, kuten Facebook (Sanastokeskus 2023). Rhee ym. (2021) esittävät, että sosiaalisen median alustoille on ominaista monipuoliset ominaisuudet ja toiminnot, jotka pysyvät jatkuvassa muutoksessa. Sosiaalinen media on demokraattinen väline, mutta tiedon välittäjänä

anarkistinen (Helve ym. 2015) ja sillä ei ole perinteisten tiedotusvälineiden sisältäviä turvamekanismeja (Cook ym. 2018, 4).

2.2 Sosiaalisen median verkkoyhteisöpalvelut

Suomen viisi suosituinta sosiaalisen median verkkoyhteisöpalvelua vuonna 2023 olivat WhatsApp, Facebook, YouTube, Instagram ja TikTok (Uutismedia verkossa 2023, 69). Myös kansainvälisesti sosiaalinen media näyttäytyy samankaltaisena. Yhdysvalloissa neljä isointa sosiaalisen median alustaa vuonna 2021 olivat Facebook, Twitter, Instagram ja Snapchat (Rhee ym. 2021). Helve ym. (2015) huomauttavat, että sosiaalisen median käyttöä on pohdittava tarkoituksenmukaisesti. Terveysviestinnän kontekstissa keskeisimpiä sosiaalisen median alustoja ovat esimerkiksi Facebook, Instagram, YouTube, Twitter ja blogit (Matikainen & Huovila 2017).

Sosiaalisen median verkkoyhteisöpalveluiden käyttö on kasvussa. Vuosien 2014–2023 välillä suomalaisten sosiaalisen median verkkoyhteisöpalveluiden käyttö oli muuttunut siten, että Facebook oli pitänyt suosionsa ja WhatsAppin sekä YouTuben käyttö oli puolestaan kasvanut (Uutismedia verkossa 2023, 69). Ajanjakson aikana Instagramin ja TikTokin käyttö oli lisääntynyt huomattavasti (Uutismedia verkossa 2023, 69).

Sosiaalisen median määritelmien ja tyypillisten piirteiden ohella sen merkitys määritellään eri tavoin. Esimerkiksi Rheen ym. (2021) mukaan yksilöt määrittelevät sosiaalisen median ja sen sisältämät alustat esimerkiksi viihteen, uutisten ja sosiaalisen kanssakäymisen kautta. Ahmadi ym. (2023) puolestaan erottelivat tutkimuksessaan sosiaalisen median ja sen sisältämät alustat viihteen seuraamisen alustoiksi ja ajankohtaisen tiedon vastaanottamisen alustoiksi.

Yllä olevista viittauksista voidaan huomata, että sosiaalisen median määritelmät, merkitykset ja alustat eivät ole muuttumattomia. Tässä tutkimuksessa keskitytään erityisesti siihen, miten haastatellut fysioterapeuttiopiskelijat kuvasivat sosiaalista mediaa, sen sisältämiä alustoja ja fysioterapeuttien ammatillista viestintää kokemuksissaan.

2.3 Asiantuntijuus ja ammatillinen viestintä

Muutos viestintämaisemassa on haastanut perinteisen asiantuntijuuden (Matikainen & Huovila 2017). Asiantuntijuus on alakohtaista, mutta asiantuntijoilla on järjestelmällisiä ja syviä tietorakenteita, jotka yhdistyvät refleksiiviseen itsesäätelytaitoon (Collin ym. 2017). Perinteisesti asiantuntijan tunnuspiirteisiin on kuulunut koulutus, syvällinen osaaminen ja puolueettomuus (Uutela & Jauho 2023, 133). Collinin ym. (2017) mukaan asiantuntijaksi kasvetaan kuitenkin suunnitelmallisen harjoittelun kautta. Matikainen ja Huovila (2017) näkevät sosiaalisen median avaavan monia mahdollisuuksia asiantuntijuudelle ja viestinnälle.

Kuluttajat hakevat mediavälitteisesti terveystietoa yhä enemmän (Yom-Tov 2016). Nykyään ammatillista viestintää postaavia työntekijöitä pidetään uskottavina tietolähteinä, jolla on suuri merkitys organisaation imagossa (Pekkala & van Zoonen 2022). Organisaatiot ja yritykset omaksuvatkin sosiaalisen median yhä enemmän muodollisena viestintäkanavana (Paniagua ym. 2017). Paniaguan ym. (2017) mukaan esimerkiksi yritykset laajentavat toimintaansa ulkomaille postaamalla ja twiittaamalla sisältöä. Organisaatiotasoinen sosiaalisen median käyttö onkin kasvussa (Suomen virallinen tilasto 2023a). Vuonna 2013 yrityksiä, jotka työllistivät 10–19 henkilöä 34 %:lla oli sosiaalinen media käytössä ja puolestaan vuonna 2023 vastaavalla ryhmällä 74 %:lla oli sosiaalinen media käytössä (Suomen virallinen tilasto 2023a).

Tässä tutkimuksessa ammatillinen viestintä käsitetään siten, miten haastatellut fysioterapeuttiopiskelijat kuvasivat sitä omissa kokemuksissaan.

2.4 Sosiaalinen media ja ammatillinen viestintä opetusikäikässä

Yleisen viestintämaiseman muutoksen ohella myös suomalaisten korkeakouluopiskelijoiden sosiaalisen median käyttö on ollut nousussa (Suomen virallinen tilasto 2023b). Vuonna 2013 korkea-asteella opiskelleista opiskelijoista 53 % oli käyttänyt yhtä tai useampaa verkkoyhteisöpalvelua viimeisen 3 kuukauden aikana, kun puolestaan 2023 vastaava luku oli 80 % (Suomen virallinen tilasto 2023b). Paluuta kontrolloituun tiedonjakeluun ei ole (Helve ym. 2015). Matikainen ja Huovila (2017) tähdentävät, että sosiaalisen media on yhä kiinteämpi osa kuluttajien arkea ja terveyspohdintoja. Pöngän ja Impiön (2012, 19) mukaan myös opettajat ovat alkaneet käyttämään sosiaalista mediaa intuitiivisesti opettamisen tukena. Cook ym.

(2018) kuitenkin huomauttavat, että ei ole todisteita, jotka osoittavat sosiaalisen median johtavan parempaan oppimiseen. Toisaalta tiedolliset oppisisällöt eivät riitä muuttuvassa maailmassa ja sosiaalisen median avulla koulussa tapahtuvaa oppimista voidaan viedä sekä tehdä näkyväksi yhteiskunnan suuntaan (Rongas & Honkonen 2016).

Vuonna 2021 opiskelijoista 84 % oli nähnyt epäilyttävää tai epätodellista tietoa sosiaalisessa mediassa ja vain 54 % tarkistanut tiedon todenperäisyyden (Suomen virallinen tilasto 2021). Helve ym. (2015) toteavat, että kriittisen tarkastelun tarve korostuu tietolähteiden lisääntyessä ja lähdekritiikki jää lukijan vastuulle. Rasi (2019) huomauttaakin, että aikuisten medianlukutaidon edistämistä tulisi kehittää. Medialukutaito Suomessa (2019) linjausten mukaisesti medianlukutaitoa tulisi kehittää laadukkaasti, kattavasti ja systemaattisesti. Voogt ja Roblin (2012) mukaan ongelmanratkaisu ja kriittisen ajattelun kehittäminen on määritelty oleelliseksi osaamisen osa-alueeksi kansainvälisissä tulevaisuuden taitoja ennustavissa malleissa. Suomen Fysioterapeuttien (2016, 6) ja Fysioterapian maailmanjärjestön, World Physiotherapy (2019, 1) mukaan fysioterapeutin tietopohja tulisi perustua näyttöön perustuvuuteen.

Opetuksen strukturointi korostuu, kun uudenlaiset oppimisympäristöt edellyttävät toimintatapojen muuttamista yhteisöllisempään suuntaan ja työskentelyn jakautuessa useisiin palveluihin (Pönkä & Impiö 2012, 19). Muutoksessa sosiaalinen media ja ammatillinen viestintä voidaan kokea oppimisteoreettisesti haastavana (Pönkä & Impiö 2012, 19). Pedagogisen ajattelun tulisi kuitenkin muuttua digitalisaation myötä (Pettersson 2021). Esimerkiksi Petterssonin (2021) mukaan digitalisaatio rajautuu kouluissa usein vain sovellusten ja laitteiden käyttöönottoon ilman opetuksellista muutosta. Sosiaalisen median hyödyllisyys jääkin loppukäyttäjille toteutettavaksi (Cook ym. 2018). Seuraavassa luvussa tarkastellaan sosiaalista mediaa ja ammatillista viestintää tarkemmin opiskelun ja terveysalan kontekstissa.

3 KARTOITTAVA KIRJALLISUUSKATSAUS

Tässä tutkimuksessa oltiin kiinnostuneita fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksista, jotka liittyivät fysioterapeuttien ammatilliseen viestintään. Kartoittava kirjallisuuskatsaus (scoping review) tarjoaa kattavan yleisnäkemyksen tutkimusaiheesta vastattaessa tutkimuskysymykseen (Peters ym. 2020). Petersin ym. (2020) mukaan kartoittavan kirjallisuuskatsauksen tavoitteena on selvittää, millaisia julkaisuja tai tutkimuksia aiheesta on aiemmin julkaista, millaisin menetelmin ilmiötä on tarkasteltu ja mitä ilmiöstä tiedetään aiempien tutkimusten perusteella.

Tutkimuksessa käytetyn aineistolähtöisen sisällönanalyysin ohjaamana kirjallisuuskatsaus toteutettiin aineiston keräämisen ja analysoinnin jälkeen keväällä 2024. Kirjallisuuskatsaus toteutettiin Joanna Briggs Institute (JBI 2015, 6) scoping review -ohjetta soveltuvasti noudattaen. Kirjallisuuskatsauksessa hyödynnettiin PCC (Population/Participants, Concept ja Context) -mukaanotto- ja poissulkukriteerejä (JBI 2015, 7). PCC-asetelman mukainen haku on kuvattuna taulukossa 1. Taulukon 1. PCC-asetelman mukainen haku toteutettiin Cinahl, PubMed, MEDLINE Ovid sekä ProQuest ERIC tietokantoihin.

TAULUKKO 1. Kirjallisuushaun sisäänotto ja poissulkukriteerit PCC-asetelman mukaisesti.

PCC	Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Väestö (Population/ Types of participants)	Terveysalaa opiskeleva korkeakouluopiskelija, joka on seurannut ja/tai käyttänyt sosiaalista mediaa	Muun kuin terveysalan opiskelija tai opiskelija ei ole seurannut ja/tai käyttänyt sosiaalista mediaa
Kiinnostuksen kohteena oleva käsite (Concept)	Ammatillinen viestintä sosiaalisessa mediassa	Muu kuin ammatillinen viestintä sosiaalisessa mediassa
Asiayhteys (Context)	Terveysalan korkeakoulutus	Muu koulutus, kuin terveysalan korkeakoulutus
Julkaisutyyppi (Types of sources of evidence)	Mikä tahansa 2014–2024 välillä julkaistu suomen- tai englanninkielinen alkuperäistutkimus- tai julkaisu	Ennen vuotta 2014 julkaistut tutkimukset, muut kuin suomen- tai englanninkieliset julkaisut tai muut kuin alkuperäistutkimukset

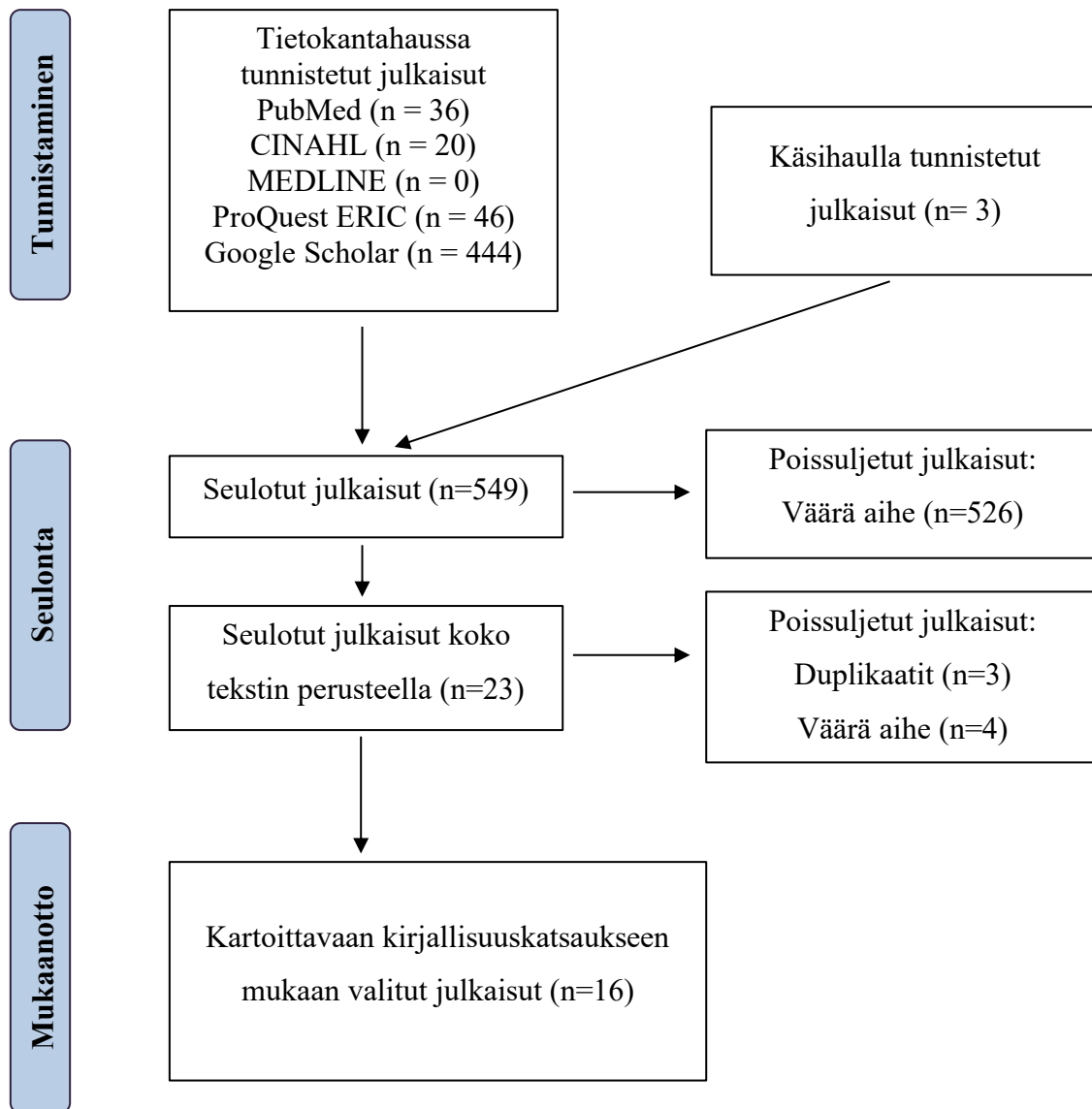
Taulukon 1. PCC-asetelman pohjalta muodostettiin hakulauseke ("physiotherapy student" OR "physical therapist student") AND (perceptions OR experiences OR attitudes) AND "social media" AND "professional communication". Hakulausekkeella toteutettu tietokantahaku tuotti niukasti hakutuloksia kaikissa tietokannoissa, joten hakua laajennettiin tiivistämällä hakulauseke jättämällä ammatillisen viestinnän käsite hakulausekkeesta pois. Lopulliseksi hakulausekkeeksi muodostettiin: ("physiotherapy student" OR "physical therapist student") AND "social media".

Tiedonhaku suoritettiin uudestaan Cinahl, PubMed, MEDLINE Ovid sekä ProQuest ERIC tietokantoihin. Osumia näistä tietokannoista löytyi 20 (CINAHL), 36 (PubMed), 0 (MEDLINE Ovid) ja 46 (ProQuest ERIC). Edelleen hakutulosten niukan määrän vuoksi hakua laajennettiin Google Scholar -hakupalveluun. Hakulausekkeella tuotettu haku tarjosi Google Scholarin kautta 444 hakutulosta. Yhteensä 546 hakutulosta käytiin otsikko- ja tiivistelmätasolla läpi. Tiedonhakua päätettiin täydentää vielä käsihaulla, jonka jälkeen otsikko- ja tiivistelmätasolla seulontaa varten osumia löytyi kokonaisuudessaan 549 kappaletta. Sopivat artikkelit valittiin mukaan koko tekstin tarkastelua varten.

Seulontavaiheessa myös poissulkukriteeristöä täsmennettiin alkuperäisestä PCC-asetelmasta (taulukko 1) tiivistämällä poissulkukriteerejä ammatillinen viestintä sosiaaliseen mediaan, jotta tutkimustiedosta saatiin laajempi käsitys. Julkaisujen lopullisina poissulkukriteereinä toimi:

- Ennen vuotta 2014 julkaistu suomen- tai englanninkielinen julkaisu
- Ei käsittele fysioterapiaa tai terveysalaa
- Ei käsittele sosiaalista mediaa tai verkkoalustoja

Lopulta kartoittavaan kirjallisuuskatsaukseen valittiin mukaan 16 julkaisua. Tiedonhaun tarkempi kuvaus on kuvattuna Prisma vuokaaviossa kuvassa 1.

KUVA 1. Prisma-vuokaavio.

Kartoittavaan kirjallisuuskatsaukseen mukaan valitut julkaisut koostuivat määrällisistä, laadullisista ja mixed methods -tutkimuksista sekä kirjallisuuskatsauksista. Kartoittavaan kirjallisuuskatsaukseen valittiin myös kaksi tieteellistä artikkelia, jotka eivät olleet tutkimusartikkeleita, mutta käsitelivät aihetta olennaisesti. Valituille julkaisuille ei suoritettu laadun arviointia. Mukaan valittujen julkaisujen lähdetiedot, tutkimuksen tavoitteet, julkaisun aiheet, julkaisutyytit ja julkaisujen päätulokset ovat kuvattuna tarkemmin tutkimuksen liitteessä 1.

3.1 Kirjallisuuskatsauksen tulokset

Useassa julkaisussa tunnistettiin tarve sosiaalisen median ja teknologian käytön tutkimiselle, sillä se on keskeinen osa nykyaikaisen terveystieteen ammattilaisen ja opiskelijan arkea (Basevi ym. 2014; Gagnon ym. 2016; Hebron 2018; Ma ym. 2023; Macznik ym. 2015; Patel & Suvagiya 2023; Peck 2014; Shibu ym. 2015). Opetuksen näkökulmasta verkkopohjaiset opetusmenetelmät, kuten verkkosivut, mukaan luettuna sosiaalinen media sekä keskustelualustat, näyttävät olevan fysioterapian oppimisen kannalta hyödyllisiä ja niiden käyttöön ei juurikaan tunnisteta esteitä (Macznik ym. 2015). Patelin ja Suvagiyan (2023) tutkimuksen mukaan fysioterapeuttiopiskelijat käyttävät internetiä usein diagnoosien hakuun sekä erilaisten vaivojen hoitomenetelmien etsimiseen (Patel & Suvagiya 2023). Alan kirjat koetaan edelleen ilmeisesti turvallisina lähteinä verrattuna internetiin, mutta verkkoa käytetään enemmän sen kätevyuden vuoksi (Patel & Suvagiya 2023). Monessa julkaisuissa esitettiin, että sosiaalista mediaa voisi myös tuoda koulutuksessa selkeämmin esiin esimerkiksi osana kursseja ja sosiaalisen median käyttöä ammatillisessa ja eettisessä mielessä olisi hyvä opettaa (Baseni ym. 2014; Gagnon 2015; Gagnon ym. 2016; Nagi-Watkins & Carpenter 2016; Peck 2014).

Sun ja Huangin (2021) tutkimuksessa opiskelijoiden sosiaalisen median käytöllä ja akateemisilla suorituksilla ei havaittu olevan tilastollisesti merkitsevää yhteyttä, mutta opettajien tulisi kiinnittää huomioita opiskelijoiden sosiaalisen median käyttöön, sillä käytöllä näyttäisi olevan vaikutusta opiskelijoiden sitoutumiseen. Opiskelijat kokevat sosiaalisen median tärkeänä osana heidän arkeaan ja ohjausta lisäämällä sitä voisi hyödyntää oppimismielessä laajemmin, vaikka opiskelijat käyttävätkin sosiaalista mediaa pääosin henkilökohtaisiin tarkoituksiin (Gagnon ym. 2016; Nagi-Watkins & Carpenter 2016). Myös Mansellin ja Greenen (2016) tutkimuksessa havaittiin, että fysioterapeuttiopiskelijat käyttävät eri sosiaalisen median sivuja oppimiseen, verrattuna heidän vapaa-ajan käyttöönsä. Gagnonin ym. (2016) mukaan opiskelijat ajattelivat, että tulevaisuudessa sosiaalisen median ammatillinen käyttö voisi tulla ajankohtaiseksi, mikä vahvistaa ajatusta siitä, että sosiaalisen median käytön sisällyttäminen opintoihin voisi olla hyödyllistä.

Hoitoalan kontekstissa tarkasteltuna sosiaalisen median hyödyntäminen voi olla tehokas keino opetuksessa, mutta sen käyttö tulisi olla aina tarkoituksenmukaista (Peck 2014). Eettinen näkökulma sosiaalisen median käytössä terveystieteen alalla nousi Basevi ym. (2014) kirjallisuuskatsauksessa esiin ja Peckin (2014) mukaan sosiaalisen median käytössä tulisi olla

huolellinen yksityisyyteen ja tietosuojaan liittyvissä seikoissa. Sosiaalista mediaa käytetään terveysalalla usein ja tämä asettaa haasteita potilas- ja tietosuojalle, sillä varsinaisia eettisiä ohjeita sosiaalisen median käyttöön terveysalalla on harvoin muodostettu (Basevi ym. 2014). Mabey ym. (2019) toteaa, että vaikka ohjeistuksia sosiaalisen median julkaisuihin olisikin organisaatioissa saatavilla, opiskelijat eivät näistä välttämättä ole tietoisia tai eivät ole niihin perehtyneet. Sosiaalisen median käyttöön näyttäisikin liittyvän paljon ristiriitaa siitä, millaiset julkaisut ovat sopivia (Mabey ym. 2019).

Ma ym. (2023) laadullisessa tutkimuksessa tunnistettiin neljä teemaa liittyen vastavalmistuneiden fysioterapeuttien käsityksiin sosiaalisen median käytöstä. Nämä teemat olivat sosiaalinen media oppimistyökaluna, sosiaalisen median navigointi oppijana, kriittinen ajattelu sosiaalista mediaa kohtaan ja käytännön sovellettavuus (Ma ym. 2023). Vastavalmistuneet fysioterapeutit ilmaisivat tutkimuksessa epävarmuutta tiedon uskottavuudesta, kriittisestä ajattelusta ja tiedon navigoinnista erityisesti, jos työpaikalla ei saatu tarpeeksi tukea (Ma ym. 2023). Kriittiseen ajatteluun liittyen sosiaalisen median ammatillisen viestinnän yhtenä haasteena näyttäisikin olevan se, miten ammattilaiset tuovat asioita esille viestinnässään (Hebron 2018).

Sosiaalinen media oppimistyökaluna nousee esiin myös Mansellin ja Greenen (2016) tutkimuksessa, jossa havaittiin, että ainakin viimeisen vuoden fysioterapeuttiopiskelijat käyttävät sosiaalista mediaa oppimistarkoituksiin. Sosiaalista mediaa käytetään kuitenkin lähinnä seuraajan roolissa, mikä saattaa heikentää tiedon sisäistämistä (Mansell & Greene 2016).

Deaves ym. (2017), Gagnon 2015 sekä Merolli ym. (2019) rajasivat tutkimuksissaan sosiaalisen median Twitter -alustaan (nykyinen viestipalvelu X). Deavesin ym. (2017) mukaan opiskelijoiden Twitterin käytön yhtenä positiivisena teemana esiin nousi parempi kommunikaatio. Myös Merolli ym. (2019) kuvasi Twitterin potentiaalia ammattilaisten välisen kommunikaation mahdollistajana. Twitter voi toimia myös saavutettavana ja luotettavana tietolähteenä, koska sen kautta ammattilaiset voivat jakaa omia, sekä toisten julkaisuja laajempaan levitykseen (Deaves ym. 2017; Merolli ym. 2019). Sekä Deavesin ym. (2017), että Gagnonin (2015) mukaan Twitterillä voisi olla rooli opetuksessa ja oppimisen edistämässä. Gagnon (2015) toteaa, että Twitterin käyttö fysioterapeuttien koulutuksessa oli positiivinen

kokemus, mutta Deaves ym. (2017) tunnistivat Twitterin käytön haasteina häiriöherkkyyden sekä käyttäjän heikon itseluottamuksen alustan käyttöön liittyen.

Shibu ym. (2015) kirjallisuuskatsauksessa todettiin, että jatkuvan ammatillisen kehittämisen näkökulmasta fysioterapeuttien sosiaalisen median käyttöä ei ole riittävästi tutkittu, mutta Thomasin ym. (2016) tutkimuksessa tutkittiin erään fysioterapeuttisen sosiaalisen median keskustelualustan hyötyjä ammatillisesta näkökulmasta. Tutkimuksen perusteella sosiaalisen median alusta voisi olla hyvä tapa pysyä ajan tasalla jatkuvasti muuttuvassa terveysalan kentässä ja sosiaalisen median avulla tiedon jakaminen ammattilaisten kesken voisi olla helpompaa (Thomas ym. 2016). Hebron (2018) lisää, että sosiaalisen median avulla voidaan laajasti levittää informaatiota terveyden edistämisestä, jolloin se voisi samalla toimia fysioterapeuteille jatkuvan oppimisen kenttänä.

Yhteenvetona sosiaalisen median käyttö on korkeakoulussa yleistä ja lisääntyntä, mutta siihen ei ole ohjeuksia (Basevi ym. 2014). Mansellin ym. (2016) tutkimuksen mukaan loppuvaiheen fysioterapeuttiopiskelijat käyttävät sosiaalista mediaa ammatillisiin tarkoituksiin. Patelin ja Suvagiyan (2023) tutkimuksen mukaan fysioterapeuttiopiskelijat kokivat sosiaalisen median puolestansa oppimisen, yhteisön ja tunteiden kautta. Hebron (2018) toteaa sosiaalisen median mahdollistavan vuorovaikutuksen ja tutkimustiedon levittämisen sekä Thomas ym. (2016) korostavat sen kustannustehokkuutta vuorovaikutuksen lisäämisessä. Erityisesti Twitterillä nähdään potentiaali fysioterapeuttikoulutuksen tukena (Deaves ym. 2017; Gagnon ym. 2015; Merolli ym. 2019).

Toisaalta vain harva fysioterapeuttiopiskelijoista käyttää sosiaalista mediaa ammatillisiin tarkoituksiin (Gagnon ym. 2016) ja sosiaalisen median oppimistarkoituksiin käyttäminen vaatii kriittistä ajattelua (Ma ym. 2023). Sosiaalisen median käytön opetuksessa tulisikin olla perusteltua (Peck 2014). Mabey ym. (2019) tutkimuksen mukaan yli puolet opiskelijoista ei tiennyt oppilaitoksensa sosiaalisen median säännöistä ja suurin osa ei ollut tietoinen potilastietojen luottamuksellisuuden rikkovista kuvista. Su ym. (2021) mukaan sosiaalisen median käytön ja akateemisten suoritusten välillä ei löytynyt yhteyttä, mutta toisaalta sen käyttö vaikutti positiivisesti akateemisiin suorituksiin sitoutumisessa. Shibu ym. (2015) esittävät kirjallisuuskatsauksessaan aiheen jatkotutkimusehdotukseksi tutkimisen tiedon levittämisen ja jatkuvan oppimisen kontekstista.

4 TUTKIMUKSEN TARKOITUS JA TUTKIMUSKYSYMYS

Tämän pro gradu -tutkielman tarkoituksena oli lisätä ymmärrystä fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemana. Toisin sanoen, tavoitteena oli tiedon tuottaminen fysioterapeuttien sosiaalisen median ammatillisesta viestinnästä aineistolähtöisesti, siten kuin fysioterapeuttiopiskelijat ovat sen kokeneet.

Tutkimuskysymyksenä oli:

Millaisia kokemuksia fysioterapeuttiopiskelijoilla on fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa?

5 EPISTEMOLOGINEN ASEMOINTI

Tämän pro gradu -tutkielman metodologinen viitekehys perustuu ihmistieteeseen, jossa yksilöt rakentuvat maailmaan omien kokemustensa kautta (Laine 2018, 30). Metodologisesti aineistoa lähestytään tulkinnallisesti, eli fenomenologisesti (esim. Heidegger 2000). Laineen (2018, 29) mukaan fenomenologinen lähestymistapa ei ole teknisesti opittavissa tai väline tulkintaan, vaan sen taustalla on verkosto filosofisia kysymyksiä kokemuksen ja ihmiskäsityksen luonteesta. Kysymykset liittyvät keskeisesti kokemuksen ja merkityksen käsitteisiin (Laine 2018, 29). Tutkimuksessa pyrittiin pysähtymään ja vastaamaan näihin kysymyksiin tutkimuksen eri vaiheissa, joka syvensi tutkijoiden ymmärrystä hermeneuttisella kehällä (esim. Gadamer 2004). Metodologinen viitekehys ohjasi tutkimuksessa työn laveja menetelmällisiä valintoja kuten taustaoletuksia, kokemuksen merkityssuhdetta ja tutkijoiden roolia aineiston tulkitsijoina.

Työssä yksityiskohtaisempia tekniikoita kutsutaan tutkimusmetodiksi, jotka pohjautuivat orientoivalla tavalla Tuomen ja Sarajärven (2018) laadulliseen sisällönanalyysiin sekä Laineen (2018) näkökulmaan kokemusten tutkimisesta. Tutkimusmenetelmät linjasivat tässä tutkimuksessa konkreettisempia työvaiheita, kuten teoreettisen viitekehysten rakentamisen ajoitusta tulososion jälkeen.

5.1 Fenomenologishermeneuttinen lähestymistapa ja käsitys merkityksestä

Fenomenologinen tutkimus ei ala puhtaalta pöydältä, vaan tutkijoiden on selvitettävä mitä he tarkoittavat ihmiskäsityksellä, kokemuksella ja merkityksellä (Laine 2018, 33). Laine (2018, 29) mainitsee, että tutkimusta fenomenologishermeneuttisesti lähestyttäessä on oleellista ymmärtää, tulkita ja ajoittain sulkeistaa omia ennakkokäsityksiään.

Tutkimuksen fenomenologisuus eli tulkinnallisuus, näyttäytyy siten, että tutkimustulokset eivät ”nouse” aineistosta, vaan vaativat tutkijoiden aktiivista pyrkimystä kerrottujen kokemusten merkitysten ymmärtämiseen (Tuomi & Sarajärvi 2018, 161; Dahlberg & Dahlberg 2019). Merkityskysymyksiin vastatessa tutkimus eroaakin standardoiduista ja pragmaattisista sisältöanalyysimenetelmistä, jossa merkityksen ymmärrystä pidetään turhan filosofisena (Dahlbergin & Dahlbergin 2019, 6). Vaikka fenomenologisen lähestymistavan mukaisesti tutkimuksessa ollaan kiinnostuneita yksilön kokemusmaailman merkitysten ymmärtämisestä,

tulokset auttavat ymmärtämään tutkittavan joukon sen hetkistä merkitysmaailmaa, sillä yksilön kokemukset tapahtuvat aina suhteessa maailmaan (Laine 2018, 30).

Hermeneutiikalla tarkoitetaan oppia tekstien tulkinnasta, joka pyrkii ymmärtämään ihmisten käytäntöjen ja tekojen merkityksiä (Tieteen termipankki 2024a). Hermeneuttinen kehä ei umpeudu ja tutkimuskohdetta sekä omaa ymmärrystä täsmennetään ja lähestytään kierros kierrokselta (Anttila 1996). Gadamerin (2004) mukaisesti käsittämisen täsmentyminen ja syveneminen tapahtuu aineistolähtöisesti hermeneuttisella kehällä syventyen kohteen tulkinnan ja tutkijoiden vuoropuhelun kesken. Kokonaisuuden ymmärtämistä yksittäisten kokonaisuuteen kuuluvien havaintojen perusteella pyritään ymmärtämään hermeneuttisen kehän ja tiedon syvenemisen periaatteiden mukaisesti (Gadamer 2004, 29; Kakkuri-Knuutila & Heinlahti 2006, 214).

Tutkimuksessa on Dahlbergin ja Dahlbergin (2019, 3–4) mukaisesti pyritty pysähtymään, pohtimaan ja refleктоimaan omaa ymmärrystä ja sitä onko mahdollista ymmärtää eri tavoilla. Tulkinnan syveneminen tutkimuksen aikana hermeneuttisella kehällä (kuva 2) näyttäytyy tutkimuksessa siten, että teoreettinen perehtyneisyys tarkoitti tutkimusaiheen alustavaa kartoitusta, tutkimusmenetelmien valintaa ja tutkimussuunnitelman valmistamista. Aineiston tulkinta hermeneuttisella kehällä ilmenee siten, että aineiston tulkinta ja analyysi syveni tutkimusprosessin aikana lineaarisuuden sijasta kehämäisesti palaten aineistoon useamman kerran. Tutkimuksen tulosten perusteella tutkijoille on muodostunut uusi ymmärrys aiheesta, mutta uuden ymmärryksen myötä tutkimuksen aihetta voisi täsmentää ja täydentää lisää. Kuten Glaser (1978) kuvaa, vaikka teoria muodostetaan aineistosta käsin, se ei ole lopullinen totuus, vaan sitä on mahdollista kehittää edelleen uuden aineiston avulla.

KUVA 2. Hermeneuttinen kehä (mukaillen Anttila 1996).

5.2 Tutkijoiden esiymmärrys

Kun tekstiä aletaan lukea, ihmisellä on jo alustava käsitys siitä mitä se hänelle kertoo eli ennakoimme tulevaa taustamme kautta (Dahlberg & Dahlberg 2019, 3). Laine (2018, 25) ilmaisee, että fenomenologishermeneuttisissa tietokysymyksissä keskeistä on tutkijoiden luontaisten ymmärtämisen, eli esiymmärryksen tiedostaminen ja hetkellinen sulkeistaminen. Tuomen ja Sarajärven (2018, 162) aineistolähtöisen analyysin mukaisesti pyrimme sulkeistamaan tutkijoiden esiymmärryksen aineiston analyysivaiheessa, jotta aiemmat tutkimusteoriat ohjasivat analyysia mahdollisimman vähän. Tutkijoiden esiymmärrykset selvitettiin tutkijoiden välisellä harjoitushaastattelulla ja kirjoitettiin auki ennen varsinaisia tutkimushaastatteluita.

Tämän tutkimuksen tekijät ovat molemmat Terveystieteiden opettajankoulutuksen maisteriohjelmasta (fysioterapia) valmistuvia fysioterapeutteja, jotka työskentelevät kirjoitushetkellä fysioterapeuttien opetuksen parissa. Summatusti tutkimuksen tekijöiden taustat ovat melko samankaltaiset, mutta niissä on luonnollisesti yksilöllisiä eroja. Tutkimuksessa pyrittiinkin ymmärtämään fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksen merkityksiä fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä kahden fysioterapeuttiopettajan tulkinnan kautta. Esimerkiksi Laine (2018, 30) kertoo, että opettajalla on erilainen suhtautuminen koulumaailmaan, kuin oppilailla, vaikka he kaikki elävät ulkopuolisesti tarkasteltuna samassa tilanteessa. Tutkijoiden esiymmärrykset ovat avattuna yksityiskohtaisemmin tutkimuksen liitteeseen 2.

Dahlberg ja Dahlberg (2018, 3) täydentävät, että esiymmärrys ei ole koskaan valmis sen täydentyessä jatkuvasti. Esiymmärrystä ja sen syvenemistä refleктоitiin tutkijoiden tutkimuspäiväkirjoihin tutkimuksen edetessä. Esiymmärrykset hyväksyttiin osana tutkimus ja niiden vaikutuksesta pyrittiin olemaan tietoisia tutkimuksen eri vaiheissa. Tällä pyrittiin osittain ratkaisemaan aineistolähtöisen analyysin objektiivisten, ”puhtaiden”, havaintojen ongelmatiikkaa (Tuomi & Sarajärvi 2018, 126).

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Laadullisessa tutkimuksessa runsas tieto on tärkeää, jotta ilmiötä voidaan kuvata, ymmärtää ja tulkita (Tuomi & Sarajärvi 2018, 72–74). Tutkimuksessa haluttiin tietää, millaisia kokemuksia ja niihin liittyviä merkityksiä fysioterapeuttiopiskelijoilla on sosiaalisesta mediasta ja ammatillisesta viestinnästä. Laine (2018, 35) ilmaisee, että haastattelut ovat paras tapa päästä kiinni ihmisen kokemusmaailmaan. Tutkimuksessa haastateltiin yhdeksää fysioterapeuttiopiskelijaa hyödyntäen puolistrukturoitua videovälitteistä haastattelua. Kerätty aineisto analysoitiin Tuomen ja Sarajärven (2018) laadullista sisällönanalyysia ja Laineen (2018) näkemyksiä orientoivasti hyödyntäen.

6.1 Osallistujat ja rekrytointi

Tuomen ja Sarajärven (2018, 94; 109) mukaan, kun halutaan runsasta tietoa jostain asiasta, on siitä järkevää kysyä harkinnanvaraisesti valituilta tiedonantajilta. Harkinnanvaraisilla tiedonantajilla tarkoitetaan tässä tutkimuksessa yhdeksää fysioterapeuttiopiskelijaa, jotka olivat haastatteluvaiheessa opiskelleet alaa vähintään vuoden verran, ja heillä oli kokemusta fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa. Valinta perustui muun muassa Perryn (1970) tietokäsityksen teoriaan, missä havaitaan erityisesti korkeakoulun opiskeluajan tieteellistä kehittymistä. Tietokäsityksen teoriassa dualistisesta, ehdottomasta, ajattelusta siirrytään usein korkeakouluvuosien aikana kohti relativistista ja avoimempaa ajattelua (Perry 1970).

Kokemuksia tutkittaessa saturaatioon, eli aineiston kyllästymiseen vetoaminen vain harvoin (Tuomi & Sarajärvi 2018, 113). Viitteitä aineiston koosta on kuitenkin erilaisissa metodioppaissa. Esimerkiksi fenomenologisen IPA-analyysin mukaisesti maisterivaiheen lopputyössä noin viisi tutkittavaa on sopiva määrä (Smith ym. 2022). Puolestaan Eskolan (2007) kokemusten perusteella 6–8 haastattelua on opinnäytetyöhön sopiva määrä, erityisesti jos tutkimus tehdään parityönä. Tuomi ja Sarajärvi (2018, 113–115) valaisevat, että tutkittavien määrä riippuu kuitenkin aina aineiston rikkaudesta ja merkityksellisyydestä.

Tutkittavat rekrytoitiin kahdesta suomalaisesta ammattikorkeakoulusta tutkimusilmoituksella (liite 4) ja tutkimustiedotteella (liite 5), jotka välitettiin sähköpostitse ammattikorkeakoulujen

fysioterapia-alan opintovastaaville henkilöille. Opintovastaavat jakoivat tiedon sähköpostitse eteenpäin opiskelijoille. Rekrytointistrategia pohjautui osaltaan Singh ja Wassenaar (2016) kuvaukseen portinvartijasta, joka toimii tiedonvälittäjänä tutkijan ja tutkittavien välissä sekä omaa keskeisen roolin laadukkaana tutkimustiedon tuottamisessa.

Tutkittavat ilmoittivat osallistumishalukkuudestaan ottamalla tutkijoihin suoraan yhteyttä tutkimustiedotteen mukaisesti. Jokainen ilmoittautunut osallistui tutkimukseen. Tutkimukseen osallistuminen pohjautui Tutkimuseettisen neuvottelukunnan (2019) ohjeeseen vapaaehtoisesta tutkimukseen osallistumisesta. Tutkittavien ja tutkijoiden oikeudet sekä velvollisuudet, että tietosuojakäytännöt huomioitiin tietosuojailmoitukseen (liite 6), joka lähetettiin osallistujille ennen tutkimukseen osallistumista. Tietosuojailmoituksen sisältö ja haastateltavan osuus tutkimuksessa varmistettiin vielä tutkijan ja haastateltavan välisellä keskustelulla ennen haastatteluiden aloitusta.

Ennen tutkimukseen osallistumista tutkittaville lähetettiin myös esitieto- ja suostumuslomake (liite 7) sähköpostitse ennen varsinaisen haastattelupäivämäärän sopimista. Esitiedoilla pyrittiin selkeyttämään kontekstia, jossa opiskelijat kuvasivat kokemuksiaan. Samalla pyrittiin tuomaan ilmi tutkimuksen otannan harkinnanvaraisuus (Tuomi & Sarajärvi 2018, 97). Esitietokyselyn tulokset ovat koottu taulukkoon 2 ja kuvaan 3.

TAULUKKO 2. Osallistujien esitiedot.

Taustatieto	Yhteensä	Keskiarvo (vaihteluväli)
Osallistujat	9	
Opintojen aloitusvuosi		2021 (2020–2022)
Ikä vuosina		24,6 (22–29)
Eri vuosikurssit	6	

KUVA 3. Kuinka usein seuraat fysioterapeuttien ammatillista viestintää sosiaalisessa mediassa?

6.2 Aineiston hankinta

Vaikka Laine (2018, 35) mainitsikin, että haastattelut ovat erinomainen tapa päästä kiinni yksilön kokemusmaailmaan, Tuomi ja Sarajärvi (2018, 94) huomauttavat, että haastattelut eivät ole ylivertainen tiedonkeruumenetelmä. Reaaliaikaiset haastattelut ovat kuitenkin erityisen joustavia, koska haastattelijalla on mahdollisuus selventää, kysyä, keskustella tai oikaista väärinkäsityksiä haastattelun aikana (Tuomi & Sarajärvi 2018, 94). Eskolan ja Suorannan (1998, 63–97) mukaan haastattelutavan valintaan vaikuttaa ennen kaikkea tavoiteltavan tiedon tarkoitus. Haastattelun idea on järkevä, kun halutaan tietää mitä tietty ihminen ajattelee (Eskola & Suoranta 1998, 63).

Tuomi ja Sarajärvi (2018, 96) toteavat, että haastattelussa halutaan saada mahdollisimman paljon tietoa aiheesta, joten haastattelun aihe olisi hyvä olla tutkittavien tiedossa ennen haastattelua. Tutkimukseen osallistuneet saivat tietää tutkimuskysymyksen sekä haastattelun aiheen tutkimusilmoituksesta ja tutkimustiedotteesta.

Tutkimuksessa oltiin fenomenologisen lähestymistavan mukaisesti kiinnostuneita opiskelijoiden kokemuksista, joten tutkimuskysymykseen vastaava aineisto pyrittiin keräämään hyödyntäen reaaliaikaista videovälitteistä yksilöhaastattelua. Etähaastattelu valittiin haastattelutavaksi erityisesti saavutettavuuden näkökulmasta. Jamesin ja Busterin (2009) mukaan Internet on avannut mahdollisuuksia metodisille ongelmille. Łatkowski (2021) huomauttaa, että etäyhteyden turvin toteutetut haastattelut eivät ole enää vain toissijaisia vaihtoehtoja laadullisen tutkimuksen toteuttamisessa.

Haastattelut toteutettiin hyödyntäen puolistrukturoitua haastattelua, joka pyrittiin pitämään Laineen (2018, 35) ja Tuomen sekä Sarajärven (2018, 96) mukaisesti fenomenologiselle ja aineistolähtöiselle lähestymistavalle tyypillisesti mahdollisimman avoimena ja vähän ohjailevana. Haastattelurungon (liite 3) toimivuutta testattiin tutkijoiden välisellä harjoitushaastattelulla. Tutkimuksessa toinen tutkija haastatteli viisi ja toinen tutkija neljä fysioterapeuttiopiskelijaa. Opiskelijat jaettiin tutkijoiden kesken siten että tutkijan ja tutkittavan välillä ei ollut opiskeluun liittyvää arviointisuhdetta. Haastattelut aloitettiin kertaamalla

tietosuojailmoitus, tutkimuksen tarkoitus sekä osallistumisen vapaaehtoisuus, jonka lisäksi haastattelijan esipuheessa kerrottiin yleisesti haastattelun aineistolähtöisestä luonteesta.

Puolistrukturoitu haastattelu on avoimuuden osalta läheinen syvähaastattelulle (Tuomi & Sarajärvi, 97). Pääkysymys *“Kuvailisitko mahdollisimman laajasti omia kokemuksiasi fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa”* esitettiin jokaisessa haastattelussa esipuheen jälkeen.

Dahlbergin ja Dahlbergin (2019) mukaan merkitystä tulee tarkastella aina kontekstissa. Laine (2018, 30) kertoo, että kokemusten merkitys tapahtuu yksilön omassa maailmasuhteessaan. Haastatteluissa kokemusten kontekstisidonnaisuus pyrittiin säilyttämään siten, että haastateltavaa pyydettiin täydentämään vastaustaan lisäkysymyksillä *“puhuit äsken...mainitsit äsken... viittasit äsken... voitko avata sitä vielä lisää / mitä sillä tarkoittit? Voisitko antaa esimerkin tai esimerkkejä siitä...?”*.

Puolistrukturoidun haastattelun etu on se, että sitä voidaan tarkentaa vastausten perusteella (Tuomi & Sarajärvi 97). Apukysymyksiä: *“Kuvailisitko vielä mahdollisimman yksityiskohtaisesti jotakin mieleesi tulevaa yksittäistä tilannetta, jossa joko luit tai kommentoit fysioterapeutin ammatillista viestintää sosiaalisessa mediassa?”* ja *“Tuleeko sinulla mieleen vielä jokin yksittäinen tilanne, jossa joku luit tai kommentoit fysioterapeutin ammatillista viestintää sosiaalisessa mediassa?”* käytettiin, mikäli ne eivät muuten nousseet esille haastatteluissa.

Tuomen ja Sarajärven (2018, 96) mukaan kysymykset voidaan esittää tutkijan aiheelliseksi katsomassa järjestyksessä. Tässä tutkimuksessa apu- ja lisäkysymysten esittäminen vaihtelivat haastattelukohtaisesti. Haastattelut lopetettiin kysymykseen *”Onko vielä jotakin mitä haluaisit lisätä haastatteluun?”*, mikäli tutkittavalla ei ollut enää lisättävää haastatteluun ja tutkijat arvioivat saaneensa riittävän laajan haastatteluaineiston tutkimuskysymykseen. Tutkijan kamera oli haastattelujen aikana päällä, mutta tutkittava sai päättää kameran käytöstään haastattelun ajan, joka pohjattiin Tutkimuseettisen neuvottelukunnan (2019) vapaaehtoisuuteen sekä tutkijoiden päätökseen siitä, että aineiston hankinta perustui kirjoitettuun tekstiin. Haastattelut videotallennettiin ja ne kestivät keskimäärin 49 minuuttia (lyhin 28 minuuttia ja pisin 60 minuuttia).

6.3 Litterointi

Videotallenteet litteroitiin heti tutkimushaastattelun päätyttyä sanatarkasti, jonka jälkeen videotallenteet tuhottiin. Litterointi suoritettiin Ruusuvuoren ja Nikanderin (2017, 367) sisällönanalyysin litterointiohjetta mukaillen. Ruusuvuoren ja Nikanderin (2017, 367) mukaan laadullisen sisällönanalyysin litteroinnissa on tärkeää dokumentoida kaikki puhutun puheen piirteet, jotka ovat oleellisia tutkimuksen kannalta. Puheen piirteet, kuten tauot ja rytmi voivat kuitenkin jäädä merkitsemättä sisällönanalyysin litterointimallissa (Ruusuvuori & Nikander 2017, 367). Tässä tutkimuksessa puheen piirteitä kuvattiin välimerkein. Ruusuvuori ja Nikander (2017, 367) mainitsevat, että sisällönanalyysin litteraatille on tyypillistä tilkesanojen dokumentointi. Tästä poiketen tilkesanat kuten (”ööö”, ”niiku”, ”tota”, ”no” ja ”niin niin”) ja toisto poistettiin alkuperäisestä litteraatista kopioituihin työtiedostoihin. Tilkesanat poisto perusteltiin luettavuuden helpottamisella. Tutkimuksen suoraan lainattuihin sitaatteihin lisättiin asiayhteys sulkeisiin, mikäli sellainen arvioitiin tarpeelliseksi.

Ihmisiin kohdistuvan tutkimuksen eettisten periaatteiden mukaisesti tutkija kunnioittaa tutkittavan yksityisyyttä perustuslakiin perustuen (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2019, 7). Haastateltavien käyttämistä ammattitilien, fysioterapeuttien ja organisaatioiden, nimistä käytettiin pseudonymisointia (ammattitilin nimi, fysioterapeutin nimi, organisaation nimi, tunnistettavat harrastukset jne.) Haastateltavat pseudonymisoitiin haastattelujärjestyksessä Haastateltava 1, Haastateltava 2... Haastateltava 9. Yhteensä litteroituja sivuja muodostui analysoitavaksi 126 (Times New Roman 12 riviväli 1,5).

6.4 Aineistolähtöinen sisällönanalyysi

Tuomen ja Sarajärven (2018, 119) mukaan sisällönanalyysi ei lähtökohtaisesti kuulu analyysimuotoihin, jota ohjaisi teoreettinen asemointi kuten fenomenologishermeneuttinen analyysi. Siihen voidaan kuitenkin soveltaa vapaanlaisesti epistemologisia lähtökohtia (Tuomi & Sarajärvi 2018, 119). Tutkimuksessa sisällönanalyysisiä lähetystään fenomenologishermeneuttisesti, mutta analyysi ei itsessään noudata ankarasti tulkintateoreettista tutkimusta. Tutkimuksen sisällönanalyysi perustuu aineistolähtöiseen analyysiin, jossa pyritään kehittämään teoreettinen kokonaisuus ilman aikaisempia teorioita

(esim. Eskola 2018). Aineistolähtöisessä analyysissä aiemmilla tiedoilla, havainnoilla ja teorioilla ei pitäisi olla tekemistä analyysin lopputuloksen kanssa (Tuomi & Sarajärvi 2018, 123). Dahlbergin ja Dahlbergin (2019) sekä Laineen (2018) mukaisesti kokemusten merkitysten käsitteet ymmärretään työssä tulkitsevasti.

Eskolan (2018, 181) mukaan laadullisen tutkimuksen tekeminen on ennen kaikkea valintojen tekemistä sekä päättämistä isoista ja pienistä asioista. Laadullisen tutkimuksen analyysissa on oleellista tutkimuskysymyksen kannalta olevien asioiden kerääminen, luokittelu, teemoittelu ja tyypittely (Laine 2018; Tuomi & Sarajärvi 2018 119–120). Laadulliseen tutkimukseen on valittava kapeaksi rajattu ilmiö, josta on kerrottava kaikki irti saatava, muu jää tutkimuksesta pois (Tuomi & Sarajärvi 2018, 120). Tutkimuksessa oltiin kiinnostuneita siitä, millaisia kokemusten merkityksiä fysioterapeuttipiskelijoilla liittyy fysioterapeuttien ammatilliseen viestintään sosiaalisessa mediassa. Muu aineisto, kuten ammatillisen viestinnän ja sosiaalisen median kuvaaminen ei -kokemusmaailman kautta jätettiin pois aineiston analyysistä.

Tutkijan pitää selvittää haetaanko aineistosta samalaisuutta vai eroavaisuutta (Tuomi & Sarajärvi 2018, 123). Tässä tutkimuksessa oltiin kiinnostuneita kokemusten merkityksistä ja tyypillisiin kokemusmerkityksiin saattoi sisältyä samanlaisia ja erilaisia kokemuksia. Niiden merkitys opiskelijalle saatettiin tulkita kuitenkin samankaltaiseksi. Esimerkiksi lähteiden käytöstä puhuttu sisältö saattoi keskittyä opiskelijan puheessa luottamusta lisääviin tekijöihin tai luottamusta vähentäviin tekijöihin, mutta lähteiden käytön merkitys tulkittiin liittyvän ammatillisen viestinnän luotettavuuteen. Eskolan ja Suorannan (1998, 131) mukaan laadullisessa tutkimuksessa pitäisi keksiä toiminnan logiikka. Tässä tutkimuksessa toiminnan logiikka pohjautui siihen, että kaikista haastatteluista kirjoitettiin yksi tyypillinen kertomus.

Tuomen ja Sarajärven (2018, 129) mukaan ei ole sääntöä missä kohtaa teoriaa hyödynnetään päättelyn ohjaamisessa. Fenomenologishermeneuttiseen lähestymistapaan pohjautuen tutkimusaihetta koskeva kirjallisuuskatsaus tehtiin vasta aineiston analysoinnin jälkeen (Tuomi & Sarajärvi 2018, 123). Samalla Tuomen ja Sarajärven (2018, 131) mainitsema keksimisen logiikka pyrittiin pitämään mahdollisimman vahvana. Fenomenologishermeneuttiseen lähestymistapaan pohjautuen kerätty aineisto kuvattiin, analysoitiin, jäsennettiin merkityskokonaisuuksiin ja arvioitiin merkityskokonaisuuksia (Tuomi & Sarajärvi 2018, 131).

Tuomi ja Sarajärvi (2018, 143) kertovat aineistolähtöisessä sisällönanalyysissä analyysiyksikkö voi olla sana, lause lausuma tai ajatuskokonaisuus. Toisaalta Tuomi ja Sarajärvi (2018, 57) mainitsevat, että aineistolähtöisyyden takia ei voida etukäteen päättää mitä ja luokkia aineistosta on mahdollista muodostaa ja heidän esittämiään sääntöjä ei tule ymmärtää teknisiksi vaiheiksi. Tässä tutkimuksessa sisällönanalyysin vaiheita hyödynnettiin enemmän orientoivina tapoina toteuttaa analyysia ja sisällönanalyysissä pyrittiin käsitteellistämään muodostetut kuvaukset tutkijoiden tulkinnan kautta aineistoon sopivaksi siten, että analyysiyksiköllä tarkoitetaan yhtä litteroitua tutkimushaastattelua ja merkitysyksiköllä yhtä merkitystä, jonka tulkittiin vastaavaan tutkimuskysymykseen. Merkitysyksiköllä tarkoitetaan tässä tutkimuksessa yhtä virkettä, kappaletta tai ajatuskokonaisuutta, joka on tutkijoiden loogisen päättelyn kautta merkityksellinen suhteessa tutkimuskysymykseen. Muodostetut merkitysyksiköt pelkistettiin tutkijoiden yhteistyönä merkitysyksiköiksi litteraatteihin numerokodein. Analyysiyksiköiden koodit merkattiin analyysissa numerokoodauksen ensimmäiseen desimaaliin (esimerkiksi ensimmäinen haastattelu 1.0) ja merkitysyksiköiden koodit toiseen desimaaliin (esimerkiksi ensimmäisen haastattelun ensimmäinen merkitysyksikkö 1.1). Analyysiyksiköt toimivat tutkijoiden aineiston käsittelyn helpottamisena. Muodostetut koodit ovat jätetty pois tästä tutkimusraportista tekstin selkeyttämisen vuoksi.

Tutkimuksen aineistolähtöinen analyysi eteni siten, että tutkijat perehtyivät litteroituun tutkimusaineistoon lukemalla sitä useampaan otteeseen läpi, jonka jälkeen tutkijat etsivät ensin itsenäisesti litteraateista ja analyysiyksiköistä tutkimuskysymystä vastaavia merkitysyksiköitä. Itsenäisen työn jälkeen merkitysyksiköitä tarkasteltiin koko aineistosta tutkijoiden yhteistyönä läpi. Erimielisyydet tutkijoiden tulkitsemista merkityksistä keskusteltiin läpi siten, että merkitysyksikön tulkinnassa päädyttiin konsensukseen. Pelkistetyissä merkitysyksiköissä haluttiin säilyttää haastateltavien puheenomaisuus mahdollisimman hyvin. Lopulliset pelkistetyt merkitysyksiköt listattiin verkkopohjaiseen valkotauluun (Flinga).

Laineen (2018, 30–31) mukaan ihmisissä ei ole kiinnostavaa vain samanlaisuus tai tyypillisuus, vaan myös yksilöllinen eroavuus ja hermeneuttinen tutkimus ei etene yksittäistapauksista yleistykseen. Verkkopohjaisessa valkotaulussa samankaltaisista pelkistetyistä merkitysyksiköistä muodostettiin kokonaisuuksia, joita kutsutaan tässä tutkimuksessa Lainetta (2018) mukailleen osamerkityskokonaisuuksiksi. Osamerkityskokonaisuuksille muodostettiin merkityksiä kuvaava otsikko, joka muodostettiin tutkijoiden tulkinnan ja keskustelun kautta. Osamerkityskokonaisuudet eivät rakentuneet lineaarisesti, vaan tutkijoiden ymmärrys syveni

hermeneuttisen kehän mukaisesti jokaisella analysointikerralla sekä saadun palautteen kautta. Esimerkiksi osamerkityskokonaisuuksien kokonaisuuksia ja otsikoita muokattiin vielä raportointivaiheessa.

Aineistosta muodostetut osamerkityskokonaisuudet ovat aineiston osittain läpileikkaavia, joka tarkoittaa tässä tutkimuksessa sitä, että kaikissa osamerkityskokonaisuuksissa ei ole merkitysyksiköitä jokaisesta analyysiyksiköstä. Tutkimuksessa osamerkityskokonaisuuksista muodostettiin merkityskokonaisuuksia, joista muodostettiin Laineen (2018) mukaisesti merkitysten kokonaisverkosto, eli synteesi. Tutkimuksen merkityskokonaisuudet ovat aineiston läpileikkaavia, joka tarkoittaa sitä, että jokaisesta haastattelusta esiintyi merkitysyksiköitä merkityskokonaisuuksista. Taulukossa 3 on esimerkki aineistolähtöisen sisällönanalyysin etenemisestä tämän tutkimuksen yhdessä merkityskokonaisuudessa.

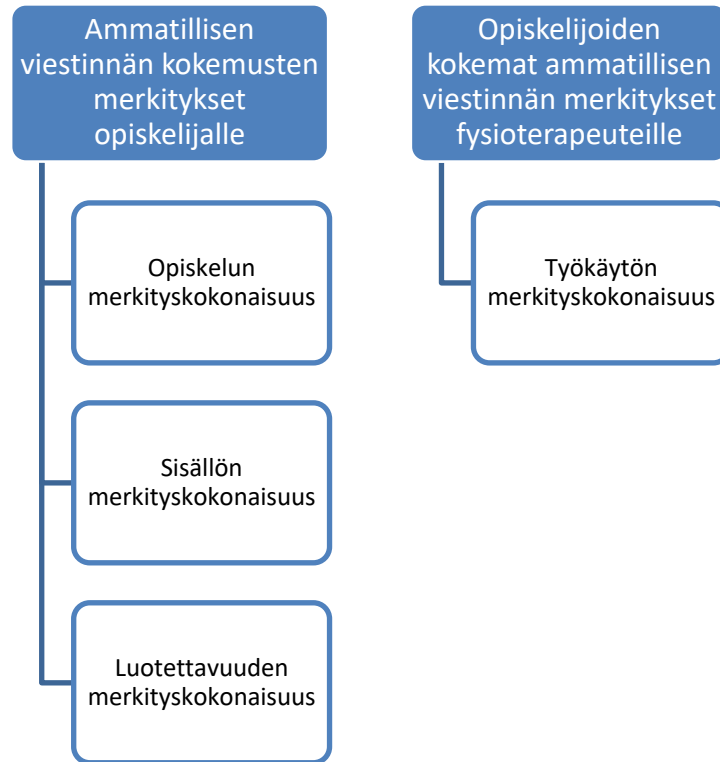
TAULUKKO 3. Esimerkki aineistolähtöisen sisällönanalyysin etenemisestä opiskelun merkityskokonaisuudessa.

Alkuperäinen aineisto	Merkitysyksikkö	Osamerkityskokonaisuus	Merkityskokonaisuus
<i>"... sit ku alko opiskelee nii sit ehkä sen myötä kans kiinnostii seuraa semmosii fyssareit... tulee semmone olo, että voi oppii samalla... et se on sellasta opiskelua itelle samalla...". (Haastateltava 9, sivu 1)</i>	Opintojen aloittamista seurannut kiinnostus ammatillisen viestinnän seuraamiseen oppimismielessä	Oppimisen osamerkityskokonaisuus	Opiskelun merkityskokonaisuus
<i>"Mä seuraan jotain psykofyysisen fysioterapian ja sitten äitiys/ lantiopohjan fysioterapia -tilejä, mistä ei ehkä siinä peruskoulutuksessa ole niin paljoa tietoa." (Haastateltava 1, sivu 2)</i>	Fysioterapian erikoisalojen ammatillisen viestinnän seuraaminen, sillä aihetta ei käsitellä peruskoulutuksessa "niin paljoa"	Sisältöä vertaileva osamerkityskokonaisuus	Opiskelun merkityskokonaisuus
<i>"Ehkä eniten just on sieltä (sosiaalisesta mediasta) saanut niistä yksityisistä tileistä kiinni just siitä normaalista arjesta, koska sehän tässä vaiheessa opintoja kiinnostaa... ei ole ensimmäistä harkkaakaan ollut ja vielä päässyt kiinni siihen, että mimmoista se fysioterapeutin arki on ja mitä siihen sitten oikeasti tulee kuulumaan...". (Haastateltava 8, sivu 2)</i>	Opiskelijana ennen harjoittelua kiinnostus fysioterapeuttien yksityistileissä kuvatusta arjesta ja sen sisällöstä	Ammatin hahmottamisen osamerkityskokonaisuus	Opiskelun merkityskokonaisuus
<i>"Silloin ensimmäisenä vuonna, kun justinsa seurasi ja oli tosi kyseenalaistava kaikesta, mitä koulussa yritettiin opettaa... sitten se ehkä se oma oppiminen jäi jollain tasolla tosi heikoksi... nyt tuntuu sitten, että on tosi paljon ollut semmoista kertaamista...". (Haastateltava 7, sivu 3)</i>	Ensimmäisen vuoden opetuksen kyseenalaistaminen ammatillisen viestinnän vuoksi heikensi oppimista, jota on täytynyt kerrata myöhemmin	Ammatillisen kasvun osamerkityskokonaisuus	Opiskelun merkityskokonaisuus

Tutkimuksen tuloksissa päätettiin korostaa tutkittavien yhteisiä seikkoja ja tutkimuksen tulososuudessa esitetään yhdistävä merkitysaspekti yksilöilta saaduista tuloksista (Laine 2018). Tutkimuksen tuloksiin pyrittiin valitsemaan tulkittua merkitystä mahdollisimman hyvin kuvaava sitaatti.

7 TULOKSET

Aineiston analysoinnin tuloksena muodostettiin neljä merkityskokonaisuutta, jota kuvaavat tutkittavaa ilmiötä. Kolmessa merkityskokonaisuudessa kuvataan ammatillisen viestinnän merkityksiä opiskelijoille ja yhdessä opiskelijoiden kokema ammatillisen viestinnän merkitystä fysioterapeuteille (kuva 4).

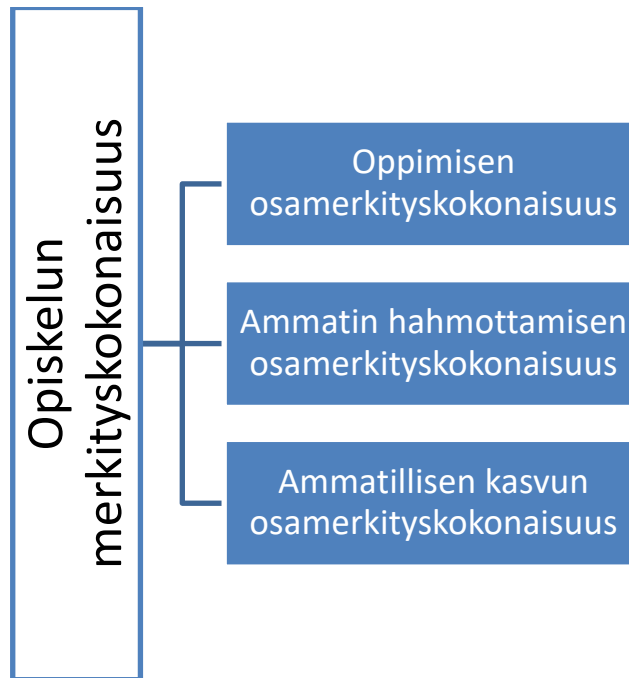

KUVA 4. Tutkimuksen synteesi ja merkityskokonaisuudet.

Ammatillisen viestinnän kokemusten merkitykset opiskelijalle -kokonaisuus muodostettiin haastateltavien kokemuksista, joissa ammatillisen viestinnän merkitys liitettiin opiskeluun, viestinnän sisältöön tai viestinnän luotettavuuteen. Opiskelijoiden kokemat ammatillisen viestinnän merkitykset fysioterapeuteille -kokonaisuus muodostettiin haastateltavien kokemuksista, joissa ammatillisen viestinnän merkitys liitettiin osaksi fysioterapeutin ammattia. Merkityskokonaisuuksiin sisältyi yhteensä neljätoista osamerkityskokonaisuutta, jotka ovat kuvattuna yksityiskohtaisemmin tämän kappaleen alaluvuissa.

7.1 Opiskelun merkityskokonaisuus

Opiskelun merkityskokonaisuus muodostettiin kolmesta osamerkityskokonaisuudesta (kuva 5). Osamerkityskokonaisuudet kuvaavat opiskelijoiden ammatillisen viestinnän kokemuksia, joiden merkitys liittyi opiskeluun.

KUVA 5. Opiskelun merkityskokonaisuus ja siihen sisältyvät osamerkityskokonaisuudet.

Ensimmäisessä opiskeluun liittyvässä osamerkityskokonaisuudessa kuvataan fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia, joiden merkitys liittyi oppimiseen, toisessa kokemuksissa, joiden merkitys liittyi fysioterapeutin ammatin hahmottamiseen ja kolmannessa kokemuksissa, joiden merkitys liittyi ammatilliseen kasvuun.

7.1.1 Oppimisen merkityskokonaisuus

Opiskelijoiden kokemuksissa ammatillisen viestinnän seuraaminen kytkeytyi oppimiseen ja opiskeluun. Ammatillisen viestinnän koettiin tuovan varmuutta ja syvyyttä jo opittuun tietoon.

”...sit ku alko opiskelee nii sit ehkä sen myötä kans kiinnosti seuraa semmosii fyssareit... tulee semmone olo, että voi oppii samalla... et se on sellasta opiskelua itelle samalla... ”. (Haastateltava 9, sivu 1)

”Eihän tästä nyt hirveän kauan ole, kun opiskeltiin juuri TULE-kurssilla lonkan anatomiaa ja siihen liittyvää terapeutista harjoittelua ja sitten (suomalaisen fysioterapeutin nimi) teki juuri sopivasti lonkan biomekaniikasta postauksen, niin siitä tuli luettua ja käytettyä sitten myös omiin opiskelun muistiinpanoihin.” (Haastateltava 7, sivu 11)

”...vaikka podcast -maailmasta, että kyllä ne on tuonut lisää sellaista varmuutta ja sellaista mun opittuun tietoon ja varmistanut sitä asiaa, niin sitten ehkä syventänyt vielä sitä asiaa tietyllä tapaa... ”. (Haastateltava 4, sivu 11)

Opiskelijoiden kokemuksissa fysioterapeuttien ammatillisen viestinnän seuraaminen liittyi konkreettisiin vinkkeihin. Vinkkien merkitys kokemuksissa kytkeytyi omiin kiinnostuksen kohteisiin ja oppimiseen, siten että kerrytettyihin vinkkeihin voitiin palata tarpeen vaatiessa.

”... näkee suht paljon esimerkiksi just niitä liikkeitä. Sitten voi tallentaa itselleen jotain mitä haluaa ja sitten palaa niihin myöhemmin... ”. (Haastateltava 1, sivu 5)

”Mä harrastan itse esimerkiksi (laji), niin sitten mä tykkään siitä, että siellä on joku (urheilija) vieraana tai sen asiakaskeissia kuvataan, sitten mä saan siitä sellaisen kuvan, että okei no tällä on ollut tällainen vamma, tai ollu joku tämmöinen juttu, että mitäs jos mulle tulee tulevaisuudessa sellainen... niin ehkä mä voisin saada tuosta jonkun tipsin.” (Haastateltava 6, sivu 5)

7.1.2 Ammatin hahmottamisen osamerkityskokonaisuus

Opiskelijat kokemuksissa ammatillinen viestintä liittyi tulevan ammatin hahmottamiseen.

”Ehkä eniten just on sieltä (sosiaalisesta mediasta) saanut niistä yksityisistä tileistä kiinni just siitä normaalista arjesta, koska sehän tässä vaiheessa opintoja kiinnostaa...”

ei ole ensimmäistä harkkaakaan ollut ja vielä päässyt kiinni siihen, että mimmoista se fysioterapeutin arki on ja mitä siihen sitten oikeasti tulee kuulumaan...”. (Haastateltava 8, sivu 2)

”Tavallaan sen fysioterapeuttisen ammatillisen viestinnän... niin sitä kautta saa myös tavallaan kuvaa, että millaista se työ voisi mahdollisesti olla jollain spesifeillä osa-alueilla. Niin se on myös silleen opiskelijan kannalta mielenkiintoista.” (Haastateltava 1, sivu 11)

Opiskelijoiden kokemuksiin liittyi myös fysioterapeutin urapolun ja sen eteneminen seuraaminen. Yhden opiskelijat kokemukseen fysioterapia-alalle hakeutumiseen kytkeytyi ammatillisen viestinnän seuraaminen.

”Seuraan semmoista kun (suomalainen fysioterapeutti), joka on (urheilujoukkueen) fysioterapeutti ja (suomalainen fysioterapeutti) on esimerkiksi yksi syy siihen, minkä takia itse on fysioterapeutin opintoja aloitellut... saanut vierestä seurata sitä matkaa, niin ehkä sillai on se (suomalaisen fysioterapeutin nimi) sieltä valikoitunut ja sitten kun on just päässyt pitkälle...”. (Haastateltava 8, sivu 2)

Opiskelijoiden kokemuksiin sisältyi asiakastarinoiden ja kuntoutusprosessin kuvaus osana ammatin hahmottamista. Ammatillisen viestinnän kautta hahmotettiin fysioterapian konkreettisia toteutustapoja ja terapian etenemistä.

”...case -esimerkki, minkä joku (fysioterapeutti) jätti asiakkaastaan, jolla oli ollut polvikipua. (Fysioterapeutti) oli tehnyt hyvin sellaisen kattavan tutkimuksen ja toleen... sitten seurannut tämän voiman kehittymistä etureiden puolesta... se (fysioterapeutti) oli huomannut, että niin oli suuria puolieroja toiselle puolelle verrattuna ja ajatellut, että no vahvistetaan sitä etureittä ja oli hyvin sellaisen fiksunpuoleisen ohjelman tehnytkin... sitten kun se asiakas tuli muutaman kuukauden päästä, kun sitä seurattiin ja jatkettiin sitä hoitoa, niin oli huomannut sen, että... voimalle ei ollut tapahtunut, mitään, mutta luotto siihen polveen oli lisääntynyt.” (Haastateltava 3, sivut 2–3)

7.1.3 Ammatillisen kasvun osamerkituskokonaisuus

Opiskelijoiden kokemuksiin kytkeytyi ammatillinen kasvu. Kokemuksissa opiskelijat pysähtyivät ammatillisen viestinnän äärelle ja pohtivat viestintää omien taustatietojensa varassa.

”...jos on tullut jotain ihan uusinta uutta tietoa, vaikka just akuutit vammat... kannattaako se laittaa kylmää vai ei, niin mun mielestä tässä huomaa, että tosi paljon se jakaa ihmisten mielipiteitä niin mun mielestä jotkut tuollaiset asiat... mistä tavallaan aina miettii et, jos itelle tulis sellanen tilanne niin en oo varma mitä mä tekisin, että kumpi on silleen hyvä ja tai parempi tapa vai onko parempaa tapaa kuin toinen... niin mä en tiedä.” (Haastateltava 9, sivut 12–13)

”Ajoittain se (ammatillinen viestintä) saattaa... aiheuttaa sellaisen hassun fiiliksen, että pääsee sitten omasta kuplastaan ulkopuolelle, että voi olla hyvinkin eri näkemyksiä sitten taas toisten ihmisten kanssa.” (Haastateltava 3, sivu 8)

Ammatillinen kasvu liittyi kokemuksiin myös siten, että opintojen edetessä seurattua ammatillisen viestinnän sisältö muuttui ja ammatillista viestintää otettiin käyttöön valikoivammin. Esimerkiksi opintojen alussa merkityksellisenä koettiin fysioterapeutin päivästä kertova sisältö, mutta opintojen edetessä seurattiin faktapohjaista viestintää, kuten tutkimuksista kertovaa viestintää.

”...aluksi kiinnosti enemmän My Day -tyyppinen sisältö niin nyt ehkä halua kans kuulla sitä faktatietoa...”. (Haastateltava 9, sivu 12)

Yhden haastateltavan kokemukseen liittyi ammatillinen kasvu, jonka myötä kokemus ammatillisesta viestinnästä muuttui. Kokemuksen mukaan ammatillisen kasvun myötä uusille opiskelijoille annettiin kriittisiä vinkkejä ammatillisen viestinnän seuraamiseen.

”Silloin ensimmäisenä vuonna, kun justinsa seurasi ja oli tosi kyseenalaistava kaikesta, mitä koulussa yritettiin opettaa... sitten se ehkä se oma oppiminen jäi jollain tasolla tosi heikoksi... nyt tuntuu sitten, että on tosi paljon ollut semmoista kertaamista, kun on ollut vähän kyseenalaistamista kaiken kanssa mitä on opetettu... kyllä mä siis neuvon noille

nykyisillekin kaikille, jotka aloittaa fysioterapiakoulussa, että seuraisi tavallaan mahdollisimman vähän sosiaalista mediaa siinä alussa, koska siellä justinsa tulee tosi paljon materiaalia laidasta laitaan ja siitä ei..., jos ei ole vielä semmoista medialukutaitoa...”. (Haastateltava 7, sivu 3)

Kokemuksissa opiskelijat vertasivat ammatillisen viestinnän sisältöä ammattikorkeakoulun opetussisältöön. Ammatillisen viestinnän merkitys kytkeytyi mahdollisuuteen päästä sellaiseen tietoon kiinni, jota koulussa ei käydä tai sisältö tuotiin eri näkökulmasta esille.

”Mä seuraan jotain psykofyysisen fysioterapian ja sitten äitiys/ lantiopohjan fysioterapia -tilejä, mistä ei ehkä siinä peruskoulutuksessa ole niin paljoa tietoa.” (Haastateltava 1, sivu 2)

”... toisaalta voi huomata, että vaikka joku tietty asia, että siihen on monta oikeata vastausta tai näin... on vaikka joku juttu mitä, vaikka meillä on opetettu vähän eri tavalla sitä mieltä, että ”ahaa ok” ja hän kertoo asiaa tällä tavalla... niin ehkä semmoista näkökulmaisuutta sieltä, tulee.” (Haastateltava 9, sivu 12)

Näkökulmien lisäksi ammatillisen viestinnän ja opetuksen vertailu kytkeytyi ristiriitaisiin ammatillisen viestinnän kokemuksiin. Kokemusten mukaan ammattikorkeakoulun opetusta kyseenalaistettiin ammatillisen viestinnän perusteella, mutta toisaalta kokemuksissa nousi esiin, että ammatillisen viestinnän asiasisältöjä tarkastettiin opettajalta ja opetusmateriaaleista.

”...meille just opetettiin tosi paljon manuaalisia tekniikoita, jotka saattoi... meidän kurssikirjanakin oli tosi vanha kirja... ehkä jotain jostain yhdeksänkymmentäluvulta... niin sitten, että onko nää nyt ihan parhaita tai nykyaikaisimpia... ,että onko näillä nyt oikeasti todistettua, tutkittua tietoa, että nää toimisi tai että näihin varmasti löytyisi jotain parempiakin tekniikoita tapoja... muutaman kerran käytiin kyllä opettajan kanssa ihan keskustelua tästä... meillä ei ehkä ollut ihan sama näkemys asioista... muutaman kerran käytiin ainakin siitä poikittaisen vatsalihaksen aktivaatiosta, keskustelua (opettajan kanssa) ... sitten se (ulkomaalainen fysioterapeutti), joka tekee niitä semmoisia... käytännössä sketsejä tai ainakin siltä se tuntuu aina välillä, kun niitä katsoo...”. (Haastateltava 7, sivut 2–3)

”No siis esimerkiksi näet jonkun videon, missä on joku... ihmeellinen asento, missä jumpataan jotain tiettyä liikettä... että tän pitäisi nyt auttaa sitten vaikka siihen alaselkäkipuun, mikä on sitten... siitä oikein mitään tiedetä... niin kyllä se sitten mieluummin aina tarkastaa esimerkiksi, vaikka tässä vaiheessa vielä opiskelija, niin opettajalta.” (Haastateltava 8, sivu 7)

”... jos katsoo jotain testejä, niin sitten katsoo oppikirjasta sen sanallisen kuvauksen ja sitten katsoo, että vastaako video sanallista kuvausta ja tarkistaa sitä kautta...” (Haastateltava 1, sivu 11)

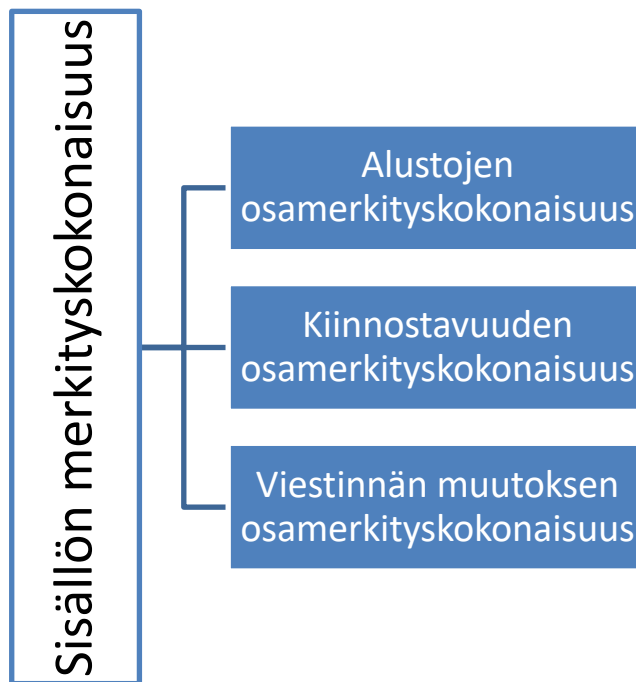
Ammatillisen viestinnän sisältöä verrattiin kokemuksissa myös korkeakoulun opetussuunnitelmaan. Ammatillinen viestintä liittyi opiskelijoiden kokemusten perusteella siihen, että se vastaa asiasisällöltään ainakin osittain paremmin nykypäivän fysioterapiaa. Vertailu kytkeytyi tiedon ajankohtaisuuden ristiriitoihin.

”Opetussuunnitelma on tehty muutama vuosi sitten takaperin ja se ei nyt välttämättä ole kaikissa kursseissa just sitä tuoreinta tietoa... ja sitten tavallaan mitä siinä sosiaalisessa mediassa tulee... se on tosi paljon ristiriidassa sitten tän koulunkäynnin kanssa jollain tasolla.” (Haastateltava 7, sivu 2)

”...niissä keskusteluissa ja muissa mitä kuuntelee, nii totta kai siellä on eri näkökulmia erilaisia asioita ja vaikka ne on tosi paljon ristiriidassa mitä me vaikka opiskellaan koulussa, että toki meilläkin on vähän vanhentunut OPS:i... musta tuntuu, että tosi paljon vanhuksiin liittyviä asioita ja muuta... siis koulussa..., että niitä ei hirveästi somesta kyllä tuu vastaan, mikä on mun mielestä hassua, että koulussa käydään niin paljon, mutta sitten sosiaalisessa mediassa niin mä en oo varmaan törmännyt yhteenkään podcast -jaksoon tai mihinkään julkaisuun mikä kertoisi vanhusten fysioterapiasta tai ikäihmisten...”. (Haastateltava 4, sivut 9–10)

7.2 Sisällön merkityskokonaisuus

Sisällön merkityskokonaisuuteen sisältyy kolme osamerkityskokonaisuutta (kuva 6), joissa opiskelijoiden kokemusten merkitykset liittyivät ammatillisen viestinnän sisältöön.

KUVA 6. Tuotetun sisällön merkityskokonaisuus ja siihen sisältyvät osamerkityskokonaisuudet.

Ensimmäiseen sisältöön liittyvässä osamerkityskokonaisuudessa kuvataan opiskelijoiden kokemuksia, jotka liittyivät ammatillista viestintää tuottaviin alustoihin, toisessa kokemuksia, jotka liittyivät sisällön luotettavuuteen ja kolmannessa kokemuksia, jotka liittyivät ammatillisen viestinnän muutokseen.

7.2.1 Alustojen osamerkityskokonaisuus

Opiskelijoiden kokemukset liittyivät ammatillisen viestinnän tuottaman tiedon helppoon tavoitettavuuteen. Tiivistetty ja selkeä ammatillinen viestintä koettiin merkityksellisenä opiskelijoiden kokemuksissa, koska viestinnän sisältö oli helppo ymmärtää ja se jäi helposti mieleen. Toisaalta kokemusten perusteella sosiaalisessa mediassa koettiin olevan turhan paljon ylimääristä tietoa varsinaisen asiasisällön sijasta.

*”Se (ammatillinen viestintä) on yksinkertaista ja selkeätä verrattuna sitten johonkin oppikirjoihin tai tutkimusartikkeleihin tai johonkin kokonaisuun kurssialustoihin.”
(Haastateltava 1, sivu 8)*

”Yleensä se on myös aika silleen lyhyeen muotoon laitettua tekstiä... se on helppointa lukea ja sitä ehkä jää aina asiat helppoiten ehkä mieleen.” (Haastateltava 2, sivu 2)

”Eniten tullut sieltä silleen hyvällä tavalla ilmi ne somepostaukset ja tällöinen sisällöntuotto, jotka sitten sopii siihen omaan katseeseen ajatellen fysioterapiaa ja sitten... on vaan miellyttänyt silmää, että ollut kuitenkin selkeitä postauksia tai selkeitä mielipiteitä asioista... jonka takia sitten on lähtenyt myös varmaan sillä alkuaikoina sosiaalisen median maailmaan etsimään tietoa, koska se on kuitenkin aika helppo ja silleen nykypäivänä... no helppo tapa etsiä tietoa... ”. (Haastateltava 7, sivut 4–5)

Yhden kokemuksen mukaan ammatillinen viestintä liittyi siihen, että sen kautta saatiin tietoa koulutuksista, johon muuten ei olisi törmännyt.

”Jonkin verran on tullut tietoaakin niin kun jotain koulutuksia mistä ei olisi muuten tiennyt millään, muuta kun sosiaalisen median kautta.” (Haastateltava 3, sivu 9)

Opiskelijoiden ammatillisen viestinnän seuraamiseen liittyivät sosiaalisen median eri verkkoalustat. Kaikista käytetyn ammatillisen viestinnän seuraamisalusta oli opiskelijoiden kokemusten perusteella Instagram. Muita ammatillisen viestinnän alustoja, kuten YouTubea ja podcasteja käytettiin seuraamistarkoituksiin kokemusten mukaan vaihtelevasti. Facebook koettiin kaikista vähiten käytetyimmäksi alustaksi ja Twitter mainittiin vain yhden opiskelijan kokemuksissa. TikTok oli opiskelijoiden kokemusten perusteella puolestaan usein käytetty alusta ammatillisen viestinnän seuraamisessa.

”Ne (Instagram ja TikTok) on oikeastaan just ne sosiaalisen median kanavat missä mulla on oikeastaan edes, tulee vastaan mitään, että joo ne on ne ainoat kaksi, missä oikeastaan tulee mitään tällöistä fysioterapeuttitietoa.” (Haastateltava 8, sivu 4)

”Mutta mul on nää tietyt alustat mitä mä seuraan, että just Instagram on varmaan se vahvin ja sitten nää podcast -äänipalvelut tai ne sovellukset mitä nyt on ja sitten no TikTokia tulee joskus selattua... ”. (Haastateltava 4, sivut 11–12)

”Joo, jos lähdetään vaikka siitä YouTubesta, niin YouTubee mä käytän ehkä sellaisena tärkeimpänä lähteenä, että siellä... se on niin vanha alusta... siellä on todella paljon materiaalia... siellä on myös meidän opettajien omia materiaaleja ja siellä on just kaikki sellainen, että jos sä etsit yhtä asiaa... niin sieltä löytyy monesta eri näkökulmasta niitä asioita, eri tekniikoita, eri asioita eri tekijöiltä ja siellä yleensä se tekeminen on tosi ammattimaista... Facebookkia ehkä vähiten. Facebookissa mä oon muutamassa tällaisessa ryhmässä mihin sitten kasautuu paljon alan ammattilaisia... Twitterissä asiat yleensä sekoittuu muun feedin sekaan, niin Twitteriä mä en kokisi ehkä ihan niin hyväksi... välillä sieltä ehkä bongaa jonkun uuden jutun, jos sattumalta tulee feediin. TikTok on ehkä se, missä mä keskityn sitten kaikista eniten näihin... amerikkalaisiin tekijöihin.” (Haastateltava 6, sivut 3–4)

Instagram ammatillisen viestinnän seuraamiskanavana kytkeytyi kokemuksiin viestinnän helppouteen, koska sieltä koettiin näkevän pienellä työllä paljon liikkeitä ja faktatietoa. Lisäksi kokemuksiin Instagram oli alustana päivittäisessä käytössä muutenkin. Alustan merkitys kytkeytyi kokemuksiin myös luotettavuuteen.

”No se (Instagram) on ehkä sellainen mitä muutenkin tulee käytettyä suht paljon... niin sitten siellä seassa on sitten niitä just ketä seuraa... noita fyssareita ja niitä vähän fyssariorganisaatioita ja se on ehkä semmoinen just helppo alusta, että sieltä tavallaan suht pienellä työllä niin näkee suht paljon esimerkiksi just niitä liikkeitä.” (Haastateltava 1, sivu 5)

”Kyl Instagram on vaan semmone nopee avata puhelimesta ja selata sitä ylipäätään uutisvirtaa, et se on ehkä mul sellane tapa helpoiten käsillä et aina, ku mul on tauko nii helposti muutenkin meen Instagramii selailemaa, et tietenkä ehkä sen takii se on mulle sellane luontevin tapa kattoo, et mitä he päivittelee, vaikka se saattaa olla muuallakin esillä... et sieltä mä katon heidän juttui.” (Haastateltava 9, sivu 2)

”Tuntuu, että jotenkin Instagramista on helpompi löytää semmoista faktatietoa ja semmoista järkeenkäypää asiaa, että siellä ei ole vedetty leikiksi tai huumoriksi sitä hommaa kuitenkaan, että se on semmoista vähän luotettavampaa tietoo...”. (Haastateltava 8, sivu 3)

Opiskelijoiden kokemuksissa TikTok kytkeytyi kyseenalaiseksi ammatillisen viestinnän verkkoalustaksi. Kokemuksissa mainittiin sisällön olevan hassua, trendipainotteista ja ajoittain virheellistä.

”Se (TikTokin) sisältökin on vähän sellaista hassua... kun TikTokissa selaa ja sitten sieltä tulee semmoisia ihmeellisiä ja vähän ohimeneviä juttuja... sitten mä oon silleen, että jaahas.. hyvä että (TikTokissa) on vinkkejä, mutta sitten välillä ne on sillain... toimiiko tää oikeasti, että mistä se on se siihen se tieto pohjalle, miksi tää toimisi ja muuta... sitä ei pääse tarkistamaan millään tasolla.” (Haastateltava 4, sivut 3–4)

”Mä oon ehkä kokenut... TikTokin tosi tällaiseksi trendipainotteiseksi, että siellä voi sitten asiat mennä algoritmin mukaan päästä päähän tosi paljon ja siellä se saatu tieto ja viestintä on ehkä sellaista, että sitä pitää sitten kyseenalaistaa enemmän.” (Haastateltava 6, sivu 2)

7.2.2 Kiinnostavuuden osamerkityskokonaisuus

Kokemuksissa fysioterapeuttiopiskelijat sivuuttivat itselleen irrelevantin ammatillisen viestinnän ja seurasivat itseä kiinnostavaa sisältöä.

”Mitkä (asiat) ei tavallaan ole itselle ajankohtaisia. Niin oon kyllä skipannut ne aika lailla.” (Haastateltava 1, sivu 7)

Kokemusten perusteella opiskelijat seurasivat sisältöä, joka liittyi opiskelijan omaa taustaan. Muuten ammatillisen viestinnän sisällön kiinnostavuuden merkitys vaihteli opiskelijoiden kokemuksissa. Yhden opiskelijan kokemuksen mukaan ammatillinen viestintä kohdennettiin yksittäisiin fysioterapeutteihin organisaatioiden sijasta, koska yksityiset tilit koettiin kiinnostavimmiksi sisällöiksi. Toisen opiskelijan kokemuksen mukaan ammatillisen viestinnän sisällön kiinnostavuutta piti yllä taas aktiivinen päivitystahti ja seurattu sisältö määriteltiin yhtenä kriteerinä sen mukaan.

”Itse urheilijana kiinnostaa just justinsa ihan urheilijan näkökulmasta urheilufysioterapeuttien toiminta ja tällöinen ennaltaehkäisevä fysioterapia...”.
(Haastateltava 7, sivu 5)

”Sitten just nää liittojen tilit, niin siellä on just jotain kokouksista, infoa ja infoa ja faktajuttuja, että näin... näiden liittojen tilit, niin sehän just näitä tällöisiä faktatietoja... jossain määrin ehkä jopa lannistaa, kun taas sitten nää yksityisten henkilöiden tilit on tosi positiivisia sitä ammattia kohtaan loppujen lopuksi.”
(Haastateltava 8, sivu 6)

”Joo no ehkä et just on sellasia, jotka on aika aktiivisia siellä nii se on yks sellane kriteeri, miten on tullu valittua... et kyl mä välillä käyn kattoo eri fyssaritilejä, mut sit, jos mä huomaan et se päivitystahti on tosi hidas, nii sit välttämättä mä en ala seuraamaa mut, jos sit vaikka sinne tulee viikottain jotain sisältöä niin seuran.” (Haastateltava 9, sivu 3)

Ammatillisen viestinnän kiinnostavuuteen liittyi myös yhden opiskelijan kokemus, jonka mukaan sisältöä tuli seurattua ilman, että siihen kiinnitti huomiota. Kokemuksessa fysioterapeuttien ammatillista viestintää tulikin seurattua yllättävän paljon arjessa podcastien muodossa ilman, että siihen tuli kiinnitettyä huomiota.

”Mä eka ajattelin, että en mä edes seuraa ketää, mut sitten mä aloin miettimään no onhan mulla nää ja mä kuuntelen podcasteja yllättävän paljon sitä, on just arjessa, vaikka sitä ei välttämättä tule ajatelleeksi tai en mä ennen tullut ajatelleeksi, että kuinka paljon mä seuran, vaikka fysioterapeuttien viestintää sosiaalisessa mediassa.”
(Haastateltava 4, sivu 11)

7.2.3 Viestinnän muutoksen osamerkityskokonaisuus

Opiskelijoiden kokemuksiin kytkeytyi ammatillisen viestinnän muutos. Opiskelijat kokivat ammatillisen viestinnän muuttuneen heidän seuraamisaikansa. Ammatillinen viestintä koettiin muuttuneen vähemmän seurattua ja verkkaisesta viestinnästä kohti hektisempää sekä kasvanutta viestintää. Muuttuneen viestinnän merkitykset koettiin vaihtelevasti. Muutoksen

koettiin aiheuttaneen ammatillisen viestinnän materiaalin vaihtelua laidasta laitaan, mutta toisaalta kasvaneen ammatillisen viestinnän merkityksen koettiin parantaneen viestinnän laatua tasaisesti ylöspäin.

”Ennen sosiaalinen media oli sitä, että katsottiin vaikka vähän pidempiä videoita... olkoon se, vaikka YouTubesta, jotain viidentoista minuutin opetusvideoita eikä ollut mitään tällaisia lyhyitä videoita kuten vaikka TikTok tai Instagram Reels, missä nämä videot on tosi lyhyitä ja nykyään se sosiaalisen median selaaminen on sitä, että swipetaan koko aika uutta videota, jolla mä tarkoitan sitä hektistä...”. (Haastateltava 5, sivu 5)

”No siis nykyisinhän... tai musta tuntuu, että tässä nyt kun on (x) vuosi käynyt koulua niin koko ajan tulee lisää ja lisää tavallaan henkilöitä fysioterapiamaailmasta sosiaaliseen mediaan... ja no sitten se materiaali vaihtelee laidasta laitaan, mutta tavallaan se on tosi paljon lisääntynyt.” (Haastateltava 7, sivu 1)

”... tämmöinen Suomessa korkealla tasolla pidetty ammattilainen ennen suosi, vaikka blogeja... varmaan sen takia, koska niihin saa helposti nipistettyä paljon tekstiä... mutta ne tuntuu taas vähän vähenevän aikamoista vauhtia ja tuntuu että esim. podcast alkaa ottaa niiden paikkaa semmoisena pääasiallisena tiedon levitteenä... tuntuu, että podcasteissa esimerkiksi laatu ja sisältö menee semmoista tasaista vauhtia ylöspäin.” (Haastateltava 2, sivu 16)

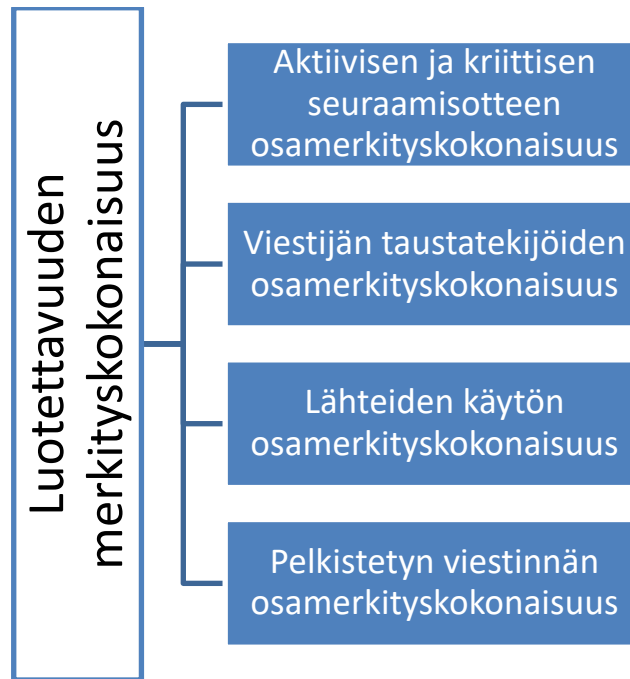
Opiskelijoiden kokemuksissa ammatillinen viestintä kytkeytyi muutokseen, jossa fysioterapeuttien jakamasta tiedosta on siirrytty kohti asiakkaiden jakamaa viestintää.

”Musta tuntuu, että ennen kun mäkin oon ollut fysioterapeuteista kiinnostunut jo nuoresta lähtien... se oli ehkä enemmän sellaista mitä yrittäjät ja fysioterapeutit ite postasi ja nyt se menee ehkä enemmän siihen, että ne terapeutit pyytää sitä asiakasta postaamaan heidän omille tileilleen sitä, jotta he pystyy, vaikka tэгätä tai saada niitä heidän Mystory -päivityksiä suunnattua siihen omaan itseensä päin. Ehkä just terapeutti tai fyssarit ei kuvaa enää silleen, että ”tässä Anna jumppaa, tää päivä, tää viikko, nyt mennään”... vaan se Anna postaa omiin kanaviinsa ja sitten vaan tэгäilee sinne, että ”hei täs mun fyssari, me tehdään tällaista.” Se on enemmän sellaista... sanotaan, että

fyssari päivittää oman kanavaan, että hei nyt on tänään tämmöinen juttu, huomenna tämmöinen juttu ensi viikolla on tämmöinen juttu tai tänään tehtiin tällaista. Ei ehkä enää mennä siihen, että mitä tehdään pitkän ajan tähtäimellä tai kuka tää mun asiakas on.” (Haastateltava 6, sivut 9–10)

7.3 Luotettavuuden merkityskokonaisuus

Luotettavuuden merkityskokonaisuuteen sisältyy neljä osamerkityskokonaisuutta (kuva 7), joissa opiskelijoiden kokemusten merkitykset liittyvät ammatillisen viestinnän luotettavuuteen.

KUVA 7. Luotettavuuden merkityskokonaisuus ja siihen sisältyvät osamerkityskokonaisuudet.

Aktiivisen ja kriittisen seuraamisotteen osamerkityskokonaisuuteen liittyvät opiskelijoiden kokemukset, joiden merkitykset kytkeytyvät ammatillisen viestinnän aktiiviseen ja kriittiseen seuraamiseen. Taustatekijöiden osamerkityskokonaisuuteen liittyvät opiskelijoiden kokemukset, jota kytkeytyvät ammatillisen viestijän taustatekijöiden arviointiin. Lähteiden käytön osamerkityskokonaisuuteen liittyvät opiskelijoiden kokemukset, jotka kytkeytyvät ammatillisen viestijän lähteiden käyttämiseen ja pelkistetyn sisällön

osamerkityskokonaisuuteen liittyvät opiskelijoiden kokemukset, jotka kytkeytyvät ammatillisen viestinnän yksinkertaistettuun sisältöön tai yksipuoliseen alan kuvaamiseen.

7.3.1 Aktiivisen ja kriittisen seuraamisotteen osamerkityskokonaisuus

Ammatillisen viestinnän merkitys luotettavana tiedonlähteenä kytkeytyi siihen, että luottamuksen saamiseen pitää tehdä paljon työtä. Opiskelijoiden kuvaamat kokemukset liittyivät aktiiviseen ja kriittiseen otteeseen, jossa ammatillisen viestinnän tulkinta vaati hankittua osaamista, tietämystä sekä tiedon kriittistä tulkintaa.

”...tuntuu että mihinkään ei voi luottaa, että täytyy hirveä työ tehdä siihen, että pystyy luottamaan netissä tai sosiaalisessa mediassa johonkin tietoon mitä sieltä saa... Se on ehkä yksi syy siihen, että täytyy tosi tarkkana olla sosiaalisessa mediassa, että ottaako omaan ammattitaitoon sieltä sitten loppujen lopuksi mitään jostain postauksesta... jos jonkun uuden tiedon saa sosiaalisesta mediasta, niin tarkastaa sen tosi moneen kertaan tai kysyy joltain, että onko tää nyt sitten oikeasti ihan hyvä juttu... että se luotettavuus, niin en pidä sitä hirveän korkeana sosiaalisessa mediassa... ”. (Haastateltava 8, sivu 7)

”Just varmaan pari päivää sitten tuli joku fyssari, (ulkomaalainen fysioterapeutti), esiin ja sanoi, että hei ”kun sä tulet tuohon mun plintille ja mä vähän käsi... mä vähän annan manuaalista terapiaa, naksauttaen selkää, niin sitten asia hoituu” ja mehän tiedetään se, että käsittelemällä rankaa käsin... niin ei me voida mitään välilevyn pullistumia parantaa tai muuttaa mitään virheasentoja ja he väittää ihan suoraan rehdisti, että tämä pitää paikkansa, että ”kun mä kädet laitan tohon sun rintarangalle ja siitä painan, niin sitten se sun välilevy korjaantuu.”... me tiedetään, että se ei kumminkaan pidä paikkansa... ”. (Haastateltava 6, sivu 12)

Aktiiviseen ja kriittiseen osamerkityskokonaisuuteen liittyi kokemus, jossa fysioterapia-ala koettiin tuoreena ja muuttavana alana. Kokemuksen perusteella fysioterapia-alalta tuotettua ammatillista viestintää pitäisi tarkastella kriittisesti.

”...jos me ruvetaan vielä miettimään, että miksi on hyvä olla kriittinen näihin sosiaalisen median viestijöihin, niin fysioterapiakin muuttuu niin paljon... onhan tää uusi tieteenala.” (Haastateltava 5, sivu 7)

Toisen haastateltavan kokemuksessa pidempiaikainen aktiivinen ja kriittinen seuraaminen paljasti, että ammatillisen viestinnän sisältö olikin aika yksipuolista.

”...sitten kun sitä on seurannut vähän pidempään, niin huomasi tavallaan itsekin, että niin... se (ulkomaalaisen fysioterapeutin nimi) näkemys asioista on aika yksipuolinen ja semmoinen absoluuttinen, että vain ainoastaan hän voi olla oikeassa..., joka sit myös kolahti kyllä omaan korvaan, koska tavallaan eihän tällaisella alalla... kun ei oikein mistään voi olla varma..., että onko tämä nyt hyvä vai onko tämä nyt huonoa, toimiiko tämä, vai eikö tämä toimi? Sitten joku väittää, että ”näin tämä on, tämä on ainut mikä toimii.” Niin siitä on nyt oppinut, silleen, että jos joku on tuota mieltä, niin se todennäköisesti asia ei ole ehkä ihan niin.” (Haastateltava 7, sivu 3)

Opiskelijoiden kokemusten perusteella ammatillisen viestinnän luotettavuuden arviointi liittyy myös aktiivisen tiedon tulkintaan algoritmin ja sen syöttämän sisällön saralta.

”Myös se ehkä, että noi somen algoritmit on niin kehittyneitä, että jos haluat johonkin asiaan ratkaisun esimerkiksi TikTokissa, niin ne syöttää sulle tosi nopeasti siitä sitten eri asioita... tosi paljon ja tosi nopeasti ja osa siit pitää paikkansa ja osa ei.” (Haastateltava 6, sivu 14)

”Rupeat näkemään tosi paljon sosiaalisen median takia sellaista asiaa mitä sä pidät itse mieleisenä... sä näet hyvin paljon sellaista asiaa, joka saattaa vaan puoltaa sun mielipidettä, että sä et nää ollenkaan sitä vastakkaista mieli... näkemystä enää hirveästi.” (Haastateltava 3, sivu 8)

Toisaalta vaikka kokemusten perusteella aktiivinen lähdekriittisyys oli vahvasti läsnä opiskelijoiden kokemuksissa, ammatillisen viestinnän sisältöä ei aina tarkistettu.

”Ehkä se lähdekriittisyys on lähinnä jäänyt semmoisen tiedostamisen tasolle, että, ei sitä ole ehkä hirveästi lähtenyt selvittämään kuitenkaan, että keitä niitten tilien taustalla on.” (Haastateltava 1, sivu 2)

7.3.2 Viestijän taustatekijöiden osamerkityskokonaisuus

Opiskelijoiden kuvaamissa kokemuksissa viestijöitä tarkasteltiin kriittisesti ja kokemuksiin kytkeytyivät ammatillisen viestijän taustatekijät. Viestinnän luotettavuutta tuli opiskelijoiden kokemusten perusteella tarkastella kriittisesti, sillä ammatillisen viestin takana saattoi olla kuka tahansa.

”Sometilien takana voi olla periaatteessa ihan kuka vaan, että eihän sinne tarvitse mitään Valvirankaan merkintää, että ”olen fysioterapeutti”, saati sitten, että onko perehtynyt niihin aiheisiin...”. (Haastateltava 1, sivu 2)

”Siellä sosiaalisessa mediassa on vaikka siinä... useimmiten nykyään noissa, vaikka Instagramin videoissa näkyy tää itse henkilö, mutta kun se, että sä näet jonkun naaman niin ei edelleenkään edellytä sitä, että hän on vaikka fysioterapian ammattilainen.” (Haastateltava 5, sivu 11)

Kokemusten mukaan ammatillisen viestinnän taustatekijöiden perusteella sisällöntuottajista muodostettiin itselle kuva, joka liittyi viestijän luotettavuuteen. Viestijän henkilökohtainen tunteminen, koulutus ja työkokemus kytkeytyivät kokemuksiin luottamuksen lisääntymiseen. Myös opiskelijoiden arvostamien asiakkaiden esiintyminen viestinnässä ja suuri seuraajamäärä viestinnässä liittyivät luottamuksen lisääntymiseen, koska kokemusten mukaisesti silloin tilille kohdistuu myös enemmän kyseenalaistajia. Luotettavuuteen kytkeytyivät myös kokemukset, joissa mainittiin tilin olleen pidempään voimassa.

”Ammatillisessakin viestinnässä seuraa semmoisia ihmisiä ja yrityksiä mitkä itse tietää ja tuntee edes jollain tasolla niin tietää, että onko se nyt luotettavaa tietoa vai ei.” (Haastateltava 8, sivu 7)

”Jos mä katson, vaikka niitä esimerkkivideoita ja muita just, vaikka siel Instagramissa ketä mä tiedän, niin sitten mä pystyn ehkä luottaa siihen, että ok että tää on osaava ammattilainen... sillä on tietyn tasoinen koulutus ja on kokemusta alalta, että mä luotan siihen kokemukseen.” (Haastateltava 4, sivu 4–5)

”Osan fysioterapeuttien nyt oon katsonut sitä kautta, että vaikka ketä niiden asiakaskunnassa on... sen perusteella luottanut sitten enemmän heidän ammattitaitoon... ehkä voi ajatella, että, jos on joku menestynyt asiakas, niin silloin fysioterapeutti on pätevä, vaikka toki se on... tai pidän sitä todennäköisempänä...”. (Haastateltava 1, sivu 1)

”Usein saattaa kanssa ajatella, että jos on paljon seuraajia niin sitten että se on luotettavampi lähde, vaikka ei se nyt ehkä suoraan taas oo yksi yhteen, mutta sitten ehkä useampi henkilö on ajatellut, että se olis luotettava ... silloin siinä on kuitenkin niin monta myös, jotka on varmasti kyseenalaistanut sitä ... tai ei voi sanoa, että varmasti, mutta mä ajattelen sitten, että jos on vaikka kymmenentuhatta seuraajaa niin sinne mahtuu ihmisiä, jotka on eri mieltä asioista... myös ollut pidempään se tili, joten sitten siihen on ehitty pidemmällä aikavälillä kanssa kohdentaa mahdollista kritiikkiä...”. (Haastateltava 1, sivut 12–13)

Taustatekijöiden luotettavuutta lisäävän sisältöön liittyi kotimaisella kielellä tuotettu viestintä viestin ymmärtämisen vuoksi.

”Yksi vaikuttava se on oma kielitaito, että se ei ole mitenkään hirveän... tai englanti ei ole hirveän vahva... kyllä sitä nyt hyvin pärjää, mutta että tavallaan, kun ei osaa niin hyvin sitä kieltä niin sitten se on hankalampi olla enemmän lähdekriittisempi tai näin...”. (Haastateltava 1, sivu 9)

”Varmaan ykkösasia on se kieli, että kyllä, siellä tulee asioita omalla äidinkielellään, suomen kielellä, niin ne asiat on helpompi ymmärtää. Mä koen, että mulla on tosi vahva englannin kieli, mutta sitten siinä joutuu vähän aina, totta kai miettii sitä, että ymmärtääkö sen asian ihan täysin...”. (Haastateltava 6, sivu 12)

Kielitaidon lisäksi kotimaisen ammatillisen viestinnän luotettavuuteen liittyi fysioterapiayhteisön pieni koko, selkeä viestintä, tuttu koulutus ja yleisesti suomalaisiin luottaminen. Puolestaan ulkomaalainen ammatillinen viestintä kytkeytyi ammatillisen viestinnän epäluotettavuuteen.

”Yleisesti ehkä pidän, että suomalaiset on suht rehellisiä ja sitten kun Suomessa kuitenkin on suht vähän fysioterapeutteja koko maassa niin sitten, että jos siellä olisi joku semmoinen huijari, täysin huijari suomalainen, joka tekisi suomenkielistä fysioterapiasisältöä, niin jotenkin mä luotan enemmän siihen suomalaiseen fysioterapiayhteisöön, että sitten ne ilmiantaisi sitä ainakin sitten, jos se saisi enemmän näkyvyyttä.” (Haastateltava 1, sivu 9)

”Ne on suomalaisia, niin tietää vähän, että ne on käynyt tän saman koulun... niin tietää vähän mistä on ne tietonsa saanut niin ehkä se tuo sitä luotettavuutta just siihen.” (Haastateltava 8, sivu 4)

”Suomalaisten tai muitten henkilöiden tekeminen on paljon läpinäkyvämpää ja korkeasti koulutetumpaa... koen kotimaisen viestinnän ehkä vähän turvallisemmaksi, kun ulkomaalaisen viestinnän... että siellä tosi helposti sukeltaa johonkin tällaiseen “rabbitholeen”, mikä onkin sitten jotain ihan täyttä humpuukia. Se on vähän epäselvempää se viestiminen ehkä siellä ulkomaalaisissa kanavissa tai vieraskielisissä kanavissa.” (Haastateltava 6, sivu 2)

7.3.3 Lähteiden käytön osamerkityskokonaisuus

Lähteiden käyttäminen liittyi opiskelijoiden kokemuksissa viestinnän luotettavuuteen. Lähteiden käyttäminen lisäsi kokemusten mukaan ammatillisen viestinnän luotettavuutta ja lähteiden käyttämättä jättäminen vähensi kokemuksissa ammatillisen viestinnän luotettavuutta. Lähteiden käyttäminen kytkeytyi opiskelijoiden kokemuksiin vaihtelevasti. Esimerkiksi osalla luotettavien lähteiden käyttäminen liittyi tieteellisen toiminnan perusteisiin ja osalla lähteiden käyttö liittyi yleisemmällä tasolla niiden käyttämiseen.

”No, jos me mietitään mitä ne lähteet on, mihin yleensä viitataan... ne on (tietokannan nimi) ... tosi paljon näkee, että on postaus ja sitten siellä alla on (tietokannan ID-numero) ... sä pystyt mennä sen ID:n kautta tosi helposti itse lukee niitä tekstejä netissä. Sitten niitä lähteitä on esimerkiksi, just laitetaan nettiinkin ihan kirjallisuutta viitataan... samalla tavalla, kun oppareissa tai graduissa tehdään lähdeviittauksia, niin ihan saman näköisiä asioita löytyy ihan sieltä somesta myös.” (Haastateltava 6, sivu 11)

”Esimerkiksi tällä (ammattitilin nimi) on tässä... on heittänyt yhteen postaukseen kuvan kirjasta, mistä on saanut päätelmän eli siinäkin on joku pohja sille mitä on päätelty. Tässä on käsitelty näitä tällaisia kompressiohousuja niin siinäkin on semmoinen, että on jotain kirjoitettua tietoa, että ei ole vaan kuva, että ”hei että kävin koittaa on tällaisia housuja, tosi hyvältä tuntui.” vaan siitä on kirjoitettu kirja, niin siitä ehkä saa semmoisen kuvan, että tätä on varmaan enemmänkin tutkittu... okei jos oikeasti haluaisi tietää, niin varmaan lukisi sitten sen kirjankin vielä, mutta on edes joku peruste silleen, että minkä takia tai mistä tää on nyt tullut tää juttu mitä sä näytät?” (Haastateltava 8, sivu 11)

”Sitten just, jos ei siellä ole sitä lähde... vaikka siellä olisi lähde, mutta se lähde on ihan tosi huono... silloin mä oon tosi skeptinen... mun mielestä huono lähde on semmoinen, että se on otettu jostain... voidaan tyylisiin viitata pahimmassa tapauksessa johonkin aikakauslehteen tai toisen henkilön blogiin ja siellä toisen henkilön blogissakaan ei ole asioille mitä lähde, niin eihän me saada siitä asioista millään tavalla kiinni, että mistä se on peräisin. Myös huonoja lähteitä on tällaiset yksittäiset tapahtumat missä on voinut onnistua jollain tavalla... asiat ei ole toistettavissa...”. (Haastateltava 6, sivut 12–13)

Opiskelijoiden luotettavuutta lisäävät kokemukset liittyivät alkuperäiseen lähteeseen viittaaminen siten, että tiedon pystyi itse tarkistamaan.

”Välillä kun viitataan johonkin lähteeseen, ei välttämättä laita lähdelinkkiä ollenkaan ja annetaan ymmärtää, että joku asia perustuu johonkin lähteeseen, mutta ei tarkasti näytetä... olisi hyvä kertoa, että mikä perustuu mihinkäkin... ei anneta yhteenkään linkkiä saati sitten kerrota onko kyseessä kirja vai tutkimus... jokainen voi itse mennä

tarkistamaan ne lähteet ja tehdä ne johtopäätökset, että onko asia näin vai ei, koska se luo vähän sen illuusion siitä, että tämä on luotettavaa vertaisarvioitua, kun jollakin asialla on lähde.” (Haastateltava 2, sivu 8)

”Sitten jos on just tällöinen missä on avattu, vaikka joku tutkimus tai avattu jotain liikkeitä ja muuta ja sitten siihen ei ole mitään sellaista tavallaan perustelua edes sen videon aikana tai sitten mitään tietoperustaa, että olisi jotain linkkiä, jotain muuta, että mistä näkisit mistä tää tieto otettu niin sitten mä pidän sitä sillai tietyllä tapaa epäluotettavana.” (Haastateltava 4, sivu 5)

7.3.4 Pelkistetyn viestinnän osamerkityskokonaisuus

Opiskelijoiden kokemuksissa liian pelkistetty sisältö kytkeytyi epäluotettavuuteen, koska fysioterapia-alan tieto koettiin moninaisena. Myös vahvat syyseuraus suhteet herättivät opiskelijoiden kokemuksissa epäluottamusta. Liian yksinkertaisten liikkeiden ja vinkkien merkitys koettiin negatiivisena myös asiakkaiden vääristyneen fysioterapiakuvan kautta.

”Tyypillisiä punaisia rasteja ja vihreitä rukseja, että on joku hyvä liike ja huono liike... että tavallaan joku tietty harjoite pitää tehdä hyvin tietyllä tavalla, että se ei aiheuta jotain kudosvaurioita tai vastaavaa... tulee vaikka joku neuvo vastaan, että kyykätessä polvi ei saa kaatua sisäänpäin, koska se aiheuttaa polvikipua ja tällaista, mutta ite en taas välttämättä nää sitä niin että se on niin yksinkertaista.” (Haastateltava 3, sivu 3)

”...nää kaverit perusteli siinä videossaan sitä selkäkipua niin... hyvin yksinkertaisesti tai anto yksinkertaisen selityksen... me tiedetään, että selkävaikeus... nehan voi johtua ihan miljoonasta eri asiasta... tässä videossa se oli erittäin yksinkertaistettu se syy...että ei äijät tää vaikuttaa vähän huonolta ammatilliselta viestinnältä siinä mielessä, että sä annat ihmisten olettaa, että fysioterapian vaivat tai tällaiset vaivat, mitkä liittyy fysioterapiaan tai sosiaali- ja terveysalaan, että ne hoituu vain tällaisella pikku niksillä...”. (Haastateltava 5, sivu 11)

Opiskelijoiden kokemusten perusteella fysioterapia-alan kuvaaminen sosiaalisen median ammatillisessa viestinnässä rajautuu kapealle fysioterapian osa-alueelle ja se liittyy tässä

tutkielmassa pelkistettyyn alan kuvaamiseen. Kokemusten perusteella viestinnässä painottuu lähinnä tuki- ja liikuntaelinfysioterapia sekä urheilufysioterapia. Myös fysioterapiaan liittyvät aiheet kuten urheiluvalmennus, ravitsemus, Personal Training ja kehonhuoltovinkit sisältyivät opiskelijoiden ammatillisen viestinnän kokemuksiin. Opiskelijoiden kokemuksissa muita fysioterapian osa-alueita käsiteltiin lähinnä pohdiskelun tasolla tai niitä ei mainittu ollenkaan.

”Siihenhän totta kai yleensä liittyy kaikki mitä fysioterapeutit itse tekee. Monesti tuntuu, että sinne sisältyy sosiaalisessa mediassa tyypillisesti, perus tuki- ja liikuntaelinongelmat, yleensä tendinopatiat ja selkäkipu tai vastaavat. Sitten monesti liittyy myös erilaiset jotkut Personal Training -palvelut niiku valmennus tai jotkut urheilijakonsultaatiot, mutta sitten joiltain löytyy myös jonkinlaista kehonhuoltovinkejä tai valmennusta miksi haluaa kutsuakaan... Sitten joiltakin, jos on erikoistunut, vaikka johonkin hengitykseen, niin saattaa löytää jotain sisältöä tämmöseen erityisosa-alueeseen, mutta no oman kokemuksen mukaan vähän harvinaisempia koska, jos ihminen kärsii jostain tämmöisestä ongelmasta, niin mennään varmaan julkiselle puolelle.” (Haastateltava 2, sivut 3–4)

”Mä en oo varmaan törmännyt yhteenkään podcast -jaksoon tai mihinkään julkaisuun, mikä kertoisi vanhusten fysioterapiasta tai ikäihmisten... sitten toisaalta kyllähän sitten taas, kun missä mä oon vaikka vanhusten kanssa harkassa niin kyllä niillä on omat Facebook-sivut ja ne mainostaa myös fysioterapiaa siellä, että kyllä sillä tavalla törmännyt.” (Haastateltava 4, sivu 10)

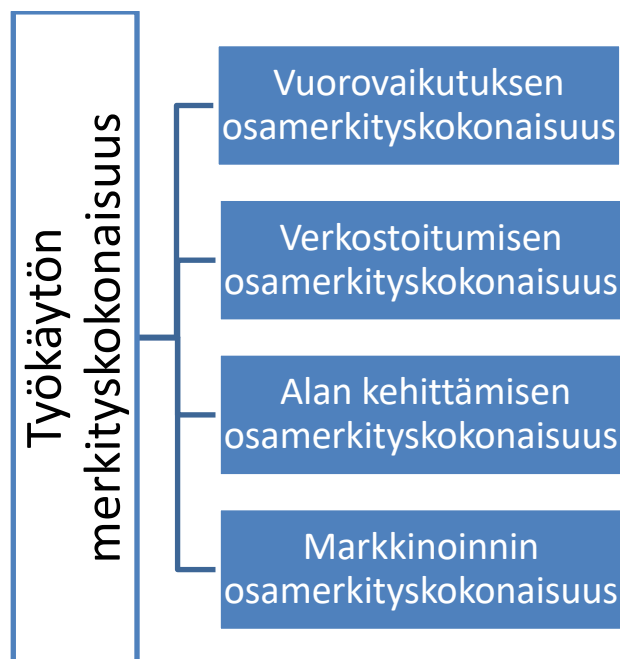
Kokemusten mukaan seuratun sisältö oli lähes samantyyppisiä ja viestinnän tuottajat koettiin lähes poikkeuksetta yrittäjinä, jonka merkitys liittyy tässä tutkimuksessa alan pelkistettyyn kuvaamiseen.

”Sanoisin et seuraan muutamaa sellasta kokenutta fysioterapeutti ja sit kyl jonki verran fyssariopiskelijoitakin, mutta semmosii fyssareit, jotka on ollu alalla pitkää ja itse asias kaikki taitaa olla yrittäjiä.” (Haastateltava 9, sivu 1)

”Musta tuntuu, että mun kaikki tilanteet mitä mä vaikka Instagramissa nään niin ne on jotenkin niin samantyyppisiä että se sisältö on aika sellaista samanlaista.” (Haastateltava 4, sivu 11)

7.4 Työkäytön merkityskokonaisuus

Työkäytön merkityskokonaisuuteen sisältyy neljä osamerkityskokonaisuutta (kuva 8). Merkityskokonaisuudessa kuvataan opiskelijoiden ammatillisen viestinnän kokemuksia, joiden merkitykset kytkeytyvät fysioterapeutin ammatillisen viestinnän työkäyttöön.

KUVA 8. Työkäytön merkityskokonaisuus ja siihen sisältyvät osamerkityskokonaisuudet.

Vuorovaikutuksen osamerkityskokonaisuuteen liittyvät opiskelijoiden kokemukset, joiden merkitykset kytkeytyvät kommunikointiin sosiaalisessa mediassa. Verkostoitumisen osamerkityskokonaisuuteen liittyvät opiskelijoiden kokemukset, jotka kytkeytyvät ammatillisen viestintään ja sosiaaliseen mediaan verkostoitumiskanavana. Alan kehittämisen osamerkityskokonaisuuteen sisältyvät opiskelijoiden kokemukset, jotka liittyvät fysioterapia-alan kehittämiseen tuotetun ammatillisen viestinnän kautta. Markkinoinnin osamerkityskokonaisuuteen kytkeytyvät opiskelijoiden kokemukset, jotka liittyvät fysioterapeuttien suoraan ja epäsuoraan markkinointiin ammatillisen viestinnän kautta.

7.4.1 Vuorovaikutuksen osamerkityskokonaisuus

Kokemusten mukaan ammatillinen viestintä mahdollistaa vuorovaikutuksen fysioterapeuttien ja opiskelijoiden välillä.

”Se sosiaalinen media mahdollistaa sen vuorovaikutuksen niiden fysioterapeuttien kanssa just, vaikka joittenkin Instagram -postauksen kommenttien muodossa tai sitten ihan yksityisviesteillä.” (Haastateltava 1, sivu 4)

Opiskelijoiden kokemuksissa fysioterapeuttien ammatillinen viestintään liittyy tavoiteltava kohderyhmä. Kokemuksissa asiakkaille kohdennettu ammatillinen viestintä koettiin yksinkertaisempänä ja arkikielisesti tuotettuna sekä sen merkitys liittyi ohjeiden antamiseen. Ammatillisille kohdennettu viestintä liitettiin kokemuksiin akateemisuuteen, lähdekirjallisuuden hyödyntämiseen ja aiheiden merkitykset koettiin ohjeiden sijasta enemmän aiheen käsittelyn kautta.

”...siellä monesti se ammattisisältö kohdennetaan yleensä mahdollisille asiakkaille ja ajoittain myös muille ammatillisille.” (Haastateltava 2, sivu 2)

”Heillä (fysioterapeuteilla) on tosi sellanen arkikielinen ote siihen tekemiseen, että he selittää ne asiat sille et, vaikka ei opiskelis fyssariks niin ketä tahansa pystyy ymmärtää, että jos vaik on niskahartia -haasteita ja sitten vaikka he näyttää jotain liikkeitä tai venytyksiä, jotka voi auttaa niin sitten on tosi... selkokielellä.” (Haastateltava 9, sivu 5)

”...saattaa olla (ammattillisille tuotetussa viestinnässä) lähdeviitteitä johonkin tutkimuskirjallisuuteen tai kirjoihin ja siinä mielessä käsitellään aiheita, eikä välttämättä anneta suoria neuvoja, miten joku asia tulisi hoitaa vaan enemmänkin miltä asiaa näyttää tai miten kirjallisuus asiasta kertoo.” (Haastateltava 2, sivu 4)

Opiskelijat kokivat, että vuorovaikutusta voitiin lisätä ammatillisessa viestinnässä osallisuuden avulla.

“Instagram on sellanen aika vuorovaikutteinen, et pystyy, vaikka laittaa jotain kysymysboxii, et hei kysykää tässä valmennukseen liittyen sit vastataan niihin ja sit vastaukset on sellasii, et pyritään houkutteleen porukkaa mukaan.” (Haastateltava 9, sivu 4–5)

”kun on olemassa semmoisia videoita Instagramissa mitkä on tullut vastaan... niin hän (fysioterapeutti) kertoo jotain näistä vaivoista... voi olla, vaikka potilas x ikäinen x asioita, hyvin tiivistetysti... sitten pyytää kommenttikentässä ihmisiä arvaamaan, mikä se on, ja hän on voinut antaa esimerkiksi, vaikka kolme vaihtoehtoa...”. (Haastateltava 5, sivut 6–7)

”Mä oon enemmän törmännyt... Instaliveihin, että sitten siellä otetaan kollega mukaan ja pidetään vaikka tunnin Instalivejä... ne tuo semmoista monipuolisuutta et aika monet tallentaa ne ja niitä voi katsoa sitten myöhemminkin... siinäkin pääsee aika hyvin seuraamaan kahden ammattilaisen keskustelua.” (Haastateltava 9, sivut 10–11)

Opiskelijoiden kokemusten mukaan ammatillisen viestinnän vuorovaikutukseen sisältyy useita haasteita. Kokemusten mukaan jatkokysymysten esittäminen ja sisällön ymmärtäminen on vaikeaa sekä vuorovaikutus koetaan ajoittain töksähtelevänä.

”...sosiaalisessa mediassa siit periaatteessa ei saa sitä kaikkea irti välttämättä mitähän tää toinen ihminen tarkoittaa... sun on vaikea tehdä jatkokysymyksiä tälle toiselle ihmiselle.” (Haastateltava 5, sivut 2–3)

”Ehkä semmoinen mikä mua ärsyttää välillä, että on että jos näkee että joku vaikka laittaa semmoisen, että nyt voit kysyä ihan mitä vaan fysioterapiaan liittyvää ja sitten aika monesti ja sitä alkaa kysellä, että hei että mulla on ollut 2 vuotta täällä kipuja ja tääl, et mitä sun mielestä kannattaa tehdä niin sitten musta tuntuu, että välillä näille kyselijöille vastataan tosi töykeästi, että no vähä, sillä tylhillä että mitä sä kuvittelet, että mä osaan sinua nyt auttaa.” (Haastateltava 9, sivu 10)

Opiskelijat kokivat, että ammatillisen viestinnän vuorovaikutuksessa oli helppo löytää itselleen samaa mieltä olevaa vuorovaikutusta ja eriäviä mielipiteitä ei tarvinnut kuunnella.

”Henkilön on tosi helppo löytää itselleen se asia, mistä hän on samaa mieltä, että, jos mä haluan somen kautta kuulla jonkun ammattilaisen suusta, että mun pitäisi vaikka syödä tällä tavalla... ei siihen mene kauhean kauaa, että mulle tarjotaan se vaihtoehto, että niin... niit eriäviä mielipiteitä ei tarvitse edes hirveästi kuunnella ennen kun sä pääset olemaan jonkun kanssa samaa mieltä somessa ja sitten mä pääsen helpolla kun mä en kuuntele niitä toisia mielipiteitä, vaan mä oon silleen ”no hei, toi onkin mun kanssa samaa mieltä” ja sitten mä teen tälleen näin... sitten sä vaan ratsastat sillä sun omalla ajatuksella.” (Haastateltava 6, sivu 14)

Kokemuksissa vuorovaikutuksen haasteeksi kytkeytyi provokatiivisten julkaisuiden käyttö. Vuorovaikutus koettiin ajoittain kiivaaksi ja tulehtuneeksi ja kokemusten perusteella keskusteluun lähdettiin mukaan ilman taustatietoja.

”Tuntuu että välillä keskustelu on hyvinkin kiivasta ja tulehtunutta kun puhutaan asioista mitkä herättää monenlaisia näkemyksiä.” (Haastateltava 2, sivu 16)

”Hetä tulee mieleen semmoinen crossfit päivitys, et yks fyssari otti kantaa crossfitiin ja vähän siitä näkökulmasta, että hän ehkä vähän provosoiden kirjoitti, että onko se semmoinen laji mitä välttämättä kannattaa pitää elossa... siin loukkannutaan todella paljon ja näin niin se just synnytti semmoiseen vähän väittelyn omaisen ilmiön silloin somessa niin ehkä se tulee mieleen... mä huomasin kanssa, että omat vaikka tuttavat ketkä tai ketä itse seuraa somessa ja monet harrastaa crossfitia niin kyllä tuntuu että siellä tuli kans omaan someen aika semmoista tulista keskusteluu...”. (Haastateltava 9, sivu 9)

”Joskus henkilöt lähtee mukaan asioihin mistä heillä ei välttämättä ole itse ollenkaan tietoa, kun he luulee itsestään vähän liikoja.” (Haastateltava 6, sivu 6)

Ammatillisen vuorovaikutuksen haasteeksi kytkeytyi se, että sosiaalisuudesta huolimatta loppujen lopuksi laajaa keskustelua ei synny ammatillisessa viestinnässä.

”Keskustelevaa ilmapiiriä tai keskustelua ylläpitäviä tahoja tai omasta mielestä on taas aika vähän, että kun tietyt tahot on hiljaa niin sitten semmoista julkista keskustelua, vaikka ammattilaisten keskuudessa on aika vähän että terapeutteja on paljon, mutta

aika harva pitää semmoista niin kun vähän niin kun meteliä yllä.” (Haastateltava 2, sivu 15)

”Miten mä näen sen niin se on just siellä (sosiaalisessa mediassa) jollain tavalla kanssakäymistä ja mä en näe, että kovin monella... sosiaalisessa mediassa olisi kauheasti keskustelua fysioterapiasta tai ei oo ainakaan mulle tullut vastaan.” (Haastateltava 5, sivu 12)

Ammatillisen viestinnän vuorovaikutukseen sisältyvät kokemukset kytkeytyivät opiskelijoiden ammatillisen viestinnän kokemuksiin lähinnä tarkkailijan roolista. Kokemusten perusteella ammatillisen viestinnän sisältöihin reagoitiin tykkäämällä ja viestinnän lomassa tapahtuvaa mielipiteiden vaihtoa seurattiin sivusta. Opiskelijat saattoivat kommentoida kiinnostavaa tai epäilyttävää viestintää toisille opiskelijoille tai kavereille, mutta kommentteja ei jätetty julkisesti näkyviin. Erittäin kiinnostavista aiheista saatettiin kysyä tai keskustella yksityisviestillä julkaisijan kanssa.

”Aika harvoin kommentoin yhtään mitään, että yleensä se on just sitä, että katson sen videon ja menen sitten eteenpäin. En oikeastaan muutenkaan sosiaalisessa mediassa hirveästi ota kantaa yhtään mihinkään.” (Haastateltava 8, sivu 7)

”Jos mä vaikka huomaan jonkun kommentin tai se video herättää mussa joko kiinnostusta tai epäilystä, että ei tää asia voi olla näin niin mä en ole siitä huolimatta sinne kommentoinut omaa mielipidettäni tai kirjoittanut sinne mitään tietoa mitä se asia oikeasti olisi.” (Haastateltava 5, sivu 12)

7.4.2 Verkostoitumisen osamerkityskokonaisuus

Ammatillinen viestintä liitettiin siihen, että sen avulla on mahdollista tavata sellaisia ihmisiä, joita ei muuten tapaisi. Ammatillisen viestinnän merkitys koettiin verkostoitumisen näkökulmasta myös siten, että se mahdollistaa vuorovaikutuksen ja konsultoinnin ammattilaisten välillä.

“Sä pystyt niin kun keskusteleet ihmisten kanssa mitä sä et välttämättä muuten ikinä tapaisi.” (Haastateltava 3, sivu 9)

“...jos se fyssari ei itse omalla ammattitaidollaan osaa auttaa nii sitte se kysyy, että olisiko tähän tiettyyn aiheeseen erikoistunutta ammattilaista tällä paikkakunnalla.” (Haastateltava 1, sivu 6)

Opiskelijoiden kokemuksissa ammatillinen viestintä liittyi ammattilaisten vuorovaikutuksen lisääntymiseen.

”Ehkä mä koen, että noi suomalaiset fysioterapeutit, jotka tekee aktiivisemmin somesisältöä, niin he myös on jonkun verran silleen vuorovaikutuksessa keskenään... kyllä nyt vähän aikaa sitten ja mun mielestä ne (suomalaisten fysioterapeutit) mun mielestä nekin olisi silleen joskus päivitelty jostain, että on ollut tavannut toisiaan jossain työn merkeissä.” (Haastateltava 1, sivu 9)

Yksi haastateltava koki ammatillisen viestinnän vuorovaikutuksen mahdollisuutena tuoda esiin omaa osaamistaan ja luoda kontakteja muihin ammattilaisiin valmistumisensa jälkeen.

“...jos mieltäisin itse muutaman vuoden päähän valmistuvana fysioterapeuttina niin kyllä ehkä sosiaalinen media olisi semmoinen ensimmäinen mistä toisi tietoa itsestään ja omista ajatusmalleista tavallaan... toisi sitä ilmi siellä, koska... pystyy tavoittamaan tosi paljon ihmisiä ja sitten ehkä sitä kautta myös jopa verkostoitumaan...” (Haastateltava 7, sivu 6)

7.4.3 Alan kehittämisen osamerkityskokonaisuus

Opiskelijoiden kokemuksissa ammatillinen viestintä liittyi alan kehittämiseen ja vilpittömään tiedon jakamiseen. Opiskelijat kokivat ammatillisen viestinnän merkityksellisenä, koska sen avulla oli mahdollisuus tuoda esille tietoa, jota ei ole tutkittu paljoa. Fysioterapia-alan kehityksen kannalta merkitykselliseksi koettiin myös alan menetelmien ja koulutuksen nykytilasta keskustelu.

”Mä haluan olettaa, että se on lähtökohtaisesti... että ihmiselle halutaan tuoda uutta tietoa, halutaan auttaa heitä, halutaan tuoda opetusmateriaalia ihmisille, muille ammatillisille kollegoille ja näin...”. (Haastateltava 5, sivu 13)

”...varsinkin jos ammattisisältöä kohdentaa paljon muille klinikoille tai ammattilaisille se on hirmu hyvä koska siinä voi se ala mennä myös ajan myötä niin kun eteenpäin.” (Haastateltava 2, sivu 12)

”Tuollaisia tavallaan sieltä myös voi tulla vastaan, missä tuodaan vaan esille myös tutkimusmaailman puutoksia ja että jotain asiaa ei ole tutkittu välttämättä.” (Haastateltava 3, sivu 10).

Ammatillinen viestintä liitettiin alan kehittämiseen erityisesti alan johtavien ammattilaisten aktiivisuuden ja tutkimusten jakamisen kautta.

”Varsinkin jos esimerkiksi tämmöinen suomessa merkittävä taho niinku vaikka (kaksi suomalaista ammattitiliä) päivittää jotain suosituksia niin monesti niitä tunnutaan jakavan... varmaan hyvässä mielessä että tutkittu tieto ja vertaisarvioitu tieto leviää ihan sinne käytännön tasolle.” (Haastateltava 2, sivu 7)

7.4.4 Markkinoinnin osamerkityskokonaisuus

Ammatillinen viestintä kytkeytyi kokemuksiin fysioterapeutin työkaluksi siten, että ammatillinen viestintä koettiin olevan jossain tapauksissa fysioterapeutille sivuammatti ja tulonlähde, jolla haetaan asiakaskuntaa tiedon jakamisen kautta. Ammatillinen viestintä kytkeytyi palveluiden mainostamiseen fysioterapeuttien yritysprofiilien kautta.

”... tekijöillä (ammatillisella viestijällä) on oma yritys, oma toimipiste, omat urheilijat, ilmankin somea, mutta he hakee sitä asiakaskuntaa ja jakaa sitä tietoa ja kuvaa esimerkiksi jonkin tyyppistä asiakastapausta nettiin...”. (Haastateltava 6, sivu 4)

”On terapeutteja jotka postaillee sinne vaan niitten hinnastoja ja aikatauluja...”. (Haastateltava 6, sivu 4)

”No yleensä just yksityisillä esimerkiksi... no nyt oli tää (suomalainen yritys) niin niillä luultavasti joku mainos, että pääset fysioterapiaan tähän ja tähän hintaan.”
(Haastateltava 8, sivu 10)

Opiskelijoiden kokemusten mukaan fysioterapeutit tuottavat ammatillista viestintää enemmän kuin muut terveystalon ammattilaiset ja etenkin yksityisen sektorin fysioterapeutit kytkeytyivät sosiaalisessa mediassa esillä olemiseen. Yritysten ja ammatinharjoittajien ammatillisen viestinnän kokemukset liittyivät markkinointiin ja näkyvyyden tavoitteluun.

”Tuntuu että fysioterapeutit harrastaa sitä enemmän kuin muut vastaavat terveydenhuollon ammattilaiset. Esimerkiksi Instagramissa näkyy paljon enemmän fysioterapeuttien tilejä kuin vaikka vastaavasti, vaikka jonkun osteopaatti tai puhumattakaan lääkäreiden tileistä... Mun mielestä se on hyvin erityistä... just se yleisyys, että kuinka yleistä on verrattuna muiden just verrokkiryhmien ammatilliseen viestintään... niin just se, että kuinka vähän, vaikka lääkäreillä tai sairaanhoitajilla tai millä ikinä nimenomaan terveydenhuollon ammattilaisella on tällöisiä sosiaalisen median tilejä...”. (Haastateltava 2, sivut 1–2)

”Voisin ajatella, että jos on julkisella puolella, tai et ei oo yrittäjä, niin ei tavallaan tarvi ite saada itseään sil taval näkyväksi tai omii palveluita tai ammattitaitoa tuoda somen kautta esiin. Kun taas yrittäjälle se on sellane tosi hyvä markkinointiväline.”
(Haastateltava 9, sivu 4)

Fysioterapeuttien mainonta kytkeytyi kokemuksiin välillisesti. Kokemuksissa mainittiin että, esimerkiksi urheilijat mainostivat saamaansa kuntoutusta sosiaalisen median kanavissaan kaupallisten yhteistöiden kautta. Kaupallisten yhteistöiden merkitys koettiin palvelevan sisällöntuottajaa ja asiakasta. Myös eri ammatillisen viestinnän alustoja koettiin käytettävän ristiin, jotta näkyvyyttä saadaan toiselle ammatillisen viestinnän alustalle.

”No siis on monii urheilijoita, just vaikuttajia ketkä päivittää... näyttää siellä sitä palvelua mitä ne saa ja sitten se saattaa jopa olla sillain että jossain lukee että vaikka "saatu palvelu " tai muuta, mutta sitten sitä ei ehkä tule sellaista suoraa kuvaa että OK että tää onkin tietyllä tapaa... se on silleen niinku etu sille urheilijalle tai henkilölle,

mutta sitten se on tavallaan myös sitä mainostamista, että se on mun mielestä sellaista fiksumainontaa tietyllä tapaa mitä välttämättä itse katsojana ei välttämättä tajua, että se voi luullakin että OK, Tää on tän urheilijan arkee, että se käy tuolla ja täällä...”. (Haastateltava 4, sivu 5–6)

”...tietylainen varsinainen sisältö tulee YouTubeen ja sitten Instagram on niin kuin sen tavallaan esiintuomista että: hei että meillä on tullut uusi video YouTubeen ja käykää katsomassa se tästä linkissä.” (Haastateltava 9, sivu 5–6)

Ammatillisen viestinnän tilit liitettiin myös henkilöbrändäyksen välineeksi, siten että oma osaaminen mainittiin ammattitilin nimessä. Brändäys koettiin positiivisena, koska se helpotti tiedon etsimistä ammatillisen viestinnän seasta.

”Jos on vaikka no sanotaan, että mä haluan olla tulevaisuudessa, vaikka painonnostoon tai golfiin liittyvä fysioterapeutti, niin kyllä mä brändäisin itseni, vaikka golf-fysioksi, et kyl se auttais...”. (Haastateltava 6, sivu 9)

Opiskelijat sisällyttivät myös kyseenalaisia markkinoinnin keinoja ammatilliseen viestintään. Opiskelijoiden kokemuksissa tarkoituksella kärjistettyjä mielipiteitä kyseenalaistettiin näkyvyyden tavoittelussa. Kyseenalaisuuteen kytkeytyi myös trendien kautta markkinointi ja se että kerrotaan sitä mitä ihmiset haluavat kuulla, koska sillä saa helpolla asiakkaita. Myös omien palveluiden markkinointi ongelmien kautta, joka eivät ole kirjallisuuden näkökulmasta niin sanotusti oikeita ongelmia tai tietojen muuttaminen itseä edustavammaksi kytkettiin kyseenalaisiin markkinoinnin keinoihin.

”...aloitetaan kauheita myrskyjä siitä..., että saadaan seuraajia ynnä muuta tällaista julkisuutta.” (Haastateltava 7, sivu 7)

”Koen sen, että moni tekee somessa, viestii somessa, myös vaan ainoastaan sen oman brändin ja sellaisen rahan tekemisen takia, että ne voi syöttää tosi paljon tietoa ihmisille, asiakkaille mistä ne itse hyötyy, mikä on tosi kuumaa, mitä ihmiset tykkää kuulla... ne (asiakkaat) haluaa sen yhden helpon asian... että ne muuttaa jonkun pikkujutun niitten arjessa, että ne sitten ne kelaa, että sillä kaikki asiat paranee ja ei halua välttämättä nähdä sitä koko hoitopolkua...”. (Haastateltava 6, sivu 12)

”Monesti näkee myös semmoista, että suoraan sanottuna voidaan, vaikka markkinoida omaa palvelua semmoisien ongelmien kautta mitkä ei välttämättä ole ainakaan kirjallisuuden mukaan ns. oikeita ongelmia.” (Haastateltava 2, sivu 5)

Opiskelijoiden kokemuksissa markkinoinnin kyseenalaisia kytkeytyi myös asiakkaiden nimellä ja omalla suosiolla ratsastamiseen.

”... tuntuu, että tää alkaa yleistyä, että mitenkä markkinoinnissa nykyään tunnutaan hyödyntävän tätä, että jaetaan vaikka kuvia asiakkaiden kanssa, että vaikka fysioterapeutti on kuntouttanut x urheilijan... sieltä on hyvät kuvat urheilijan kanssa ja näyttää peukkua, että kuinka hienosti kuntoutusprosessi meni. Niin itsellä se herättää vähän semmoisia, että se on mun mielestä vähän semmoinen esimerkki harmaalla alueella liikkumisesta, että oonko mä nyt ihan varma, että onko se tai en ole varma, että onko se laillista, vaikka siinä olisi sen urheilijan tai asiakkaan lupa? Kun onhan meillä kaikki potilassuojat ja muut vastaavat ja, että tällöinen viestintä ja markkinointi... Tällöinen kärjistetty esimerkki... eräs ortopedi Suomessa, joka jakaa kuvia asiakkaiden kanssa, ketä hän leikkanut, että jostain sairaalasängyssä kuva, että tsemppiä kuntoutukseen ja minä leikkasin tuo akillesjänteen... niin se on mun mielestä vähän semmoinen, niin se on hyvin harmaalla alueella, että onko se laillista ja eettistä vaikka siihen ois asiakkaan lupa.” (Haastateltava 2, sivu 18)

”...joku tällöinen sosiaalisen median huijaus että ”joo... osta tää kurssi ja seuraa mua IG:ssa, mä oon luotettava, mulla on satatuhatta tilaajaa, mä tiedän mistä mä puhun” ja sitten se onkin joku markkinointikikka, että se yrittää vain myydä jotain kursseja netissä.” (Haastateltava 5, sivu 6)

8 POHDINTA

Kakkuri-Knuutilan ja Heinlahden (2006) mukaan laadullisessa tutkimuksessa pyrkimyksenä on esimerkiksi merkityksen ja kontekstin tulkitseminen. Siinä ei olla kiinnostuneita määrällisen tieteen tapaan mittaamisesta ja ehdottomasta puolueettomuudesta (Kakkuri-Knuutila & Heinlahti 2006). Laadullinen tutkimus antaa mahdollisuuden tutkia ”sotkuista” merkitystodellisuutta ja sen avulla voidaan ymmärtää tästä rikkaita ja syvällisiä rakenteita (Braun & Clarke 2013, 24). Tuomen ja Sarajärven (2018, 57) mukaan tutkittavalle ilmiölle on löydettävissä vaihtoehtoisia kuvauksia. Aineistosta löytyy runsaasti kiinnostavia asioita, mutta niitä kaikkia ei voi tutkia yhdessä tutkimuksessa (Tuomi & Sarajärvi 2018, 120).

Tässä tutkimuksessa oltiin kiinnostuneita fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemusten merkityksistä, jotka liittyivät fysioterapeuttien ammatilliseen viestintään. Eskolan (2018, 183) mukaan tutkimus on aina dialogia aiheen kirjoittajien kanssa, ei vain muodostettujen tulosten esittämistä. Tässä tutkimuksessa tulokset ovat aineistolähtöisiä, mutta pohdinnassa käsitellään tulkittuja tuloksia peilaten niitä aiempaan tutkimuskirjallisuuteen. Vertailun lisäksi luvussa käsitellään tutkimuksen luotettavuutta ja tutkimuseettisiä kysymyksiä, jotka kuuluvat tieteellisen toiminnan arkeen (esim. Clarkeburn & Mustajoki 2007). Kappaleen lopussa esitetään tutkimuksen johtopäätökset ja jatkotutkimusehdotukset.

8.1 Tutkimustulosten tarkastelu

Yleisellä tasolla tutkimuksen tuloksista voidaan sanoa, että opiskelijoiden kokemukset kytkettyivät positiivissävyyteisesti fysioterapeuttien ammatilliseen viestintään. Toisaalta aiemman tutkimuskirjallisuuden mukaisesti näin ei aina ole. Esimerkiksi Gagnon ym. (2016) tutkimus tuo mielenkiintoisen kontrastin tämän tutkimuksen tuloksiin havainnoimalla, miten opiskelijat tuntevat olonsa vain harvoin mukavaksi sosiaalisen median ammatillisissa tarkoituksissa. Toisaalta tässä tutkimuksessa haastatellut opiskelijat eivät kokeneet vain ammatillisen viestinnän ja sosiaalisen median positiivisia puolia, vaan kokemusten puheista tulkittiin kriittisiä kokemuksia erityisesti tiedon luotettavuudessa.

Tässä tutkimuksessa muodostetut merkityskokonaisuudet olivat aineiston läpileikkaavia, jolla tarkoitetaan sitä, että jokaisen haastateltavan kokemukset kytkettyivät muodostettuihin

merkityskokonaisuuksiin. Merkityskokonaisuudet liittyivät opiskeluun, ammatillisen viestinnän sisältöön, sen luotettavuuteen ja fysioterapeuttien ammatillisen viestinnän työkäyttöön. Tässä tutkimuksessa muodostetut osamerkityskokonaisuudet ovat Ma ym. (2023) vastavalmistuneiden fysioterapeuttien sosiaalisen median käsityksiä tutkivan laadullisen tutkimuksen kanssa jokseenkin yhteneväisiä. Ma ym. (2023) muodostamat teemat kattoivat sosiaalisen median oppimistyökaluna, tiedon ohjaajana, kriittisen ajattelun paikkana ja käytännön soveltuvuuskanavana.

Opiskelun merkityskokonaisuuteen sisällytettyjen kokemusten perusteella opiskelijat kokevat ammatillisen viestinnän tukevan oppimista vinkkien ja menetelmien, ammatin hahmottamisen sekä helposti lähestyttävän sisällön kautta. Toisaalta tässä tutkimuksessa opiskelun merkityskokonaisuuteen tulkittiin kriittisiä kokemusten merkityksiä sisältöä vertailevasta ja ammatillista kasvua tukevasta osamerkityskokonaisuudesta.

Macznik ym. (2015) mukaan terveydenhuollon ammattien opiskelijat harjoittavat monipuolista toimintaa verkossa, joka keskittyy pääasiassa sosiaalisen median alustoihin. Macznikin ym. (2015) systemaattisen kirjallisuuskatsauksen mukaan opiskelijoiden käsitykset verkossa tapahtuvasta oppimisesta olivat pääosin positiivisia tiedon hankkimisen, käytännön suorituskyvyn ja kriittisen ajattelukyvyn kehittämisessä. Macznik ym. (2015) tutkimuksessa sosiaalisen median käytölle ei tunnustettu juurikaan esteitä. Toisaalta Ma ym. (2023) tutkimus tunnisti sosiaalisen median kriittisen ajattelun oppimistarkoituksissa.

Tässä tutkimuksessa opiskelijat kokivat ammatillisen viestinnän merkitykselliseksi myös fysioterapeutin ammatin hahmottamisen ja urapolun näkökulmasta. Opiskelijoiden kokemukset liittyivät erityisesti ammatillisen viestinnän avulla tuotettujen asiakastapausten kuvauksiin. Asiakastapausten kuvaamisen kautta opiskelijat kokivat hahmottavansa fysioterapian etenemistä ja konkreettisia toteutustapoja.

Jácome-Hortua ym. (2022) mukaan fysioterapeuttiopiskelijat kuvaavat tapauspohjaisen oppimisen motivoivana, opettavana ja rikastuttavana. Suunnitellusti case-työskentelyn toteuttaminen edistää kriittisen, reflektiivisen ja analyttisen ammattitaidon saavuttamista (Jácome-Hortua ym. 2022). Nicklen ym. (2016) RCT-tutkimuksessa havaittiin, että etänä toteutettu tapauspohjainen oppiminen näyttäisi tarjoavan opiskelijoille vaihtoehdon perinteiseen tapausyöskentelyyn verrattuna. Ma ym. (2023) tutkimuksen mukaan tutustuminen

sosiaalisen median kautta sisältöön. jolla ei ole suoraa yhteyttä tyypilliseen työhön, koettiin mahdollisuutena päivittää tietoa ammatin muista sisällöistä, joista vastavalmistuneilla fysioterapeuteilla ei ollut paljoa kokemusta. Sosiaalista mediaa pidettiin lisätyökaluna, joka kehitti jo olemassa olevaa kliinistä tietoa, jonka uskottiin auttavan ylläpitämään fysioterapeuteilta vaadittuja taitoja (Ma ym. 2023).

Sisällön merkityskokonaisuudessa opiskelijoiden kokemukset kytkeytyivät alustojen, kiinnostavuuden ja viestinnän muutoksen osamerkityskokonaisuuksiin. Alustojen osamerkityskokonaisuudessa opiskelijat käyttivät ammatillista viestintää useilta alustoilta lähinnä sen kätevyuden, tiivistetyn sisällön ja alustojen sekä mielenkiintoisten sisällön vuoksi. Opiskelijoiden kokivat sosiaalisen median melko laajasti ja ammatillisen viestinnän sisältö koettiin osaltaan myös verkkoalustoina ja yleisesti internetinä. Opiskelijat mainitsivat kokemuksissaan seuraavansa sosiaalisen median verkkoalustoilta ammatillista viestintää vaihtelevasti. Opiskelijoiden kokemuksissa luotettavaan ammatilliseen viestintään kytkeytyi verkkoalustoista Instagram ja epäluotettavuuteen TikTok.

Patel ja Suvagiya (2023) linjaavat tutkimuksessaan, että opiskelijat käyttävät sosiaalista mediaa kätevyuden vuoksi. Myös Maczinikin ym. (2015) mukaan opiskelijoiden positiiviset kokemukset perustuvat viihdyttäviin, helposti saatavilla oleviin ammatillisen viestinnän kanaviin. Tässä tutkimuksessa opiskelijoiden mainitsemat sosiaalisen median alustat olivat hyvin samankaltaisia kuin Yhdysvaltojen neljä suosituinta verkkoalustaa Facebook, Twitter, Instagram ja Snapchat vuonna 2021 (Rhee ym. 2021). Huomionarvoista verkkoalustoilla on, että Deaves ym. (2017), Gagnon (2014) sekä Merolli ym. (2019) tutkimuksissa sosiaalinen media oli rajattu nimenomaan Twitter -alustaan (nykyinen viestipalvelu X). Matikaisen ja Huovilan (2017) mukaan Twitteriä on kutsuttu eliittimediaksi, koska sitä käyttävät yhteiskunnan kannalta tärkeät henkilöt kuten poliitikot. Uutismedia verkossa (2023, 71) mukaan uutisten seuraaminen perustuu Instagramissa somevaikuttajiin, TikTokissa tavallisiin ihmisiin ja Twitterissä erityisesti aktivisteihin sekä poliitikkoihin. DECA (2024) tutkimuksen perusteella, kolmannes TikTokin käyttäjistä kohtasi disinformaatiota usein tai hyvin usein.

Ammatillisen viestinnän sisällössä opiskelijat kokivat suosivansa henkilökohtaisesti valitsemaansa, mielekästä sisältöä valitsemiltaan viestijöiltä. Esimerkiksi yksi haastateltavista mainitsi, että seuraa mieluummin yksittäisiä tilejä, kun organisaatioiden tilejä. Kokemuksissa

kiinnostavuuden merkitys kytkeytyi fysioterapeuttiopiskelijan omiin taustatekijöihin, kuten urheiluharrastukseen.

Matikainen ja Huovila (2017) mainitsevat, että sosiaalista mediaa kuvaa hyvin henkilökeskeisyys. Canterin (2015) mukaan organisaatiot toimivat kaavojen mukaisesti, mutta yksilöt voivat olla vuorovaikutteisia ja aktiivisia. Matikainen ja Huovila (2017) nostavat artikkelissaan mielenkiintoisen näkökulman mainitsemalla, että asiantuntijaviestinnässä voitaisiin sallia tunteisiin vetoaminen, koska rationaaliset argumentit eivät pärjää sosiaalisen median huomion kilpailussa.

Opiskelijoiden kokemukset liittyivät ammatillisen viestinnän lisääntymiseen heidän opiskeluidensa aikana. Opiskelijoiden kokemukset kytkeytyivät yhä hetkempään ja lisääntyneeseen viestintään. Viestinnän lisääntyminen ei ole vain tämän tutkimuksen opiskelijoiden subjektiivinen kokemus, sillä tilastojen mukaan viestintä ja organisatorinen viestintä on lisääntynyt sosiaalisessa mediassa (Suomen virallinen tilasto 2023a; b; Uutismedia verkossa 2023). DECA (2024) tutkimusraportti tukee opiskelijoiden kokemaa hektistä viestintää siltä osin, että suomalaiset ovat huolissaan informaatiotulvasta.

Hektisen viestinnän kontrastiksi osan haastateltavien kokemusten puheissa mainittiin, että podcastit ovat vallanneet blogien kenttää fysioterapeuttien ammatillisessa viestinnässä. Matikaisen ja Huovilan (2017) mukaan blogitekstit toimivat vastavoimana sensaatiohakukselle terveysviestinnälle.

Luotettavuuden merkityskokonaisuudessa opiskelijat kokemuksiin liittyi aktiivinen ja kriittinen seuraamisote. Luotettavuuden tulkinta vaati aktiivista tulkintaa, omaa osaamista ja kuvatuissa kokemuksissa taustatekijöitä varmennettiin kokeneemmilta. Toisaalta myös opettajan toimintaa ja opetettavaa sisältöä kritisoiin ammatillisen viestinnän antaman tiedon kautta.

Matikaisen ja Huovilan (2017) mukaan sosiaalinen media nähdään hyödyllisenä, mutta toisinaan ne voivat muodostaa syntysijat valheellisen tiedon muodostumiselle. Ma ym. (2023) tutkimuksen mukaan vastavalmistuneet fysioterapeutit ilmaisivat epävarmuutta tiedon uskottavuudesta, kriittisestä ajattelusta ja tiedon navigoinnista erityisesti, jos työpaikalla ei saatu tarpeeksi tukea.

Tässä tutkimuksessa opiskelijoiden luotettavuuden kokemuksiin liittyi viestijän taustatekijät, siten että henkilön tietäminen, tittelit ja meritoituneisuus lisäsivät luottamusta opiskelijassa. Kokemusten perusteella puolestaan itselle ei -tutut ammatilliset viestijät, negatiivisesti vaikuttava titteli ja ammatillisen viestijän vajavaiset tiedot, kuten anonymiteetti vähensivät opiskelijan luottamusta.

Matikaisen ja Huovilan (2017) mukaan asiantuntijuuteen liittyy annettu ja ansaittu luottamus, joka täytyy mediaympäristössä ansaita vuorovaikutuksella ja viestinnällä. Kriittiseen ajatteluun liittyen sosiaalisen median ammatillisen viestinnän yhtenä haasteena näyttäisikin olevan se, miten ammattilaiset tuovat asioita esille viestinnässään (Hebron 2018). Henkilökohtainen tiedon saanti saa aikaan kuluttajassa luotettavuuden tunteen, erityisesti tiedon tuottajan ollessa asiantuntijan tuottamaa (Metzger & Flanagin 2011). Helven (2015) mukaan tämän jälkeistä tietoa ei välttämättä osata arvioida kriittisesti.

Tässä tutkimuksessa opiskelijoiden kokemukset liittyivät samankaltaisesti luotettavuuteen, mutta toisaalta alan kirjat koettiin vanhentuneiksi verrattaessa niitä ammatilliseen viestintään. Opiskelijoiden kokemuksissa viittausten käyttäminen kytkeytyi luotettavuuden merkityskokonaisuuteen vaihtelevasti siten, että osa opiskelijoista kiinnitti huomiota lähteen metodologiseen laatuun ja osa enemmän lähteiden käyttämiseen. Lähteiden käyttäminen liittyi ammatillisen viestinnän luotettavuuteen sitä lisäävästi erityisesti silloin kun lähteisiin viitattiin tieteellisen toiminnan perusteiden mukaisesti.

Patel ja Suvagiya (2023) mukaan alan kirjat koetaan edelleen turvallisina lähteinä verrattuna internetiin. Wageckin ym. (2023) tutkimuksessa useimmat Instagramin ja Twitterin fysioterapiala koskevat viestit eivät raportoineet tai käyttäneet lähteitä levitettyjen tietojen tueksi. Yli tuhannesta viestistä vain 14 % mainitsi viittauksia, joissa monessa yli kolmanneksessa oli heikko metodologinen laatu (Wageck ym. 2023).

Tässä tutkimuksessa opiskelijat liittivät ammatillisen viestinnän kapeaksi fysioterapia-alan kuvaajaksi, joka kytkeytyi pelkistetyn sisällön osamerkityskokonaisuuteen. Haastatellut opiskelijat kokivat ammatillisen viestinnän pitkälti yrittäjien tuottamana tuki- ja liikuntaelimestön fysioterapiana, jossa erikoissalat ja julkisen terveydenhuollon, erityisesti geriatrisen fysioterapian puoli on kuvattu heikommin. Matikaisen ja Huovilan (2017) mukaan

sosiaaliselle medialle on tyypillistä hajautunut viestintä ja verkkoyhteisöt. Thackeray ym. (2012) tutkimuksessa todetaan julkisen terveydenhuollon tuottavan vähän tietoa sosiaaliseen mediaan. Myös Helve ym. (2015) mukaan julkisen terveydenhuollon näkyvyys sosiaalisessa mediassa on erittäin pieni. Toisaalta Cook ym. (2018) mainitsee, että ihmisillä on taipumusta seurata sosiaalisessa niitä ihmisiä, joilla on samanlaiset ajatukset. Matikaisen ja Huovilan (2017) mukaan tämä voi johtaa kuppikuntaistumiseen.

Työkäytön merkityskokonaisuuteen kytkeytyivät opiskelijoiden kokemukset, joiden merkitykset sisältyivät ammatillisen viestinnän työkäyttöön. Fysioterapeuttien työkäyttöön liittyvä ammatillinen viestintä koettiin merkityksellisenä vuorovaikutuksen, verkostoitumisen, alan kehittämisen ja markkinoinnin näkökulmasta. Opiskelijat kokivat, että ammatillinen viestintä mahdollistaa vuorovaikutuksen ja verkostoitumisen fysioterapeuttien ja opiskelijoiden välillä. Toisaalta fysioterapeuttiopiskelijat mainitsivat olevansa lähinnä tarkkailijan roolissa ammatillisen viestinnän vuorovaikutuksessa.

Matikainen ja Huovila (2017) mainitsevat, että sosiaaliselle medialle tyypillistä on vastavuorotteinen vuorovaikutus. Sillä voidaan myös yhdistää arjen ja terveystiedon yhdistämisen hyödylliset toiminnot (Matikainen & Huovila 2017). Helve ym. (2015) huomauttaa, että rajanveto yksityisen ja ammatillisen viestinnän välillä ei ole helppoa ja yksityiseksi tarkoitettut viestit vaikuttavat ammattilaisen uskottavuuteen. Mansell ja Greene (2016) toteavat, että opiskelijat ottavat sosiaalisessa mediassa usein tarkkailijan roolin. DNA:n 16–74-vuotiaita koskevan Digitaaliset elämäntavat (2023, 25) tutkimuksen perusteella yleisesti noin puolet suomalaisista reagoi sosiaalisen median julkaisuihin, mutta vain harva julkaisee sosiaalisessa mediassa aktiivisesti sisältöä. Viestinnän vuorovaikutus ei ole kuitenkaan vain kommentointia ja sisällön tuottamista. Esimerkiksi Merollin ym. (2019) perusteella Twitterissä tapahtuvassa viestinnässä suurin osa (n. 60 %) ammattilaisten viestinnästä oli uudelleenjulkaisuja, joissa jaetaan jonkun muun, yleensä jonkinlaisessa johtoasemassa olevan henkilön tekemä julkaisu.

Tässä tutkimuksessa opiskelijoiden työkäyttöön liittyvät merkitykset kytkeytyivät myös vuorovaikutukseen ja verkostoitumiseen. Matikaisen ja Huovilan (2017) mukaan sosiaalinen media voi mahdollistaa kansainvälisten kollegoiden kanssa verkostoitumisen ja keskustelun. Myös Thomas ym. (2016) mukaan yhteinen ammatillinen sosiaalisen median verkosto on kustannustehokas keino lisätä ammattilaisten välistä vuorovaikutusta. Sosiaalisen median

yhteisöistä saattaa muodostua merkittäviä asiantuntijuuden ja tiedon tuottamisen alustoja (Matikainen & Huovila 2017). Merolli ym. (2019) huomauttaa, että ammatillinen viestintä näyttäisi myös olevan aktiivisempaa ammatillisten tapahtumien, kuten konferenssien aikana, jolloin ammattilaiset verkostoituvat laajemmin.

Opiskelijoiden työkäytön kokemukset liittyivät myös alan kehittämiseen. Kehittämiseen liittyvät kokemukset kytkeytyivät kokemuksiin, joiden perusteella opiskelijat olivat törmänneet ammatillisen viestinnän kautta tietoon, jota ei ollut koettu tutkittavan paljoo. Fysioterapia-alan kehityksen kannalta merkitykselliseksi koettiin myös alan menetelmien ja koulutuksen nykytilasta keskustelu alan johtavien ammattilaisten osallistumisen kautta. Matikaisen ja Huovilan (2017) mukaan sosiaalinen media toimii parhaiten terveydenhuollon ammattilaisille, kun sitä käytetään torjumaan väärää tietoa yhtä voimakkaasti, kun tietoa levitetään. Cookin ym. (2018) mukaan tämä vaatii ympäristön, jossa käyttäjät keskustelevat tiedoista kunnioittavasti, haastaa toistensa ajatuksia ja oikaisevat väärinymmärryksiä.

Lisäksi tässä tutkimuksessa opiskelijoiden kokemuksiin liittyi markkinointiin liittyviä työkäytön kokemuksia ja kokemusten puheissa mainittiin nähtynä esimerkiksi fysioterapeutin hinnastoja ja aikatauluja. Paniaguan ym. (2017) mukaan yritykset ovat alkaneet ymmärtää sosiaalista mediaa muodollisena viestintäkanavana. Suomen virallisen tilaston (2023a) mukaan organisaatiotasoinen sosiaalisen median käyttö on nousussa. Pekkalan ja van Zoonenin (2022) mukaan sosiaalisesta mediasta kommunikoinnista on tullut kilpailuetu työntekijöille sekä organisaatioille. Toisaalta tässä tutkimuksessa opiskelijat mainitsivat kyseenalaisia vuorovaikutuksen ja markkinoinnin keinoja esimerkiksi kivulla myymisellä, urheilijoiden nimellä tai trendillä ratsastamisella. Mabey ym. (2019) tutkimuksessa suurin osa fysioterapeuttiopiskelijoista ei ollut tietoinen potilastietojen luottamuksellisuutta rikkovista kuvista, mutta monet olivat huomanneet epäammattimaista käyttäytymistä sosiaalisessa mediassa.

8.2 Tutkimuksen luotettavuus

Eskolan ja Suorannan (1998, 153) mukaan reliabiliteetti ja validiteetti eivät sovellu perinteisesti ajateltuna laadullisen tutkimuksen luotettavuuden arviointiin. Laadullisen tutkimuksen piirissä onkin esitetty validiteetin ja reliabiliteetin käsitteiden hylkäämistä (Tuomi & Sarajarvi 187).

Yhtenä syynä hylkäämiselle on pidetty laadulliseen tutkimuksen useita perinteitä ja niihin kuuluvia toisistaan poikkeavia käsityksiä luotettavuuteen liittyvissä kysymyksissä (Tuomi & Sarajärvi 2018, 183). Eskolan ja Suorannan (1998, 153) mukaan ihmistieteellistä tutkimusta tehdessä on tarkasti mietittävä mitä milläkin käsitteellä tarkoitetaan, koska niiden merkitykset ovat neuvottelunvaraisia. Eskola ja Suoranta (1998, 13) toteavat, että laadullisessa tutkimuksessa on pohdinnan arvoista, miten ilmiöiden luonne saavutetaan.

Tämän tutkimuksen keskeisenä analyysirunkona on toiminut Tuomen ja Sarajärven (2018) Laadullisen tutkimuksen ja sisällönanalyysin metodiopas, joka on osaltaan ohjannut tutkimuksesta saatuja tuloksia sekä luotettavuutta. Tässä kappaleessa tutkimuksen luotettavuuden arvioinnin runkona pidetään Tuomen ja Sarajärven (2018) oppaan osuutta, joka käsittelee laadullisen tutkimuksen tulkinnallisen perinnettä ja sen luotettavuuden kysymyksiä.

Tässä tutkimuksessa totuuden käsitettä lähestytään pohtimalla, kuinka ymmärtäminen on mahdollista (esim. Gadamer 2004). Merkitystodellisuutta tarkastellessa sitoudutaan irti objektiivisuuden olemassaoloon luottavasta korrespondenssiteoriasta, jonka mukaan väite on totta vain sen vastatessa todellisuutta (Tuomi & Sarajärvi 2018, 184). Klassisen korrespondenssiteorian mukaisesti väite ”ulkona sataa” on totta vain ja jos ulkona sataa (Tieteen termipankki 2024b). Tuomen ja Sarajärven (2018, 183) mukaan tutkimus ei voi myöskään olla täysin puolueeton, koska tutkijat muodostivat tutkimusasetelman, jossa pyrittiin ymmärtämään opiskelijoiden kokemuksia esiymmärrysten läpi. Asetelma tiedostettiin ja esiymmärrykset pyrittiin tuomaan selvästi esille tutkimuksen liitteeseen (liite 2). Samalla tulososio pyrittiin pitämään mahdollisimman kattavana, jotta lukija voi tehdä omat tulkintansa sekä tarkistaa tutkijoiden tulkitsemat merkitykset alkuperäisestä sitaatista.

Laineen (2018, 27) mukaan yksilöiden kokemus paljastaa jotain yleistä, mutta hermeneuttinen tutkimus ei kuitenkaan etene yksittäisestä yleistyksen. Tuloksista ei voi tehdä yleistettyjä johtopäätöksiä koskien suomalaisia fysioterapeuttiopiskelijoita, sillä tutkimuksen tuloksissa kuvataan yhdeksän fysioterapeuttiopiskelijan haastatteluhetken tulkittuja kokemusten merkityksiä. Tuomen ja Sarajärven (2018, 186) mukaan laadullisen tutkimuksen tulkinnallisessa perinteessä ei ole tarpeellista tulkita tulkintojen ”oikeutta” tai ”vääryyttä” ja sitä, miten ne kytkeytyvät yhteen kuvattuun totuuteen. Tutkimuksen tulokset kuvaavat fysioterapeuttiopiskelijoiden yksilöllisiä kokemuksia fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä ja kaikkia kokemuksia pidettiin yhtä arvokkaina. Kokemusten arvokkuutta ja

merkityksellisyyttä tutkimukselle pyrittiin hahmottamaan opiskelijoille haastattelurungon (liite 3) sitaatilla: *”Haastattelun tarkoituksena on, että kerrot vastauksesi omista kokemuksistasi mahdollisimman laajasti. Toimin haastattelijana, mutta pääasiallisesti kuuntelijan roolissa... Kysymyksiin ei ole oikeita eikä vääriä vastauksia, mutta pyri pitäytymään vastauksissa omien kokemuksiesi kerronnassa.”*

Tuomi ja Sarajärvi (2018, 187–190) ovat todenneet, että Tynjälän (1991) mukaan uskottavuus koostuu ”totuusarvosta”, pysyvyydestä, neutraaliudesta ja sovellettavuudesta. Eskolan ja Suorannan (1998, 151) mukaan uskottavuus ja vastaavuus koostuu siitä vastaako tutkimuksen käsitteet ja tulkinta tutkittavien käsityksiä. Tuomen ja Sarajärvin (2018 187–190) mukaan Parikkala ym. (2000) määrittelevät uskottavuuden siten, että onko tutkimuksessa kuvattu ja arvioitu riittävästi sekä totuudenmukaisesti. Tässä tutkimuksessa otannan harkinnanvaraisuus tuotiin ilmi ja sen sopivuus jätettiin (kuva 3) lopulta lukijan arvioitavaksi (Tuomi & Sarajärvi 2018, 97). Tulosten uskottavuus tutkimuksessa on subjektiivista, mutta tehdyt tulkinnat pyrittiin tuomaan mahdollisimman läpinäkyvästi esille esittelemällä sitaatteja kattavasti. Kokemusten merkitysriikkaus vaihteli haastateltavien välillä, mutta jokaisen haastateltavan puhetta pyrittiin liittämään tutkimukseen tasaisesti.

Eskolan ja Suorannan (1998, 152) mukaan tutkimuksen tulosten siirrettävyys on mahdollista, mutta vain tietyin ehdoin. Tuomi ja Sarajärvi (2018) toteavat, että, Tynjälä (1991) mukaan tulosten siirrettävyys kontekstista toiseen on riippuvainen siitä, miten samanlaisia sovellettava ympäristö ja tutkittu ympäristö ovat. Tässä tutkimuksessa fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksista tulkittuja tuloksia voidaan hyödyntää, mutta sovelluksissa tulee tiedostaa tämän metodologia ja tutkimuksen kuvaavan yhdeksän fysioterapeuttiopiskelijan haastatteluhetken ainutkertaisia kokemuksia fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä. Samalla tutkimuksen pohdintaosuutta on tarkasteltava metodologiaan sopivalla tavalla, sillä se kattaa tämän tutkimuksen puolesta yhdeksän fysioterapeuttiopiskelijan kokemusmerkityksiä, joita on peilattu tulkiten vain osaan aiempaan tutkimuskirjallisuuteen. On myös hyvä tiedostaa, että vaikka olemmekin kiinnostuneita yksilön kokemusmerkityksistä, tulosten tarkastelussa on hyvä huomioida, että tämän tutkimuksen rekrytointistrategian johtamana tutkimukseen on saattanut valikoitua sellaisia opiskelijoita, jotka kokivat ammatillisen viestinnän hyödyllisenä, oppimista tukevana ja yleisesti positiivisesti.

Tuomi ja Sarajärvi (2018, 187–190) ovat todenneet Niirasen (1990) luotettavuuden kriteeriksi sen, että ulkopuolinen henkilö tarkistaa prosessin etenemisen. Tässä tutkimuksessa oli ohjaussopimus, jossa ohjaaja tarkisti ja kommentoi tutkimuksen etenemistä. Tutkimuksen etenemistä esiteltiin myös säännöllisesti Jyväskylän yliopiston graduseminaareissa, joissa seuraajilla oli mahdollisuus kommentoida tutkimuksen etenemistä. Tutkimusta korjattiin saatujen palautteiden pohjalta.

Haastattelut toteutettiin etäyhteydellä ja analysoitavana aineistona oli litteroitua tekstiä. Eri tutkimus- ja analyysimenetelmillä, kuten kasvokkain toteutuneella haastattelulla ja puhtaasti fenomenologisen tutkimusmetodologian sekä sen johdonmukaisen noudattamisella olisi ollut mahdollista saada vielä syvällisempiä kokemusten merkityksiä aikaiseksi. Esimerkiksi Laineen (2018, 46–47) kuvauksen mukaisia fysioterapeuttipiskelijän yksilöllisiä ja ainutlaatuisia piirteitä ei korostettu. Tutkimuksen kirjallisuuskatsaus tehtiin orientoivasti ilman laadunarviointia, joten sen tuloksiin tulee suhtautua kriittisellä otteella.

Toisaalta Tuomen ja Sarajärven (2018) sisällönanalyysi ei ollut sidottu tiettyyn teoreettismetodologiseen ajatteluun ja aineiston käsittelyssä voitiin hyödyntää vapaasti aineistoa vastaavia lähestymistapoja ja tutkimuksen kokemusten merkityksellisyyttä vahvistettiin Dahlbergin ja Dahlbergin (2019) kokemuksen merkityksellisyyttä käsittelevän artikkelin perusteella. Vapaamuotoisesta lähestymistavasta huolimatta tutkimuksessa pyrittiin huolehtimaan Suddicin ym. (2020) mukaisesti siitä, että Heideggerin ja Gadamerin fenomenologishermeneuttisen tutkimuksen soveltaminen tutkimuskäytäntöön on metodologisesti täsmällistä ja systemaattista omassa filosofisessa sekä teoreettisessa viitekehyksessään. Esimerkiksi tutkimusta työstiin sen osien ja kokonaisuuden kanssa syklisesti, avoimesti ja kyselevällä tavalla, jotta fysioterapeuttipiskelijöiden kokemuksia voitiin ymmärtää tutkijan fenomenologisen asenteen, reflektoinnin ja tulkinnan kautta (Suddic ym. 2020).

8.3 Tutkimuseettiset näkökulmat

Tutkijan etiikan ja moraalin tulisi korostua, mitä vapaamuotoisempia tiedonhankintakeinot ja instituutionalisempi tutkijan asema on (Tuomi & Sarajärvi 2018, 170). Eskolan ja Suorannan (1998) laadullisen tutkimuksen eettiset kysymykset muodostuvat tuhansista isoista ja pienistä

kysymyksistä, joihin tutkijan on tehtävä ratkaisut itse. Mikäli tutkija tunnistaa eettisten kysymysten problematiikan, todennäköisesti hän tekee eettisesti kestävästä tutkimustyöstä (Eskola & Suoranta 1998).

Tutkimuksessa noudatettiin Tutkimuseettinen neuvottelukunta (2019), Ihmistieteiden eettisten ennakoarvioinnin ohjetta erityisesti vapaaehtoisuuden, tutkimuksesta tiedottamisen, yksityisyydensuojan näkökulmasta. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan (2023) Hyvän tieteellisen toiminnan periaatteita, kuten rehellisyyttä ja huolellisuutta pyrittiin noudattamaan tutkimuksen suunnittelu-, toteutus- ja raportointivaiheessa. Arvioitaessa Tutkimuseettisen neuvottelukunnan (2019, 14–16) Ihmistieteellisen tutkimuksen ennakoarvioinnin kuvausta tutkimuksen riskien ja vahingon näkökulmasta sekä ennakkoon arvioitavia tutkimusasetelmia tarkastellessa tämä tutkimus ei edellyttänyt erillistä eettistä ennakoarviointia, sillä tutkimuksessa ei poikettu tietoon perustuvan suostumuksen periaatteista, tutkimuksessa ei puututtu tutkittavien fyysiseen koskemattomuuteen, tutkimus ei kohdistunut alle 15-vuotiaisiin, tutkittaville ei esitetty voimakkaita ärsykejä, tutkimuksella ei ollut riskiä aiheuttaa tutkittaville henkistä haittaa ja tutkimuksen toteutus ei aiheuttanut turvallisuushäiriöitä tutkittaville tai heidän läheisilleen (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2019, 16).

Ennen varsinaista tutkimuksen aloittamista tehtiin tutkimussuunnitelma, jossa eettiset näkökulmat huomioitiin tutkimuksen eri vaiheissa. Esimerkiksi suunnitelmassa huomioitiin kerätyn aineiston salaaminen, pseudonymisointi, aineiston säilyttäminen ja sen tuhoaminen. Tutkimussuunnitelma hyväksyttiin pro -gradu tutkielman ohjaavalla opettajalla. Ennen tutkittavien rekrytointia kahdelta ammattikorkeakoululta haettiin tutkimusluvut tutkimuslupahakemuksilla, joissa kuvattiin tutkimustyön aihe, tutkimuskohde, tutkimustyön ohjaaja, alustava tutkimussuunnitelma ja tutkimuksen sekä sen empiirisen osuuden toteutusaikataulu. Tutkijat ja hakemuksen käsittelijät allekirjoittivat tutkimuslupahakemuksen. Tutkimuslupahakemukset eivät ole tässä tutkimuksessa liitteinä aineiston pseudonymiteetin säilyttämiseksi. Tutkimuksen tutkimusilmoitus, tutkimustiedote ja tietosuojailmoitus on puolestaan tallennettu tutkimuksen liitteisiin 4, 5 ja 6.

Tutkijoiden roolin, esiymmärryksen ja tulosten muodostamisen raportoinnissa on tavoiteltu läpinäkyvyyttä mahdollisimman selkeillä ja kattavilla kuvauksilla. Avoimuutta pyrittiin säilyttämään myös tutkijoiden esiymmärrysten kuvauksella, haastattelurunko, esitieto- ja

suostumuslomake sekä aineiston tulososuuden raportoinnilla mahdollisimman kattavasti, jotta lukija voi tehdä omat päätelmät tutkimuksen tuloksista.

Tutkimukseen osallistuminen perustui vapaaehtoisuuteen ja sen keskeyttäminen oli mahdollista missä tahansa vaiheessa tutkimusta. Tutkittavilla oli oikeus saada lisätietoa tutkimuksesta kysymällä, joka ilmoitettiin tutkimustiedotteessa sekä kerrattiin ennen tutkimushaastatteluja. Tutkittavat rekrytoitiin ammattikorkeakoulujen kautta sähköpostitse. Jokaisella tutkittavalle lähetettiin tutkimusilmoitus, tutkimustiedote, tietosuojailmoitus (liite 4, 5, 6). Opiskelijat täyttivät ennen haastatteluja esitietokyselyn sekä suostumuksen tutkimukseen osallistumisesta (liite 7).

Tutkimuksessa kerätty haastatteluaineisto litteroitiin sanantarkasti aineiston analysointia varten. Haastateltaville kerrottiin tietojen käsittelystä, säilyttämisestä ja pseudonymisoinnista. Haastattelut pyrittiin pitämään fenomenologiselle tutkimukselle tyypillisesti mahdollisimman neutraaleina ja vähän ohjailevina. Tutkimushaastattelut pidettiin etäyhteydellä, jonka etuja on esimerkiksi saavutettavuus ja vähäiset ajalliset sekä taloudelliset menot (Braun & Clarke 2013, 98). Dahlbergin ja Dahlbergin (2019) mukaan haastateltavaa tulisi analysoida kontekstissaan. Tässä tutkimuksessa opiskelijat käyttivät internetiä ja sosiaalista mediaa, joten oletuksena oli, että etähaastattelu toimisi tässä asiayhteydessä. Toisaalta Ruusuvuoren ja Nikanderin (2017) mainitsemia haastattelulle tärkeitä elementtejä kuten haastateltavan tarkkailua ja yleistä keskustelunomaisuutta vuorovaikutuksessa oli haastava toteuttaa. Tutkimuksen tulokset voisivat olla erilaiset perinteisellä kasvokkain tapahtuvalla haastattelulla toteutettuna.

Litteroinnin yhteydessä aineisto pseudonymisoitiin haastattelujärjestyksessä ja äänitallenne poistettiin heti litteraatin valmistuttua. Tutkimusrekisteri tuhottiin tutkimuksen valmistumisen jälkeen, yliopiston ohjeiden mukaisesti. Tutkimuksessa käsiteltävät henkilötiedot suojattiin käyttäjätunnuksella ja salasanalla, joihin vain tutkimuksen tekijöillä oli pääsy. Tutkimuksen suostumuslomakkeet kerättiin sähköisesti esitietokyselyn yhteydessä ja tuhottiin, kun tarvittavat tiedot saatiin raportoitua tutkimukseen. Tutkimuksella oli toimeksiantosopimus ja ohjaussopimus Jyväskylän yliopistolta sekä tutkimusluvut kahdesta ammattikorkeakoulusta. Clarcken ja Mustajoen (2007) mukaisesti tutkimus julkaistiin vapaasti nähtäväksi.

8.4 Tulosten hyödynnettävyys ja jatkotutkimusehdotukset

Eskola ja Suoranta (1998) mainitsevat, että laadullinen tutkimus muodostuu tukijan tekemien valintojen ja avoimen subjektiivisuuden ympärille. Tämän tutkimuksen perusteella fysioterapeuttiopiskelijat kokevat fysioterapeuttien ammatillisen viestinnän merkitysriikkaana opiskelun, sisällön, luotettavuuden ja työkäytön merkityskokonaisuuksissa. Tässä tutkimuksessa fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksista tulkittuja tuloksia voidaan oletettavasti hyödyntää fysioterapia-alan opettajien, fysioterapeuttiopiskelijoiden ja ammatillisten viestijöiden aihetta koskevan ymmärryksen lisäämisessä sekä opetuksessa. Tuloksista voidaan ideoida myös jatkotutkimusehdotuksia. Tulosten soveltamisessa on huomioitava kuitenkin kokemusten yksilöllisyys ja tutkimuksen tulkintateoreettinen lähestymistapa.

Tuloksia voidaan hyödyntää suomalaisten fysioterapeuttien koulutuksessa ja fysioterapian opettajien koulutuksessa. Tätä tukee myös aiempi tutkimuskirjallisuus, jonka mukaan sosiaalisen mediaa tulisi tuoda koulutuksessa esiin (Baseni ym. 2014; Gagnon 2015; Gagnon ym. 2016; Nagi-Watkins & Carpenter 2016; Peck 2014). Sosiaalisen median käyttämisellä näyttäisi olevan vaikutusta opiskelijoiden akateemisiin suorituksiin oppimiseen sitoutumisen kautta, mutta opiskelijoiden tulisi olla sitoutuneita sosiaalisen median käyttöön (Su & Huang 2021). Ammatillisen viestinnän näkökulmaa olisi hyvä huomioida ammattikorkeakoulun opetuksessa, sillä fysioterapeuttiopiskelijat hyödyntävät ammatillista viestintää opiskeluissaan ja tehokas aktiivisen oppimisen ja merkityksen luominen nykyteknologian avulla tulisi olla opiskelijälähtöistä (Scoppio & Luyt 2015).

Tämän tutkimuksen perusteella fysioterapeuttien opetuksessa voitaisiin hyödyntää esimerkiksi sosiaalisen median lyhyitä lähteisiin perustuvia postauksia ja lyhyitä liikevideoita. Myös esimerkiksi fysioterapeutin ammattia ja työtehtäviä voitaisiin kartoittaa sosiaalisen median avulla. Tutkimuksen perusteella opiskelijat kokevat ammatillisen viestinnän ja sosiaalisen median kriittisen linssin läpi, joten opetuksessa voitaisiin tarkastella sosiaalisen median ammatillisen viestinnän sisältöä Suomen Fysioterapeuttien (2016) muodostaman fysioterapeutin ydinosaamisen kuvauksessa mainitun näyttöön perustuvuuden kautta. Lisäksi opetuksessa voitaisiin tarkastella ammatillista viestintää myös laajemmin fysioterapeutin työkaluna, sillä opiskelijoiden kokemuksissa ammatillinen viestintä liittyi fysioterapeutin

työkäyttöön. Esimerkiksi Haaga-Helia (2024) ammattikorkeakoulu lanseerasi maailman ensimmäisen TikTokissa suoritettavan korkeakoulukurssin.

Helven ym. (2015) mukaan sosiaalinen media ei voi korvata kasvotusten tapahtuvaa lääkärin konsultaatiota, mutta voi mahdollistaa terveysviestinnän jakamisen. Tämän tutkimuksen kontekstissa viittaus voisi tarkoittaa, että sosiaalinen media ei voi korvata opetusta tai fysioterapeutin käyntiä, mutta sillä voidaan kokemusten perusteella potentiaalisesti lisätä opiskelijoiden oppimista tai hahmottaa fysioterapeutin työnkuvaa.

Sosiaalinen media on haastava viestintäympäristö ja se vaatii riskien pohtimista, eettisiä valintoja ja uusien viestinnän tapojen opettelua (Uutela & Jauho 2023). Helven ym. (2015) mukaan juridiset ja eettiset pohdinnat ovat välttämättömiä sosiaalisen median käytössä. Esimerkiksi Suomessa Lääkäriliitto (2020) on julkaissut eettisen ohjeistuksen koskien sosiaalisen median käyttöä. Suomessa fysioterapeuteilla ei ole eettisiä ohjeita koskien sosiaalista mediaa, joka nousi tämän tutkimuksen kirjallisuuskatsauksessa esille sekä välillisesti opiskelijoiden kokemissa kyseenalaisissa markkinoinnin merkityksissä. Myös Kallosen (2024) tuoreessa sertifioituja urheilufysioterapeutteja tutkivassa pro gradu -tutkielmassa nousi esiin eettisyyden pohdinnat, sillä sosiaalisessa mediassa koettiin tahatonta eettistä toimintaa ja eettisiin ohjeistuksiin liittyi epäselvyyksiä.

Tämän tutkimuksen tuloksia voidaan hyödyntää myös fysioterapeuttien sosiaalisen median eettisten ohjeiden muodostamisessa. Lisäksi ammatilliset viestijät voivat hyödyntää tutkimuksen tuloksia tarkastamalla, miltä ammatillinen viestintä näyttää fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemana. Esimerkiksi tämän tutkimuksen perusteella ammatillisten viestijöiden kannattaa hyödyntää tieteellisen toiminnan perusteita, välttää anonymiteettia ja provosoivia julkaisuja.

Mikäli haluaa pysyä nykypäivänä ajankohtaisena, on omia tietoja päivitettävä ja omaksuttava jatkuvan oppimisen periaatteita (Siivonen 2016, 36–37). Gagnonin ym. (2016) mukaan tulevaisuudessa sosiaalisen median ammatillinen käyttö voisi tulla ajankohtaiseksi, mikä vahvistaa ajatusta siitä, että sosiaalisen median käytön sisällyttäminen opintoihin voisi olla hyödyllistä. Pönkä ja Impiö (2012, 19) mainitsevat, että sosiaalisen median käyttäminen voi olla pedagogisesti toimivaa ja oppimisteoreettisesti perusteltua, kun oppimiskäsitysten ja teknologian rajapinta on selvä. Aiheen aiemman tutkimustiedon perusteella sosiaalisen median

ja teknologian käyttöä tulisi tutkia terveysalan ammattilaisten ja opiskelijan arjen näkökulmasta (Basevi ym. 2014; Gagnon ym. 2016; Hebron 2018; Ma ym. 2023; Macznik ym. 2015; Patel & Suvagiya 2023; Peck 2014; Shibu ym. 2015).

8.5 Johtopäätökset

Tutkimuksen tulokset ovat yhteneväisiä aiemman sosiaalista mediaa ja terveysalaa koskevan tutkimuskirjallisuuden kanssa, mutta täsmentävät tutkimustietoa suomalaisten fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemusten erityispiirteistä koskien fysioterapeuttien ammatillista viestintää erityisesti oppimisen, käytetyn sisällön, luotettavuuden ja koetun työkäytön osalta. Tuloksia voidaan hyödyntää aiheen ymmärryksen lisäämisessä sekä tulevaisuuden fysioterapeuttikoulutuksen että jatkotutkimusehdotusten kehittämisessä. Ammatillisen viestinnän ja sosiaalisen median liittämällä koulutukseen laajemmin on mahdollisuus vastata tulevaisuuden työelämän tarpeisiin yhä paremmin. Tutkimuksen tulosten perusteella lisää tutkimustietoa kokemuksista ja sosiaalisen median käytöstä ammatillisissa käyttötarkoituksissa tarvitaan erityisesti fysioterapeuttikoulutuksen kontekstissa.

LÄHTEET

- Ahmadi, I., Waltenrath, A. & Janze, C. (2023). Congruency and Users' Sharing on Social Media Platforms: A Novel Approach for Analyzing Content. *Journal of advertising* 52 (3), 369–386. doi:10.1080/00913367.2022.2055683.
- Aichner, T., Grünfelder, M., Maurer, O. & Jegeni D. (2021). Twenty-Five Years of Social Media: A Review of Social Media Applications and Definitions from 1994 to 2019. *Cyberpsychology, behavior and social networking*. 24 (4), 215–222. doi:10.1089/cyber.2020.0134.
- Anttila, P. (1996). Tutkimisen taito ja tiedonhankinta: taito-, taide- ja muotoilualojen tutkimuksen työvälineet. 3. painos. E-kirja. Helsinki: Akatiimi. Viitattu 28.3.2024.
- Appel, G., Grewal, L., Hadi, R. & Stephen, A. (2020). The future of social media in marketing. *Journal of the Academy of Marketing Science* 48 (1), 79–95, doi:10.1007/s11747-01900695-1.
- Basevi, R., Reid, D. & Godbold, R. (2014). Ethical guidelines and the use of social media and text messaging in health care: A review of literature. *New Zealand Journal of Physiotherapy* 42 (2), 68–80. <https://www.proquest.com/scholarly-journals/ethical-guidelines-use-social-media-text/docview/1548421919/se-2?accountid=11774>.
- Bechmann, A. & Lomborg, S. Mapping actor roles in social media: Different perspectives on value creation theories of user participation. *New media & society* 15 (5), 765–781. doi: 10.1177/1461444812462853.
- Braun, V. & Clarke, V. 2013. *Successful qualitative research: A practical guide for beginners*. Los Angeles: SAGE.
- Canter, L. (2015). Personalised Tweeting: The emerging practices of journalists on Twitter. *Digital journalism* 3 (6), 888–907. doi: 10.1080/21670811.2014.973148.
- Clarkeburn, H. & Mustajoki, A. (2007). *Tutkijan arkipäivän etiikka*. E-kirja. Tampere: Vastapaino. Viitattu 9.4.2024.
- Collin, K., Auvinen, T., Herranen, S., Paloniemi, S., Riivari, E., Sintonen, T. & Lemmetty, S. (2017). Johtajuutta vai johtamattomuutta? Johtamisen merkitys luovuudelle informaatioteknologian organisaatiossa. E-kirja. Jyväskylä: University Printing House. Viitattu 28.3.2024.
- Cook, C., O'Connell, N., Hall, T., Steven, G., Jull, G., Wright, A., Lluch Girbés, E., Lewis, J. & Hancock M. (2018). Benefits and threats to using social media for presenting and

- implementing evidence. *Journal of Orthopaedic & Sports Physical Therapy* 48 (1), 3–7. doi:10.2519/jospt.2018.0601.
- Dahlberg, H. & Dahlberg, K. (2019). The question of meaning – a momentous issue for qualitative research. *International Journal of Qualitative Studies on Health and Well-being* 14 (1) 1598723–1598723. doi:10.1080/17482631.2019.1598723.
- Deaves, A., Trainor, K. & Grant, E. (2017). Do final year undergraduate physiotherapy students value Twitter as an educational tool? A mixed methods study. *Physiotherapy* 103 (12), 72–72. doi:10.1016/j.physio.2017.11.033.
- DECA. (2024). Mediapäätäjiä huolestuttaa resurssien riittävyys, yleisöjä disinformaatio. Tiedote. Viitattu 8.4.2024. <https://www.decatutkimus.fi/>.
- DNA. (2023). Digitaalinen elämä 2023. Tutkimusraportti. Viitattu 13.4.2024. <https://www.dna.fi/documents/94506/11594975/DNA-Digitaalinen-elama-2023-tutkimusraportti-medialle.pdf>.
- Eskola J. (2007). (Teema)haastattelututkimuksen toteuttamisesta. Teoksessa Viinamäki, L. & Saari, E. (toim.) Polkuja soveltavaan yhteiskuntatieteelliseen tutkimukseen. Helsinki: Tammi, 32–46.
- Eskola, J. (2018). Laadullisen tutkimuksen juhannustaiat: laadullisen aineiston analyysi vaihe vaiheelta. Teoksessa Valli, R. (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin 2. 5., uudistettu ja täydennetty painos. E-kirja. Jyväskylä: PS-kustannus, 180–200. Viitattu 4.4.2024.
- Eskola, J. & Suoranta, J. (1998). Johdatus laadulliseen tutkimukseen. E-kirja. Tampere: Vastapaino. Viitattu 30.3.2024.
- Gadamer, H-G. (2004). Hermeneutiikka: Ymmärtäminen tieteissä ja filosofiassa. Suomentanut Nikander, I. Tampere: Vastapaino.
- Gagnon, K. (2015). Using Twitter in Health Professional Education: A Case Study. *Journal of Allied Health* 44 (1), 25–33. <https://www.proquest.com/scholarly-journals/using-twitter-health-professional-education-case/docview/1671202606/se-2?accountid=11774>.
- Gagnon, K., Sabus, C., Robertson, E. & Derrick, M. K. (2016). Social Media and Mobile Technology Use Among Physical Therapist Students: A Multisite Descriptive Study. *Journal of Physical Therapy Education* 30 (2), 14–22. doi:10.1097/00001416-201630020-00005.
- Glaser, B. (1978). Theoretical sensitivity: advances in the methodology of grounded theory. San Francisco: The Sociology Press.
- Haaga-Helia. (2024). Somessa voi nyt ansaita opintopisteitä: Suomessa lanseerataan maailman

- ensimmäinen TikTokissa suoritettava korkeakoulukurssi. Viitattu 13.4.2024.
<https://www.haaga-helia.fi/fi/ajankohtaista/uutiset/somessa-voi-nyt-ansaita-opintopisteita-suomessa-lanseerataan-maailman>.
- Hebron, C. (2018). Physiotherapy past, present and future. Embracing the digital age: Physiotherapy and Social media. *Pain and Rehabilitation* 45, 3–6.
https://www.researchgate.net/publication/332189152_Physiotherapy_past_present_and_future_Embracing_the_digital_age_Physiotherapy_and_Social_media.
- Heidegger, M. (2000). Oleminen ja aika. Suomentanut Kupiainen, R. Tampere: Vastapaino.
- Helve, O., Kattelus, M., Norhomaa, S. & Saarni, S. (2015). Terveystieto ja sosiaalinen media. *Duodecim* 131 (21), 2003–2008.
<https://www.duodecimlehti.fi/xmedia/duo/duo12512.pdf>.
- James, N. & Busher, H. (2009). *Online Interviewing*. E-kirja. London: Sage Publications.
 Viitattu 31.3.2024.
- Jácome-Hortua, A., Muños-Robles, S. & Gonzáles, H. (2022). Impact of case-based learning for students of clinical practices in physiotherapy. *Latercia* 35 (1), 48–56.
 doi:10.17533/udea.iatreia.98.
- JBI. (2015). *Joanna Briggs Institute Reviewers' Manual: 2015 edition / Supplement*. Australia: The Joanna Briggs Institute.
- Kakkuri-Knuutila, M-L. & Heinlahti, K. (2006). *Mitä on tutkimus? Argumentaatio ja tieteenfilosofia*. E-kirja. Helsinki: Gaudeamus. Viitattu 31.3.2024.
- Kallonen, S. (2024). ”Ammattilaisena sieltä löytää kyllä asioita, jos on tosi hyvä suodatin”: Suomalaisten sertifoitujen urheilufysioterapeuttien kokemuksia sosiaalisen median käytöstä ammatillisiin tarkoituksiin. Jyväskylän yliopisto. Terveystieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma. Viitattu 30.3.2024. <http://urn.fi/URN:NBN:fi:ju-202403252599>.
- Kaplan, A. & Haenlein, M. (2010). User of the world, unite! The challenges and opportunities of Social Media. *Business Horizons* 53 (1), 59–68. doi:10.1016/j.bushor.2009.09.003.
- Laine, T. (2018). Miten kokemusta voidaan tutkia? Fenomenologinen näkökulma. Teoksessa Valli, R. (toim.) *Ikkunoita tutkimusmetodeihin 2*. 5., uudistettu ja täydennetty painos. E-kirja. Jyväskylä: PS-kustannus, 25–42. Viitattu 10.10.2023.
- Lampi, E., Vähäsantanen, K. & Rantanen, J. (2019). Uraohjaajien osaaminen ja haasteet työelämän murroksessa. *Aikuiskasvatus* 39 (3), 208–220. doi:10.33336/aik.85710.
- Łatkowski, M. (2021). Remote qualitative interviews: A contribution towards the analysis of remediation. *Journal of education, culture and society* 12 (1), 202–211.
 doi:10.15503/jecs2021.1.202.211

- Lääkäriliitto. (2020). Sosiaalinen media. Verkkosivu. Viitattu 2.4.2024. <https://www.laakariliitto.fi/laakaran-tietopankki/kuinka-toimin-laakarina/sosiaalinen-media/>.
- Ma, T. W., Leung, L., Martin, R., Mandrusiak, A. & Forbes, R. (2023). “A great tool to open your eyes”: New graduate physiotherapists’ perceptions and use of social media for learning. *Physiotherapy Theory and Practice*, 1–13. doi:10.1080/09593985.2023.2231539.
- Mabey, R., Mohr, P., Ingram, D., Mohr, T. & Swisher, L. (2019). Physical Therapist Student Use of Social Media and Perceptions of Professional Behaviors Regarding Social Media Postings. *Journal of Physical Therapy Education* 33 (3), 249–256. doi:10.1097/JTE.000000000000105.
- Macznik, A., Ribeiro, D. & Baxter, D. (2015). Online technology use in physiotherapy teaching and learning: A systematic review of effectiveness and users perceptions. *BMC Medical Education* 15 (1), 160–161. doi: 10.1186/s12909-015-0429-8.
- Mansell, K. & Greene, G. (2016). The evolution of social media as a learning tool: How connected are final year UK physiotherapy students? 102, 99–99. doi:10.1016/j.physio.2016.10.103
- Matikainen, J. & Huovila, J. (2017). Sosiaalinen media terveyden edistämässä. *Lääketieteellinen Aikakauskirja Duodecim* 133 (10), 1003–1007. <https://www.duodecimlehti.fi/xmedia/duo/duo13732.pdf>.
- Medianlukutaito Suomessa: Kansalliset mediakasvatuslinjaukset. (2019). Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2019:37. Viitattu 8.4.2024. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-263-673-7>.
- Melin, H. & Saari, T. (2019). Työn ja työelämän tutkimuksen muuttuvat maailmat. Teoksessa Heiskanen, T., Syvänen, S. & Rissanen, T. (toim.) *Mihin työelämä on menossa? Tutkimuksen näkökulmia*. E-kirja. Tampere: University Press, 21–48. Viitattu 1.4.2024.
- Merolli, M., Busuttil, M.-L., Wåhlin, C. & Green, A. (2019). Global communication practices of physiotherapists on Twitter. *European Journal of Physiotherapy* 21 (1), 20–26. doi:10.1080/21679169.2018.1464061.
- Metzger, M. & Flanagin, A. (2011). Using Web 2.0 Technologies to Enhance Evidence-Based Medical Information. *Journal of health communication* 16 (1), 45–58. doi: 10.1080/10810730.2011.589881.

- Nagi-Watkins, S. & Carpenter, C. (2016). Undergraduate physiotherapists' use of social media for learning: A qualitative exploration. *Physiotherapy* 102, 149–149. doi: 10.1016/j.physio.2016.10.172.
- Nicklen, P., Keating, J., Paynter, S., Storr, M. & Maloney, S. (2016). Remote-online case-based learning: A comparison of remote-online and face-to-face, case-based learning: a randomized controlled trial. *Education for Health* 29 (3), 195–202. doi: 10.4103/1357-6283.204213.
- Paniagua, J., Korzynski, P. & Mas-Tur, A. (2017). Crossing borders with social media: Online social networks and FDI. *European Management Journal* 35 (3), 314–326. doi:10.1016/j.emj.2016.09.002.
- Patel, N. & Suvagiya, S. (2023). Preference of Internet Usage versus Textbook Usage for Diagnosis and Treatment Planning in Physiotherapy Students: A Cross Sectional Study. *International Journal of Science and Healthcare Research* 8 (3), 117–123. doi:10.52403/ijshr.20230318.
- Peck, J. (2014). Social Media in Nursing Education: Responsible Integration for Meaningful Use. *Journal of Nursing Education* 53 (3), 164–169. Viitattu 28.3.2024. doi:10.3928/01484834-20140219-03.
- Pekkala, K. & van Zoonen, W. (2021). Work-related social media use: The mediating role of social media communication self-efficacy. *European Management Journal* 40 (1), 67–76. doi:10.1016/j.emj.2021.03.004.
- Perry, W. (1970). *Forms of intellectual and ethical development in the college years: A scheme*. New York: Holt, Rinehart and Winston Inc.
- Peters, M., Marnie, C., Tricco, A., Pollock, D., Munn, Z., Alexander, L., McInerney, P., Godfrey, C. & Khalil, H. (2021). Updated methodological guidance for the conduct of scoping reviews. *JBIM evidence synthesis* 18 (10), 2119–2125. doi:10.1097/XEB.0000000000000277.
- Pettersson, F. (2021). Understanding digitalization and educational change in school by means of activity theory and the levels of learning concept. *Education and Information Technologies* 26 (1), 187–204. doi: 10.1007/s10639-020-10239-8.
- Rasi, P., Vuojärvi, H. & Ruokamo, H. (2019). Media literacy education for all ages. *Journal of media literacy education*. 11 (2), 1–19. doi:10.23860/JMLE-2019-11-2-1.
- Rhee, L., Bayer, J., Lee, D. & Kuru, O. Social by definition: How users define social platforms and why it matters. *Telematics and Informatics* 59 (6), 101538–101538. doi:10.1016/j.tele.2020.101538.

- Rongas A. & Honkonen, K. (2016). Sosiaalisen median oppimisympäristö: Mitä lisäarvoa opetukseen ja oppimiseen? Opetushallitus. Verkkosivu. Viitattu 25.3.2024.
<https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/sosiaalisenmedian-oppimisymparisto>.
- Ruusuvuori, J. & Nikander, P. (2017). Haastatteluaineiston litterointi. Teoksessa Hyvärinen, M., Nikander, P. & Ruusuvuori, J. (toim.) Tutkimushaastattelun käsikirja. E-kirja. Tampere: Vastapaino, 367–380. Viitattu 4.4.2024.
- Sanastokeskus. (2023). Sosiaalinen media. Viitattu 4.4.2024.
<https://termipankki.fi/tepa/fi/haku/sosiaalinen%20media>.
- Scoppio, G. & Luyt, I. (2015). Mind the gap: Enabling online faculty and instructional designers in mapping new models for quality online courses. *Education and information technologies* 22 (3), 725–746. doi:10.1007/s10639-015-9452-y.
- Shibu, L., Rajab, E. & Eldabi, T. (2015). The role of social media in continuing professional development of physical therapists: A review of the literature. *Physiotherapy* 101, 1384–1384. doi:10.1016/j.physio.2015.03.1328.
- Siivonen, P. (2016). Becoming an educable lifelong learning subject: adult graduates' transitions in education and working life. *International journal of lifelong education* 35 (1), 36–50. doi:10.1080/02601370.2015.1129365.
- Singh, S. & Wassenaar, D. (2016). Contextualising the role of the gatekeeper in social science research. *South African Journal of Bioethics and Law* 9 (1), 42–42. doi:10.7196/SAJBL.2016.v9i1.465.
- Smith, J.A., Flowers, P. & Larkin, M. (2022). *Interpretative phenomenological analysis: Theory, Method and Research*. 2. painos. CA: Sage Publications Ltd, Thousand Oaks.
- Su, X. & Huang, J. (2021). Social media use and college students' academic performance: Student engagement as a mediator. *Social Behavior and Personality* 49 (10), 1–8. doi:10.2224/sbp.10797.
- Suddick, K., Cross, V., Vuoskoski, P., Galvin, K. & Stew, G. (2020). The Work of Hermeneutic Phenomenology. *International Journal of Qualitative Methods* 19, 160940692094760. doi:10.1177/1609406920947600.
- Suomen Fysioterapeutit. (2016). Fysioterapeutin ydinosaminen. Viitattu 10.10.2023.
<http://www.suomenfysioterapeutit.com/ydinosaminen/>.
- Suomen Fysioterapeutit. (2023). Instagramin aakkoset asiantuntijoille. Viitattu 10.10.2023.
<https://www.suomenfysioterapeutit.fi/koulutuskalenteri/instagramin-aakkoset-asiantuntijoille/>.
- Suomen virallinen tilasto. (2021). Väestön tieto- ja viestintätekniikan käyttö.

- Helsinki: Tilastokeskus. Viitattu: 10.10.2023. http://www.stat.fi/til/sutivi/2021/sutivi_2021_2021-11-30_tau_023_fi.html.
- Suomen virallinen tilasto. (2023a). Tietotekniikan käyttö yrityksissä. Helsinki: Tilastokeskus. Viitattu 26.3.2024. https://pxdata.stat.fi/PxWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin__icte/statfin_icte_pxt_13vg.px/.
- Suomen virallinen tilasto. (2023b). Väestön tieto- ja viestintätieteiden käyttö. Helsinki: Tilastokeskus. Viitattu 26.3.2024. https://pxdata.stat.fi/PxWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin__sutivi/statfin_sutivi_pxt_13ts.px/.
- Thackeray, R., Neiger, B., Smith, A. & van Wageningen, S. (2012). Adoption and use of social media among public health departments. *BMC public health* 12 (1), 242–242. doi:10.1186/1471-2458-12-242.
- Thomas, J., McVey, N. & Twogood, R. (2016). Physiotalk – understanding the reach of a social media community. *Physiotherapy* 102, 140–141. Viitattu 28.3.2024. doi:10.1016/j.physio.2016.10.161.
- Tieteen termipankki. (2024a). Filosofia: hermeneutiikka. Viitattu 4.4.2024. <https://tieteentermipankki.fi/wiki/Filosofia:hermeneutiikka>.
- Tieteen termipankki. (2024b). Filosofia: korrespondenssiteoria. Viitattu 30.3.2024. <https://tieteentermipankki.fi/wiki/Filosofia:korrespondenssiteoria>.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. (2018). Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. E-kirja. Helsinki: Tammi. Viitattu 30.3.2024.
- Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2019). Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden ennakoarviointi Suomessa. Viitattu 19.2.2024. <https://tenk.fi/sites/default/files/2021->
- Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2023). Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa. Viitattu 9.4.2024. https://tenk.fi/sites/default/files/2023-03/HTK-ohje_2023.pdf.
- Uutela, E. & Jauho, M. (2023). Kun ammattilainen kohtaa henkilökohtaisen: Perinteiset asiantuntijat sosiaalisessa mediassa. *ProComma Academic* 2023 (10), 131–147. doi:10.31885/9789526523927.
- Utismedia verkossa 2023. (2023). Reuters -instituutin Digital News Report – Suomen maaraportti. Journalismin, viestinnän ja median tutkimuskeskus. Viitattu 28.3.2024. ISBN 978-952-03-2961-7.

- Voogt, J. & Roblin, N. (2012). A comparative analysis of international frameworks for 21st century competences: Implications for national curriculum policies. *Journal of curriculum studies* 44 (3), 299–321. doi:10.1080/00220272.2012.668938
- Wageck, B., Noal, I., Guterres, B., Adami, S., Bordin, D., Fanfa, M. & Nunes G. (2023). Keep posting and following social media profiles about physical therapy, but be aware! A cross-sectional study of social media posts on Instagram and Twitter. *Brazilian Journal of Physical Therapy* 27 (1), 100484–100484. doi:10.1016/j.bjpt.2023.100484.
- World Physiotherapy. (2019). Education: Policy statement. Viitattu 13.4.2024.
<https://world.physio/sites/default/files/2020-04/PS-2019-Education.pdf>.
- World Physiotherapy. (2021). Physiotherapist education framework. Viitattu 10.10.2023.
ISBN: 978-1-914952-01-2.
- Yom-Tov, E. (2015). *Crowdsourced health: How What You Do on the Internet Will Improve Medicine*. E-kirja. London: The MIT Press. Viitattu 2.4.2024.

LIITE 1. Kirjallisuuskatsaustaulukko

Lähdetieto	Tutkimuksen tavoite / Julkaisun aihe	Julkaisutyyppi	Päätulos
Basevi, R., Reid, D., & Godbold, R. (2014). Ethical guidelines and the use of social media and text messaging in health care: A review of literature. <i>New Zealand Journal of Physiotherapy</i> , 42(2), 68–80. Saatavilla: https://www-proquest-com/central/scholarly-journals/ethical-guidelines-use-social-media-text/docview/1548421919/sem-2?accountid=11774	Selvittää sosiaalisen median ja tekstiviestien käytön eettisiä ohjeistuksia terveysalalla	Kirjallisuuskatsaus	Sosiaalisen median käyttö on yleistä ja lisääntyvää, mutta eettisiä ohjeistuksia on vähän
Deaves, A., Trainor, K., & Grant, E. (2017). Do final year undergraduate physiotherapy students value Twitter as an educational tool? A mixed methods study...Abstracts from Physiotherapy UK Conference 2017, Birmingham, UK, 10-11 November 2017: <i>Physiotherapy</i> , 103, e72–e72. Saatavilla: https://doi.org/10.1016/j.physio.2017.11.033	Selvittää Twitterin käyttömahdollisuuksia fysioterapeuttien koulutuksessa.	Mixed methods - tutkimus	Twitterin potentiaali koulutuksena tukena tunnistetaan, mutta lisätutkimuksia käytettävyydestä tarvitaan
Gagnon, K. (2015). Using Twitter in Health Professional Education: A Case Study. <i>Journal of Allied Health</i> , 44(1), 25–33. Saatavilla: https://www-proquest-com/scholarly-journals/using-twitter-health-professional-education-case/docview/1671202606/se-2?accountid=11774	Selvittää sosiaalisen median käytettävyyttä terveysalan koulutuksen tukena.	Tapaustutkimus	Twitterin käyttö fysioterapian koulutusohjelmassa erään kurssin aikana oli positiivinen kokemus, lisätutkimuksia aiheesta kaivataan.
Gagnon, K., Sabus, C., Robertson, E., & Derrick, M. K. (2016). Social Media and Mobile Technology Use Among Physical Therapist Students: A Multisite Descriptive Study: <i>Journal of Physical Therapy Education (American Physical Therapy Association, Education Section)</i> , 30(2), 14–22. Saatavilla: https://doi.org/10.1097/00001416-201630020-00005	Kuvailla sosiaalisen median ja teknologian käyttöä fysioterapiaopiskelijoiden keskuudessa	Poikittaistutkimus	Fysioterapiaopiskelijat pääsääntöisesti käyttävät sosiaalista mediaa henkilökohtaisiin tarkoituksiin, harva opiskelija käyttää sosiaalista mediaa ammatillisessa mielessä vaikka kokevat sen tulevaisuudessa mahdolliseksi.
Hebron C. (2018). Physiotherapy past, present and future. Embracing the digital age: Physiotherapy and Social media. <i>Pain and</i>	Kuvailla fysioterapeuttiopiskelijoiden	Tieteellinen artikkeli	Sosiaalinen media mahdollistaa

<p><i>Rehabilitation - the Journal of Physiotherapy Pain Association</i>, 2018(45), 3–6. Saatavilla: https://www.researchgate.net/publication/332189152_Physiotherapy_past_present_and_future_Embracing_the_digital_age_Physiotherapy_and_Social_media</p>	<p>kokemuksia sosiaalisen median käytöstä</p>		<p>vuorovaikutuksen ammattilaisten välillä ja auttaa tutkimustiedon levittämisessä.</p>
<p>Ma, T. W., Leung, L., Martin, R., Mandrusiak, A., & Forbes, R. (2023). “A great tool to open your eyes”: New graduate physiotherapists’ perceptions and use of social media for learning. <i>Physiotherapy Theory and Practice</i>, 0(0), 1–13. Saatavilla: https://doi.org/10.1080/09593985.2023.2231539</p>	<p>Selvittää vastavalmistuneiden fysioterapeuttien käsityksiä sosiaalisen median käytöstä oppimistyökaluna.</p>	<p>Laadullinen tutkimus</p>	<p>Sosiaalista mediaa käytetään oppimistarkoituksiin, mutta käyttö vaatii kriittistä ajattelua. Myös eettisyys mietityttää työelämän kontekstissa.</p>
<p>Mabey, R., Mohr, P., Ingram, D., Mohr, T., & Swisher, L. L. (Dolly). (2019). Physical Therapist Student Use of Social Media and Perceptions of Professional Behaviors Regarding Social Media Postings: <i>Journal of Physical Therapy Education</i> (Lippincott Williams & Wilkins). <i>Journal of Physical Therapy Education</i> (Lippincott Williams & Wilkins), 33(3), 249–256. Saatavilla: https://doi.org/10.1097/JTE.000000000000105</p>	<p>Selvittää fysioterapiaohjelmissa opiskelevilta opiskelijoilta heidän sosiaalisen median käytöstään, heidän ja muiden julkaisemien materiaalien tyypeistä, heidän arvioistaan muiden käytöksestä sosiaalisessa mediassa sekä heidän arvioistaan yksityisyysasioista eri skenaarioissa.</p>	<p>Määrällinen tutkimus</p>	<p>Kyselyyn vastasi 215 opiskelijaa, joista yli puolet ei tiennyt oppilaitoksen sosiaalisen median käytännön sääntöjä. Suurin osa opiskelijoista ei ollut tietoinen potilastietojen luottamuksellisuutta rikkovista kuvista, mutta monet olivat havainneet epäammattimaista käyttäytymistä sosiaalisessa mediassa.</p>
<p>Macznik, A. K., Ribeiro, D. C., & Baxter, G. D. (2015). Online technology use in physiotherapy teaching and learning: A systematic review of effectiveness and users perceptions. <i>BMC Medical Education</i>, 15, n/a. Saatavilla: https://www.proquest.com/central/docview/1781547314/abstract/11376157633E46A8PQ/15</p>	<p>Selvittää verkkoteknologian käytön tehokkuutta ja käsityksiä sen käyttöön liittyen fysioterapian koulutusohjelmassa</p>	<p>Systemaattinen katsaus</p>	<p>Verkkoteknologialla on paljon käyttökohteita fysioterapeuttien koulutuksessa. Käyttöön ei liity juurikaan esteitä.</p>
<p>Mansell, K., & Greene, G. (2016). The evolution of social media as a learning tool: How connected are final year UK physiotherapy students?...The 4th European Congress of the European Region of the World Confederation of Physical Therapy (ER-WCPT) Abstracts,</p>	<p>Selvittää käyttävätkö fysioterapeuttiopiskelijat sosiaalista mediaa oppimiseen, miten he sitä käyttävät ja millaisia asenteita heillä</p>	<p>Poikittaistutkimus</p>	<p>Loppuvaiheen fysioterapeuttiopiskelijat käyttävät sosiaalista mediaa</p>

Liverpool, UK, 11-12 November 2016: Physiotherapy. <i>Physiotherapy</i> , on sosiaalisen median oppimiskäyttöä kohtaan. <i>102</i> , e99–e99. Saatavilla: https://doi.org/10.1016/j.physio.2016.10.103			oppimistarkoituksiin, mutta toimivat lähinnä seuraajina.
Merolli, M., Busuttil, M.-L., Wählin, C., & Green, A. (2019). Global communication practices of physiotherapists on Twitter. <i>European Journal of Physiotherapy</i> , <i>21</i> (1), 20–26. Saatavilla: https://doi.org/10.1080/21679169.2018.1464061	Selvittää fysioterapeuttien kommunikointitapoja Twitterissä	Laadullinen tutkimus	Kommunikaatiosta nousi esiin kolme pääteemaa: tiedon jakaminen, promootio sekä positiivinen palaute.
Nagi-Watkins, S., & Carpenter, C. (2016). Undergraduate physiotherapists' use of social media for learning: A qualitative exploration. <i>Physiotherapy</i> , <i>102</i> , e149. Saatavilla: https://doi.org/10.1016/j.physio.2016.10.172	Selvittää fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia sosiaalisen median käytöstä oppimistarkoituksiin.	Laadullinen tutkimus	Kolme pääteemaa, jotka nousivat esiin olivat: oppiminen, interaktiivinen yhteisö sekä koetut tunteet.
Patel, N., & Suvagiya, S. (2023). Preference of Internet Usage versus Textbook Usage for Diagnosis and Treatment Planning in Physiotherapy Students: A Cross Sectional Study. Teoksessa <i>International Journal of Science and Healthcare Research</i> (Vsk. 8). Saatavilla: https://doi.org/10.52403/ijshr.20230318	Arvioida sitä, kuinka yleistä fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksen mukaan on digitaalisen informaation ja koulukirjojen käyttö diagnoosien ja hoidon toteutuksessa.	Määrällinen tutkimus	Opiskelijat kokivat usein tarpeelliseksi internetin käytön potilaidensa hoidon suunnittelussa. Oppikirjat koetaan kyllä turvalliseksi, mutta internetin käyttö on kätevämpää.
Peck, J. L. (2014). Social Media in Nursing Education: Responsible Integration for Meaningful Use. <i>Journal of Nursing Education</i> , <i>53</i> (3), 164–169. Saatavilla: https://doi.org/10.3928/01484834-20140219-03	Sosiaalisen median opetus- ja oppimiskäytön eettisyys.	Tieteellinen artikkeli	Sosiaalisen median käytön opetuksessa tulisi olla perusteltua ja tietosuojasta tulisi huolehtia.
Shibu, L., Rajab, E., & Eldabi, T. (2015). The role of social media in continuing professional development of physical therapists: A review of the literature. <i>Physiotherapy</i> , <i>101</i> , e1384. Saatavilla: https://doi.org/10.1016/j.physio.2015.03.1328	Selvittää fysioterapeuttien sosiaalisen median käyttöä tiedon levittämisen näkökulmasta jatkuvan oppimisen kontekstissa	Kirjallisuuskatsaus	13 julkaisua löytyi, jotka käsittelivät fysioterapiaa ja jatkuvaa oppimista, mutta sosiaalisen median näkökulmasta aihetta ei ole tutkittu.
Su, X., & Huang, J. (2021). Social media use and college students' academic performance: Student engagement as a mediator. <i>Social Behavior and Personality</i> , <i>49</i> (10), 1–8. Saatavilla: https://doi.org/10.2224/sbp.10797	Tutkia suhdetta opiskelijoiden sosiaalisen median käytön, sitoutumisen ja akateemisen suoriutumisen välillä.	Määrällinen tutkimus	Akateemisten suoritusten ja sosiaalisen median käytön välillä ei löytynyt merkittävää yhteyttä. Sosiaalisen median käyttö voi kuitenkin vaikuttaa

Thomas, J., McVey, N., & Twogood, R. (2016). Physiotalk – understanding the reach of a social media community. <i>Physiotherapy</i> , 102, e140–e141. Saatavilla: https://doi.org/10.1016/j.physio.2016.10.161	Selvittää sosiaalisen median ammatilisen alustan käyttöä ja hyödynnettävyyttä.	Tieteellinen artikkeli	positiivisesti akateemisiin suorituksiin. Yhteinen ammatillinen sosiaalisen median verkosto on kustannustehokas keino lisätä ammattilaisten välistä vuorovaikutusta.
---	--	------------------------	---

LIITE 2. Tutkijoiden esiyymmärrykset

1

Olen toiminut fysioterapia-alan parissa noin 7 vuoden ajan (opiskeluaika mukaan lukien). Tänä aikana olen seurannut aktiivisesti alan sosiaalisen median julkaisuja sekä sisältöä. Instagram, Facebook, Spotify ja YouTube ovat sosiaalisen median alustoja, joita pääsääntöisesti käytän viestinnän lähteenä. Itse olen tehnyt viimeisen kahden vuoden aikana muutamia ammatillisia julkaisuja sosiaaliseen mediaan yritystilin kautta, mutta en pidä itseäni niinkään sisällöntuottajana, vaan roolini on enemmän tarkkaileva.

Näen fysioterapeuttien ammatillisen viestinnän sosiaalisessa mediassa sekä positiivisena, että negatiivisena. Positiivisesta näkökulmasta sosiaalisen median ammatillinen viestintä on mielestäni hyvä keino jakaa informaatiota ammattilaisten välillä sekä ammattilaisten ja asiakkaiden välillä. Sosiaalinen media on myös helposti saavutettava verkosto, mikä voi lisätä yhteisöllisyyttä fysioterapia-alalla. Palveluntuottajan näkökulmasta sosiaalinen media on myös tehokas markkinointikeino.

Sosiaalisen median heikkoutena näen lähdekriittisyyden ja näyttöön perustuvuuden p. Fysioterapia on näyttöön perustuvaa toimintaa, missä valinnat tulisi pystyä perustelemaan tutkimustiedolla sekä asiakkaan ja terapeutin kokemuksella. Koen, että sosiaalisessa mediassa jaetaan runsaasti sekalaista sekä ristiriitaista tietoa, mistä lukijan voi olla vaikea löytää relevantti ja näyttöön perustuva tieto, mitä hyödyntää esimerkiksi omassa ammatissaan tai arjessaan. Fysioterapia-ala on varsin laaja kokonaisuus, mutta sosiaalisessa mediassa tuntuu painottuvan pääosin tuki- ja liikuntaelinfysioterapian aiheet. Tämä saattaa opiskelijoiden ja alalle pyrkivien keskuudessa vääristää kuvaa fysioterapeutin työstä, jossa on runsaasti muitakin ulottuvuuksia.

Käsitykseni on, että fysioterapeuttien ammatillinen viestintä näyttäytyy fysioterapiaopiskelijoille sekavana ja värikkäänä kenttänä. Uskon, että opiskelijat tunnistavat sosiaalisen median hyödyt markkinoinnin ja informoinnin näkökulmasta. He kuitenkin saattavat vertailla sosiaalisen median ammatillista sisältöä koulussa käytäviin sisältöihin, mikä voidaan kokea ristiriitaisena kokemuksena.

Esiymmärrykseni aiheesta pohjautuu pitkälti omiin ammatillisen viestinnän kokemuksiini fysioterapeuttiopiskelijana, fysioterapeuttina, terveystieteiden opiskelijana ja fysioterapian opettajana. Eri roolien myötä fysioterapeuttien ammatillista viestintää sosiaalisessa mediassa on tullut seurattua erilaisilla linsseillä ja intensiteetillä viimeisen seitsemän vuoden aikana. En ole ammatillisesti erikoistunut tiettyyn fysioterapian osa-alueeseen ja tarkastelen aihetta melko laveasti, viime aikoina kuitenkin tarkemmin pedagogiikan kautta. Uskon, että oikein käytettynä sosiaalinen media on mahdollisuus, jota voidaan hyödyntää tulevien fysioterapeuttien koulutuksessa.

Ammatillisen viestinnän kentällä näen oman roolini tarkkailijana, jossa seuran erityisesti kotimaisen fysioterapia-alan keskustelua puuttumatta siihen. Kokemukseni perusteella fysioterapeuttien ammatillinen viestintä sosiaalisessa mediassa näyttäytyy sekalaisena, jokseenkin tuki- ja liikuntaelinfysioterapiaan keskittyneenä. Käsitteykseni mukaan fysioterapeuttien ammatilliseen viestintään sosiaalisessa mediassa liittyvät erilaiset sosiaalisen median alustat sekä siellä toimivat karismaattiset ja seuratut vaikuttajat, jotka viestivät eri keinoin, eri kohderyhmille, eri tasoista tietoa.

Näen sosiaalisessa mediassa ja siihen liittyvässä ammatillisessa viestinnässä sekä hyvää että huonoa. Myönteisinä asioina näen esimerkiksi uuden tiedon nopean leviämisen, tiedon täydentymisen käytännön esimerkein, aiemman tietämyksen haastamisen argumentaation keinoin ja aiheen peilaamisen tutkimuskirjallisuuteen. Toisaalta sosiaalisen median ammatilliseen viestintään liittyy kokemukseni perusteella myös negatiivisvävyttäistä keskustelua, kapeakatseisuutta, kuppikuntaisuutta, tutkimusten valintaa ja omien toimintatapojen ylivertaisuuden korostamista.

Esiymmärrykseni perusteella osa fysioterapeuttiopiskelijoista on hyvinkin valveutuneina sosiaalisen median seuraajina, jotka peilaavat sosiaalista mediaa koulussa opittuihin asioihin. Olettamukseni perusteella opiskelijat saattavat nähdä sosiaalisen median sekavana ja tietöähkyä tuottavana, mutta toisaalta ammatillista katsetta avartavana.

LIITE 3. Haastattelurunko

Yksittäistä haastateltavaa ei voi tunnistaa lopullisesta tutkimuksesta. Sinua pyydettiin tutkimukseen, koska olet fysioterapeuttipiskelija suomalaisessa korkeakoulussa ja sinulla on kokemuksia fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa. Haastattelun tarkoituksena on, että kerrot vastauksesi omista kokemuksistasi mahdollisimman laajasti. Toimin haastattelijana, mutta pääasiallisesti kuuntelijan roolissa. Pysin tekemään vain tarkentavia kysymyksiä. Teen haastattelun aikana muistiinpanoja, jotta voin palata takaisin esiin nostamiin asioihin myöhemmin. Kysymyksiin ei ole oikeita eikä vääriä vastauksia, mutta pitäydy vastauksissa omien kokemuksiesi kerronnassa. Haastattelun aikana voit pyytää taukoa tai keskeyttää haastattelun ilman syytä. Voit myös pyytää tallennuksen keskeytystä, jos et halua tallentaa jotain kohtaa vastauksessasi. Olen varannut aikaa haastatteluun 15–90 minuuttia, mutta puolestani sitä voidaan jatkaa niin kauan kuin tarpeen.

Pääkysymys:

1. Kuvailisitko mahdollisimman laajasti omia kokemuksiasi fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa?

Apukysymykset (jos ei tule esille)

2. Kuvailisitko vielä mahdollisimman yksityiskohtaisesti jotakin mieleesi tulevaa yksittäistä tilannetta, jossa joko luit tai kommentoit fysioterapeutin ammatillista viestintää sosiaalisessa mediassa?
3. Tuleeko sinulla mieleen vielä jokin yksittäinen tilanne, jossa joku luit tai kommentoit fysioterapeutin ammatillista viestintää sosiaalisessa mediassa?
4. Onko vielä jotakin mitä haluaisit lisätä haastatteluun?

Lisäkysymykset, joita voidaan hyödyntää kaikissa yllä mainituissa kohdissa.

5. Puhuit äsken...mainitsit äsken... viittasit äsken... voitko avata sitä vielä lisää / mitä sillä tarkoittit?
6. Voisitko antaa esimerkin tai esimerkkejä siitä...?

LIITE 4. Tutkimusilmoitus

Hei!

Etsimme tutkittavia Jyväskylän yliopistolle toteutettavaan pro gradu –tutkimukseen: **Fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia fysioterapeuttien sosiaalisen median ammatillisesta viestinnästä.** Tutkittavien tulee olla fysioterapeuttiopiskelijoita, jotka ovat opiskelleet alaa vähintään vuoden ja joilla on kokemusta sosiaalisen median käytöstä sekä fysioterapeuttien ammattisisältöön liittyvästä viestinnästä.

Tutkimus koostuu erillisestä MS Forms alkukyselystä ja yksilöhaastattelusta (kesto 30–60 min), joka suoritetaan etänä MS-Teams-yhteyden avulla. Haastattelut toteutetaan loka-marraskuun aikana. Lisätietoja tutkimuksesta löydät liitteenä olevasta tutkimustiedotteesta.

Haastattelut antavat arvokasta tietoa opiskelijoiden kokemuksista fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä ja tuloksia voidaan hyödyntää terveystieteiden opettajien ja alan ammattilaisten aihetta koskevan ymmärryksen lisäämisessä, opetuksessa sekä jatkotutkimusten ideoinnissa. Lähde matalalla kynnyksellä osallistumaan tutkimukseen, jos sisäänottokriteerit täyttyvät kohdallasi.

Ota yhteyttä ilmoittautuaksesi tutkimukseen ja saadaksesi lisätietoja:

juha.m.haavisto@student.jyu.fi, puh.

markus.k.nevalainen@student.jyu.fi, puh.

Ystävällisin terveisin,

Terveystieteiden opettajankoulutuksen maisteriohjelman (fysioterapia) opiskelijat & fysioterapeutit

Juha Haavisto & Markus Nevalainen

LIITE 5. Tutkimustiedote

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

LIIKUNTATIETEELLINEN
TIEDEKUNTA

Pvm 29.9.2023

TIEDOTE TUTKIMUKSESTA

1. Fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia fysioterapeuttien sosiaalisen median ammatillisesta viestinnästä: Laadullinen haastattelututkimus. Pyyntö osallistua tutkimukseen.

Sinua pyydetään mukaan Fysioterapeuttien kokemuksia fysioterapeuttien sosiaalisen median ammatillisesta viestinnästä: laadulliseen haastattelututkimukseen, jossa tutkitaan vähintään vuoden verran alaa opiskelleiden fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia. Tutkimuksen tarkoituksena on kuvata, millaisia kokemuksia suomalaisilla fysioterapeuttiopiskelijoilla on fysioterapian ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa. Tutkimuksen tavoitteena on tuoda fysioterapeuttiopiskelijoiden kuvaamia tekijöitä fysioterapeuttien sosiaalisen median ammatillisesta viestinnästä julki ja lisätä ymmärrystä fysioterapeuttiopiskelijoiden kuvaamista tekijöistä aineistolähtöisesti.

Sinua pyydetään tutkimukseen, koska olet fysioterapeuttiopiskelija (AMK) suomalaisessa korkeakoulussa ja sinulla on kokemusta fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa.

Tämä tiedote kuvaa tutkimusta ja siihen osallistumista. Liitteessä on kerrottu henkilötietojesi käsittelystä.

Tutkimukseen osallistuu arviolta kymmenen, yli 18-vuotiasta, suomalaisessa ammattikorkeakoulussa opiskelevaa fysioterapeuttiopiskelijaa (AMK), jolla on kokemusta fysioterapeuttien ammatillisesta viestinnästä sosiaalisessa mediassa.

Tämä on yksittäinen tutkimus, eikä sinuun oteta myöhemmin uudestaan yhteyttä.

2. Vapaaehtoisuus

Tähän tutkimukseen osallistuminen on vapaaehtoista. Voit kieltäytyä osallistumasta tutkimukseen, keskeyttää osallistumisen tai peruuttaa jo antamasi suostumuksen syytä

ilmoittamatta milloin tahansa tutkimuksen aikana. Tästä ei aiheudu sinulle kielteisiä seurauksia. Tutkittavaa ei aseteta eriarvoiseen asemaan koulutuksessa, jos tutkittava ei halua osallistua tutkimukseen.

Keskeyttäessäsi tutkimukseen osallistumisesi tai peruuttaessasi antamasi suostumuksen, sinusta siihen mennessä kerättyjä henkilötietoja, näytteitä ja muita tietoja käytetään osana tutkimusaineistoa, kun se on välttämätöntä tutkimustulosten varmistamiseksi.

3. Tutkimuksen kulku

Tutkittaville lähetetään esitietokysely, jonka tutkittavat täyttävät. Esitietokyselyssä kerätään tutkittavien henkilötietoja, kuten etu- ja sukunimi, sähköpostiosoite, puhelinnumero, ikä ja sukupuoli. Tutkittavat haastatellaan yksilöhaastatteluin MS-Teams yhteyden avulla loka-marraskuun 2023 aikana. Haastattelut pyritään pitämään keskustelunomaisina, siten että tutkittava kertoo mahdollisimman paljon tutkittavasta aiheesta omin sanoin. Tutkijoilla on haastatteluihin valmisteltuna avoimesti vastattavia kysymyksiä. Haastattelut tulevat kestämään arviolta noin 30–60 minuuttia ja tarvittaessa pidempään riippuen haastateltavan kokemusten laajuudesta. Haastatteluiden analyysi aloitetaan loppuvuodesta 2023 aineistolähtöisen sisällönanalyysin keinoin, jonka tavoitteena on luoda sanallinen ja selkeä kuvaus tutkittavasta ilmiöstä. Tutkijat etsivät aineistosta muun muassa tyypillisempiä merkityksiä ja teemoja, jota myöhemmin peilataan aiheen tutkimuskirjallisuuteen. Tutkittavan osuus tutkimuksessa sisältää esitietokyselyn täyttämisen ja yhteen haastattelukertaan osallistumisen.

4. Tutkimuksesta mahdollisesti aiheutuvat hyödyt

Tutkimustuloksia voidaan mahdollisesti hyödyntää suomalaisen fysioterapeuttikoulutuksen ja jatkotutkimusehdotusten kehittämisessä.

5. Tutkimuksesta mahdollisesti aiheutuvat riskit, haitat ja epä mukavuudet sekä niihin varautuminen

Tutkimukseen osallistumisesta ei odoteta aiheutuvan riskejä, haittoja tai epä mukavuuksia.

6. Tutkimuksen kustannukset ja korvaukset tutkittavalle sekä tutkimuksen rahoitus

Tutkimukseen osallistumisesta ei makseta palkkiota.

7. Tutkimustuloksista tiedottaminen ja tutkimustulokset

Tutkimuksesta valmistuu tieteellinen julkaisu Jyväskylän yliopiston pro gradu - tutkielmat -arkistoon avoimesti saataville. Tutkimuksen tuloksia esitellään Tieteen päivässä 2024. Tutkimuksen tuloksia esitellään mahdollisesti tutkimuskohteena oleville ammattikorkeakouluille.

Tutkittaville ei annata erikseen tutkimustuloksia haastatteluaineistosta. Tutkittavia ei voida suoraan tunnistaa tuloksista tai julkaisusta, sillä haastatteluaineisto

pseudonymisoidaan. Tutkimukseen osallistuvilla on mahdollisuus korjata ja tarkistaa oma haastatteluaineistonsa.

8. Tutkittavien vakuutusturva

Jyväskylän yliopiston toiminta ja tutkittavat on vakuutettu.

Jyväskylän yliopiston vakuutukset korvaavat etänä suoritettavissa tutkimuksissa ainoastaan sellaiset vahingot, jotka liittyvät suoraan annettuun tutkimustehtävään ja jotka ovat sattuneet varsinaisen ohjeistetun tutkimustehtävän aikana. Vakuutus ei korvaa taukojen aikana sattuneita vahinkoja.

Jyväskylän yliopiston vakuutukset eivät ole voimassa etänä suoritettavissa tutkimuksissa, jos tutkittavan kotikunta ei ole Suomessa.

Vakuutus sisältää potilasvakuutuksen, toiminnanvastuuvakuutuksen ja vapaaehtoisen tapaturmavakuutuksen. Tutkimuksissa tutkittavat (koehenkilöt) on vakuutettu tutkimuksen ajan ulkoisen syyn aiheuttamien tapaturmien, vahinkojen ja vammojen varalta. Tapaturmavakuutus on voimassa mittauksissa ja niihin välittömästi liittyvillä matkoilla.

9. Lisätietojen antajan yhteystiedot

Juha Haavisto, juha.m.haavisto@student.jyu.fi , tutkija, ft & TtM-opiskelija, puh.

Markus Nevalainen, markus.k.nevalainen@student.jyu.fi, tutkija, ft, TtM-opiskelija, puh.

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

9 TIETOSUOJAILMOITUS

Tietosuojailmoitus ”Fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia fysioterapeuttien sosiaalisen median ammatillisesta viestinnästä: laadullinen haastattelututkimus”

Olet osallistumassa tieteelliseen tutkimukseen. Tässä tietosuojailmoituksessa sinulle kerrotaan henkilötietojesi käsittelystä osana tutkimusta. Sinulla on lain mukaan oikeus saada nämä tiedot.

1. Rekisterinpitäjä(t)

Tämän tutkimuksen **yhteisrekisterinpitäjiä** ovat: TtM-opiskelijat Juha Haavisto (juha.m.haavisto@student.jyu.fi) & Markus Nevalainen (markus.k.nevalainen@student.jyu.fi)

Tutkimuksen ohjaaja: ft, TtM, FT, yliopistonlehtori Pirjo Vuoskoski, Jyväskylän yliopisto, pirjo.h.vuoskoski@juu.fi, puh.

2. Henkilötietojen käsittelijä(t)

Henkilötietojen käsittelijällä tarkoitetaan tahoa, joka käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjän lukuun ja sen antamien ohjeiden mukaisesti. Henkilötietojen käsittelijän kanssa on laadittava tietojenkäsittelysopimus. Tässä tutkimuksessa henkilötietojen käsittelijöitä ovat: rekisterinpitäjät ja työnohjaaja.

Tutkimuksen toteutuksen aikana rekisterinpitäjä voi käyttää myös muita henkilötietojen käsittelijöitä, joita ei pystytä nimeämään etukäteen. Käsittelijöiden kanssa tehdään aina tarvittavat sopimukset ja niiden soveltuvuus henkilötietojen tietoturvalliseen käsittelyyn arvioidaan ennen sopimuksen tekoa. Rekisteröityä informoidaan käsittelijän käyttämisestä erikseen, jos muutos on merkittävä rekisteröidyn näkökulmasta.

Tutkimustiedon oikeellisuuden varmistamiseksi rekisterinpitäjä voi antaa tietoja käsiteltäväksi (ensisijaisesti ilman suoria tunnistetietoja) ns. tutkimuksen monitoroijalle tai verifioijalle määräajalle, mikäli tämä on välttämätöntä.-Nämä toimivat tutkimushenkilöstön valvonnassa ja heidän kanssaan tehdään tietojenkäsittelysopimukset.

3. Henkilötietojen muu luovuttaminen tutkimuksen aikana

Tietojasi käsitellään luottamuksellisesti eikä niitä luovuteta sivullisille.

4. Tutkimuksessa Fysioterapeuttiopiskelijoiden kokemuksia fysioterapeuttien sosiaalisen median ammatillisesta viestinnästä: laadullinen haastattelututkimus käsiteltävät henkilötiedot

Henkilötietojasi käsitellään tiedotteessa kuvattua tutkimustarkoitusta varten.

Tutkimuksessa Sinusta kerätään seuraavia henkilötietoja [esim. nimi, sähköpostiosoite, puhelinnumero, opiskelijanumero, kyselyvastaukset, äänitallenne, haastattelumuistiinpanot, haastatteluvideo]. Tietojen kerääminen perustuu tutkimussuunnitelmaan.

Tutkimuksessa ei käsitellä erityisiä henkilötietoryhmiä.

Kaikki tutkittavat ovat täysi-ikäisiä.

5. Henkilötietojen käsittelyn oikeudellinen peruste tieteellisessä tutkimuksessa

Yleisen edun mukainen tieteellinen tutkimus (tietosuoja-asetuksen artikla 6.1.e, erityiset henkilötietoryhmät 9.2.j)

6. Henkilötietojen siirto EU/ETA ulkopuolelle

Tutkimuksessa tietojasi ei siirretä EU/ETA-alueen ulkopuolelle.

7. Henkilötietojen suojaaminen

Henkilötietojen käsittely tässä tutkimuksessa perustuu asianmukaiseen tutkimussuunnitelmaan ja tutkimuksella on työnohjaaja. Tutkimuksen rekisteriin tallennetaan vain tutkimuksen tarkoituksen kannalta välttämättömiä tietoja.

Tunnistettavuuden poistaminen

Suorat tunnistetiedot poistetaan suojatoimena aineiston perustamisvaiheessa (pseudonymisoitu aineisto, jolloin tunnistettavuuteen voidaan palata koodin tai vastaavan tiedon avulla ja aineistoon voidaan yhdistää uusia tietoja).

Tutkimuksessa käsiteltävät henkilötiedot suojataan

käyttäjätunnuksella salasanalla

Tutkimuksesta on tehty **erillinen tietosuojan vaikutustenarvio**:

Ei, koska tämän tutkimuksen rekisterinpitäjä(t) ovat tarkastaneet, ettei vaikutustenarviointi ole pakollinen.

Tutkijat ovat suorittaneet tietosuoja ja tietoturvakoulutukset

Kyllä

8. HENKILÖTIETOJEN KÄSITTELY TUTKIMUKSEN PÄÄTTYMISEN JÄLKEEN

Tutkimusrekisteri hävitetään tutkimuksen päätyttyä arviolta 1.5.2024 mennessä.

9. Rekisteröidyn oikeudet

Suostumuksen peruuttaminen (tietosuoja-asetuksen 7 artikla)

Sinulla on oikeus peruuttaa antamasi suostumus, mikäli henkilötietojen käsittely perustuu suostumukseen. Suostumuksen peruuttaminen ei vaikuta suostumuksen perusteella ennen sen peruuttamista suoritetun käsittelyn lainmukaisuuteen.

Oikeus saada pääsy tietoihin (tietosuoja-asetuksen 15 artikla)

Sinulla on oikeus saada tieto siitä, käsitelläänkö henkilötietojasi ja mitä henkilötietojasi käsitellään. Voit myös halutessasi pyytää jäljennöksen käsiteltävistä henkilötiedoista.

Oikeus tietojen oikaisemiseen (tietosuoja-asetuksen 16 artikla)

Jos käsiteltävissä henkilötiedoissasi on epätarkkuuksia tai virheitä, sinulla on oikeus pyytää niiden oikaisua tai täydennystä.

Oikeus tietojen poistamiseen (tietosuoja-asetuksen 17 artikla)

Sinulla on oikeus vaatia henkilötietojesi poistamista tietyissä tapauksissa. Oikeutta tietojen poistamiseen ei kuitenkaan ole, jos tietojen poistaminen estää tai vaikeuttaa suuresti käsittelyn tarkoituksen toteutumista tieteellisessä tutkimuksessa.

Oikeus käsittelyn rajoittamiseen (tietosuoja-asetuksen 18 artikla)

Sinulla on oikeus henkilötietojesi käsittelyn rajoittamiseen tietyissä tilanteissa kuten, jos kiistät henkilötietojesi paikkansapitävyyden.

Oikeuksista poikkeaminen

Tässä kuvatuista oikeuksista saatetaan tietyissä yksittäistapauksissa poiketa tietosuoja-asetuksessa ja Suomen tietosuojalaissa säädetyillä perusteilla siltä osin, kuin oikeudet estävät tieteellisen tai historiallisen tutkimustarkoituksen tai tilastollisen tarkoituksen saavuttamisen tai vaikeuttavat sitä suuresti. Tarvetta poiketa oikeuksista arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Oikeuksista voidaan poiketa myös jos rekisteröityä ei pystytä tai ei enää pystytä tunnistamaan.

Profilointi ja automatisoitu päätöksenteko

Tutkimuksessa henkilötietojasi ei käytetä automaattiseen päätöksentekoon. Tutkimuksessa henkilötietojen käsittelyn tarkoituksena ei ole henkilökohtaisten ominaisuuksiesi arviointi, ts. profilointi vaan henkilötietojasi ja ominaisuuksia arvioidaan laajemman tieteellisen tutkimuksen näkökulmasta.

Rekisteröidyn oikeuksien toteuttaminen

Jos sinulla on kysyttävää rekisteröidyn oikeuksista, voit olla yhteydessä rekisterinpitäjiin.

Tietoturvaloukkauksesta tai sen epäilystä ilmoittaminen Jyväskylän yliopistolle

<https://www.jyu.fi/fi/yliopisto/tietosuojailmoitus/ilmoita-tietoturvaloukkauksesta>

Sinulla on oikeus tehdä valitus erityisesti vakinaisen asuin- tai työpaikkasi sijainnin mukaiselle valvontaviranomaiselle, mikäli katsot, että henkilötietojen käsittelyssä rikotaan EU:n yleistä tietosuoja-asetusta (EU) 2016/679. Suomessa valvontaviranomainen on tietosuojavaalautettu.

Tietosuojavaalautetun toimiston ajantasaiset yhteystiedot: <https://tietosuoja.fi/etusivu>

LIITE 7. Esitieto- ja suostumuslomake

Pakolliset vastaukset merkattuna * -merkillä

1. Etu- ja sukunimi *
2. Sähköpostiosoite *
3. Puhelinnumero
4. Suostun osallistumaan haastattelututkimukseen osana tutkimustiedotteessa kuvattua pro gradu -tutkimusta *
 - a. Kyllä
 - b. En
5. Ikä vuosina *
6. Sukupuoli *
 - a. Mies
 - b. Nainen
 - c. Muu
7. Minä vuonna aloitit fysioterapeuttiopinnot? *
8. Kuinka aktiivisesti seuraat fysioterapeuttien ammatillista viestintää sosiaalisessa mediassa? *
 - a. Päivittäin
 - b. Viikoittain
 - c. Kuukausittain
 - d. Satunnaisesti